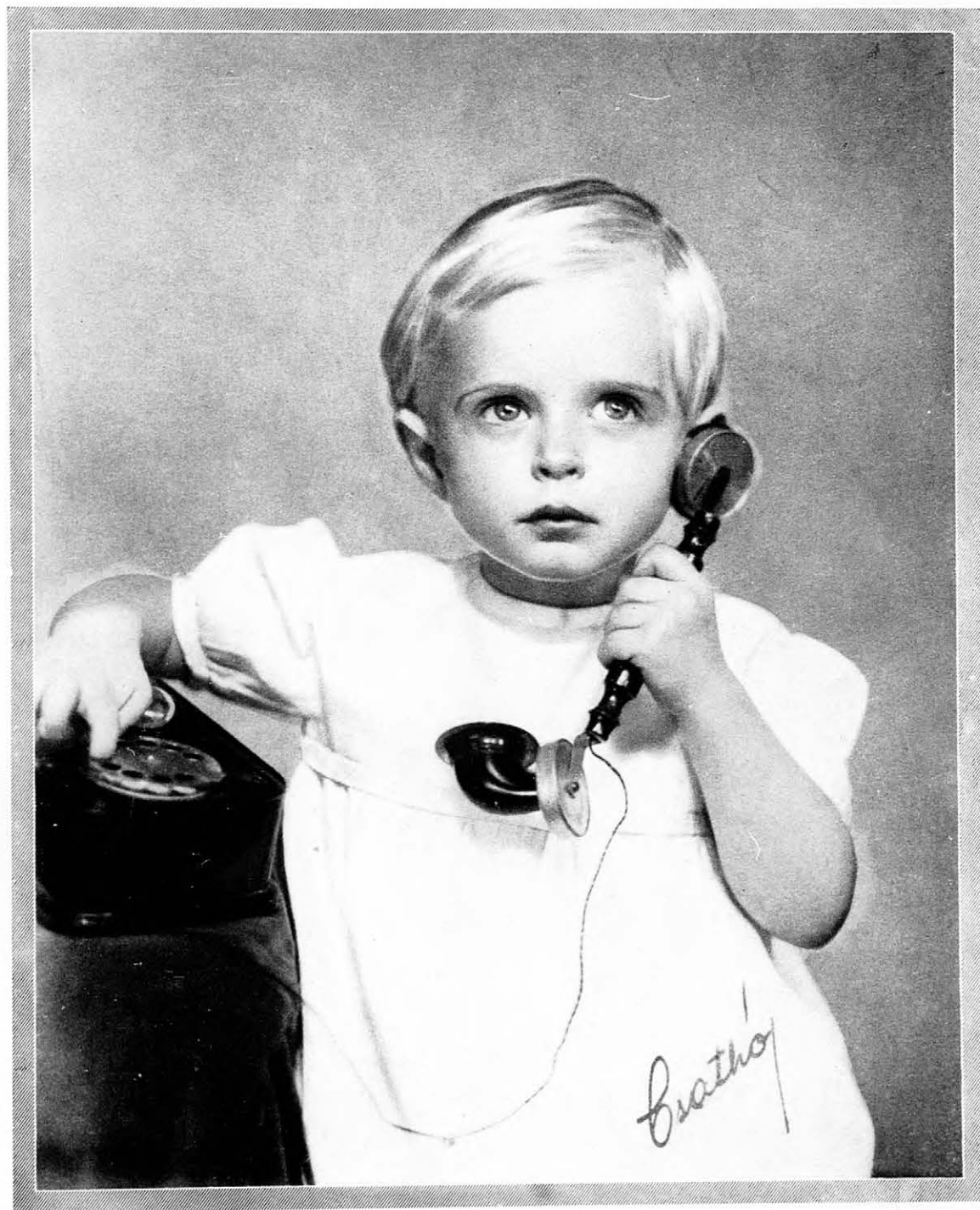

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

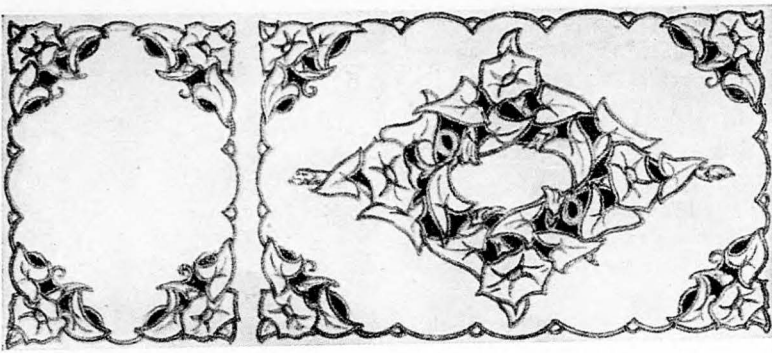
ÁRA 80 FILLER

XIV. EVFOLYAM, 15. SZÁM
BUDAPEST, 1937 MÁJUS 20

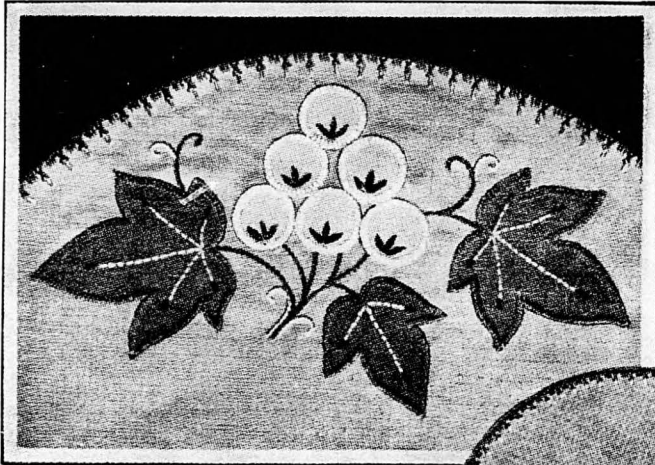

Fotó: Csathó, Kispeszt

G á m á n L o r á n d k i s l á n y a : M á r i a

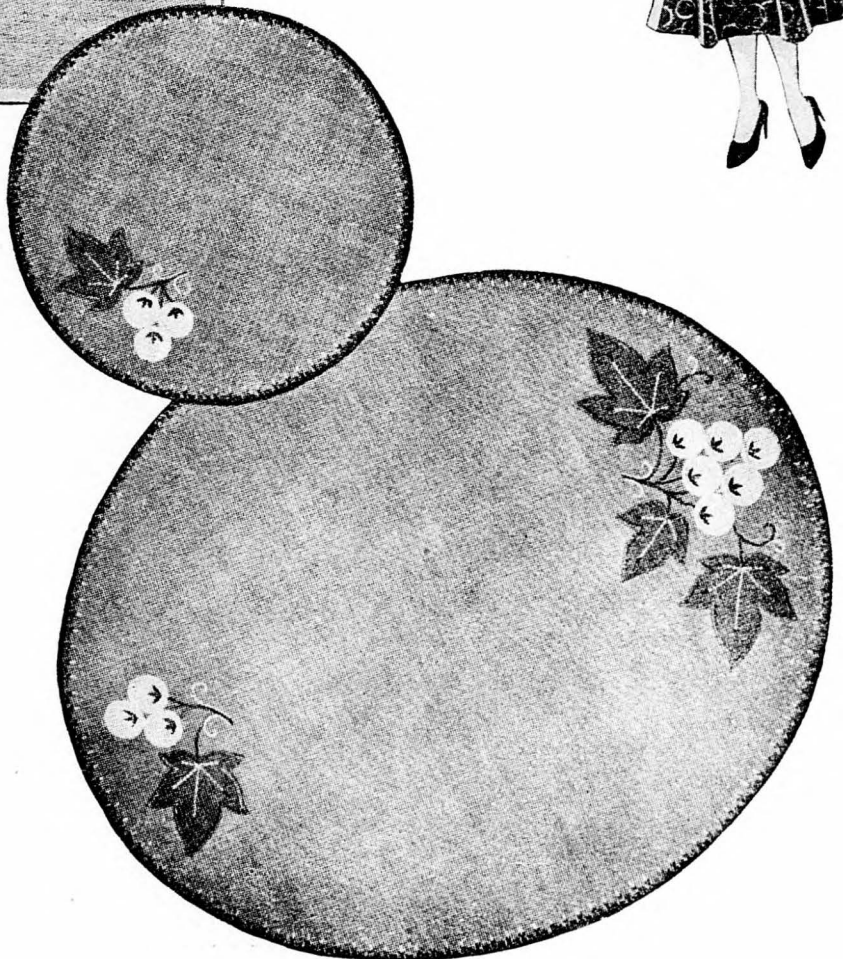
Angolos terítéshez terítőcskék

RÁTÉTES TERÍTŐK
ANGOLOS TERÍTÉSHEZ

DIVAT ÉS KÉZIMUNKA

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1937. MAJ. 20.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JOKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekkzámla 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P. félévre
12 P. negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona, Romániában:
egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

Állam, adj férjhez bennünket

Igy kiáltott fel a közelmúltban a magyarországi állásnélküli tanítónők nagy hadserege. De legyünk egészen pontosak, egyelőre nem maga az állam, hanem csak egyik első tisztviselője, a kultuszminiszter felé szállt ez a felszakadt sóhajítás. A miniszter felé, aki őszintén meg merete mondani, hogy a tanítónők elhelyezéséről évtizedekig nem tud gondoskodni és éppen ezért egy gálás bókkl arra kérte őket, hogy addig pedig, ha máshol elhelyezkedni nem tudnak, szíveskedjenek férjhez menni. A kultuszminiszter úr tehát megtette a magáét, mert legalább a házasság ezüsttálcáján szervírozta a keserű labdacso. Nekünk azonban messzebbmenő kötelességeink is vannak, mert jól tudjuk, hogy mély vizek hőmpolyógnak és örvénylenek a miniszter úr által felvetett házasság nagy problémájának medrében. Nekünk az a feladatunk és hivatásunk, hogy féltő gondnal figyeljük e vizek áradását és a gondok gondjával ügyelünk arra, hogy ki ne lépjen medréből. Mert közel se higyjük azt, hogy itt egy humoros fintorral, vagy egy nyagle képlegintéssel elintézhető kérdésről van szó. Korántsem! Mi, akiknek fülei kétségtelenül élesebbek sok másénál, az állástalan tanítónőknek a házasság kikötője felé szálló sóhajában nemcsak a nőiség vágyakozó halk hangjait halljuk, hanem a közelledő szélvihar zúgását és orkán dübörgését is. Ma még csak a derék, jó férjért kereső nők ezreket számlál a kis csoportjának ajkáról röppent el a szó, de holnap már a százazrek fognak kiáltani. Ma még csak egy

reszortminiszter a vizávjuk, de holnap már az egész kormány, maga az állam lehet. És akkor már tényleg pontosan így hangzik majd a parancsként szóló fogalmazás: «Állam, adj férjhez bennünket!» Mert a férjhezmenés kérdésének mélyén, a he'yi- és időbeli gátításokon kívül, még egy olyan nagy, mindent átfogó akadály is meghúzódik, ami előreláthatólag, még kedvező körülmények között is, a házasságkötések csökkenésére vezethet. Fagya fel bárki bármit is a kérdést, kétségtelen: hogy ma, amikor a férjhezmenésre váró nők száma messze felülmúlja a házasságkötésre alkalmas férfiak számát; ma, amikor az egyébként házasságra alkalmas férfiak jórészt a zilált gazdasági viszonyok amúgyis visszatartják a nősüléstől; ma, amikor — amint Szabó László mondja —, a családalapítás nehézségei talán a tatárjárás óta sem voltak ilyen nagyok; ma nemcsak a társadalomnak kell minden tőle telhetőt megtennie a helyzet javítására, hanem az államnak is, amely semmiképpen sem játszhatja tovább az előkelő szemlélő szerepét. Hogy ez mennyire igaz és mennyire így van, azt napnál fényesebben bizonyítja az a körülmény, hogy a világ legkonzervatívabb államában, Angliában és annak legkonzervatívabb intézményében, nevezetesen képviselőházában Henderson Stewart képviselő pár héttel ezelőtt, élénk helyeslés közben azt indítványozta, hogy minden harminc évét betöltött nőtlen fiatallembert ötven százalékos jövedelemadóval kell sújtani. De menjünk tovább e vonalon és akkor azt látjuk, hogy az Északamerikai Egyesült Államokban, ahol pedig több a férfi, mint a nő és amely ország a nők Eldorádójának mondható, még ott is szükségesnek tartották, hogy a házasságkötések elősegítése érdekében tegyenek valamit. Természetes, hogy itt nem az állam, hanem maga a társadalom vette kezébe az ügyet, mert Amerikában minden erő a társadalomból sarjad ki, ott nem ismerik az Európát jellemző állami onnipotenciát. Így alakult meg a közelmúltban Newyorkban egy nagy házasságpropagáló szövetség, amelynek élére a húsz millió tagot számláló Federal Council of the Churches of Christ in America, vagyis az amerikai keresztény egyházak szövetségi tanácsa állott. Vagy talán beszéljünk a braziliai «kurukuru»-indianokról, akik primitív — de talán inkább, mondhatnánk hypermodern — életfelfogással napjainkban is úgy igyekeznek a nők pártában maradás ellen védekezni, hogy náluk a lányok kéri meg a férfiak kezét?!... Úgy véljük, hogy nem szükséges. Itt csak egy szükséges, de az azután multhatatlanul. Még pedig az, hogy annak a sok anyának és apának, testvérnek és rokonnak... és végül, de nem utolsó sorban, annak a sok férjért kereső, egészszese, derék, kiváló lánynak... végeredményben tehát magának az államnak érdekében is: ne nézzük ölbetett kezekkel szeretteink szenvedését, lányaink elsorvasztását, hanem tegyünk is valamit a baj orvoslására. És mi fogadjuk is, hogy ha e pár szó visszhangra talál, mi is megtesszük a magunkét. Most már nem lehet vitás, hogy a házasságkötések megkönnyítése és előmozdítása érdekében, előbb-utóbb az államnak is bele kell avatkoznia abba a súlyos, sorsdöntő problémába, amely létalapja minden állam fennmaradásának.

Dr. Bródy Árpád

Férfivélemény a női divatról

Irtta: Papp Jenő

A férj ősi okok alapján elvi ellenzéke a pillanatról-pillanatra változó női divatnak. A hóbortot meg az értelmes és izléses hölgyek egész légiójával egyetemben közösen támadjuk és elítéljük. Abban is egyetértünk, hogy a szeszély, a túlzás és a pazarlás nem a rongyos országokba való hajlamok. Az a felfogás se választja el a férfit és a nőt, hogy a feltűnési viselkedés és az indokolatlan fényűzés felborítja a házastársak közötti békét. A férj tiltakozik a feleség divatörülete ellen, amíg csak bírja, aztán vagy beletörődik végzetébe, vagy ellensége lesz a bábunak. A szélsőséges divatdámák harcát a konzervatív férfi felfogással soha nem lehet összeegyeztetni, ezen a fronton kár megegyezésről, vagy békéről beszélni, mert akit megszáll a költekezés, az öltözködés és a pipere mániája, az úgy se hallgat többé soha sem az urára, sem a józan anyagi okokra. Az a nő a vesztébe rohan.

Ellenben érthetetlen az a férfidörögés, amely az anyagi lehetőségeken belül is egyenruhába akarja beszorítani a kivirágzott hölgyeket. Amelyik szájnál tőlük egy új kalapot, mert a tavalyi még „megteszi”. Ha nem jut kosztümre, hát nem jut, ebbe bele kell törődni. De ha jut?!... Vagy ha egy színes diványpárnát

akar az asszony oda dobni a pamlagra, hát dobjon. Diszítse magát és a házat, míg a takarója ér. Kendőt, csipkét, sált és selymet neki teremtett az Isten. Az övé az arany és a drágakő. Hadd játsszon a hajával. A tükre előtt ragyogjon. Folyjon végig rajta a bársony és öltson fel bábort, ha illik neki. Kiderült, hogy ha időnkint villogtatja is a vállát: a világ nem lett se jobb, se rosszabb ettől a kápráztató fehérségtől. A tetőtől talpig jól felöltözött asszony szebb, mint a tenger nap sütésben. És sokkal veszélytelenebb, mert a hiúsága kielégült, megkapta a maga vonzó keretét, elégedett és adakozó jókedve boldogan tárja ki karjait az ura felé. A rendesen ellátott asszony szívesebben ajándékozik a férjének mosolyt és gyöngédséget, mert gazdagnak érzi magát s van neki miből adni a társának is. Az elhanyagolt feleség, akit nyomasztó kordában tartanak és indokolatlan szürkéségben tengetnek: csendesen elsorvad és hamvába hal. Ha még a rongyoknak és holminknak se lehet szerény királynője, akkor hogy merje az ilyen asszony kinyújtani a kezét a férje után, aki neki a legtöbb és legnagyobb. Az ilyen elsüllyesztett lélek befelé sír, magában lázong és idő előtt megpenészedik. Legnemesebb belső erőnei is elfakulnak. Ha ő szükségét érzi annak, hogy az egyszerű külsőt felcserélje a díszesre és a mértékletes, izléses és finom divat szavára is hallgasson: akkor ennek az áramlatnak útjába állni botorság.

Vegyük csak számba, hogy a férfi hasonló ösztöneit hányféle segédességgel legyezetheti. A férfi előtt nyitva van a közélet, szabadon jár-kél a világban, míg a mi asszonyaink benne élnek az otthonban és családban, amelynek kerítésé nyírott sövény. Lehetőségei adva vannak, ezekből kilépnie alig lehet. Szó se lehet arról, hogy résztvehessen az átkos divatversenyekben s hogy primadonnákkal, sztárokkal és nagyvilági hölgyekkel tarthasson lépést a cicomában és a magakelletésben. Legyen türelmesebb a férj, akinek a felesége igyekszik tisztességesen és csinosan öltözködni, s ne vessze szemére az asszonynak, ha az ápolja és rendben tartja magát, mert ez az esztétikai gyakorlat nem bűn és egyáltalán nem divatmajmolás. Hiszen ez a szerény fényűzés olyan kevésbe kerül. A divat diszkrét hasznalatosságai aggatják körül az asszonyt a virág szirmaival, a divat keveri rajta a színeket s ez látja el őt olyan eseményekkel, amelyek nem érintik a lényegét s amelyek semmi esetre se boríthatják fel a házastársi jóviszonyt. A divat a feleség egyik legnyíltabb szövetségese arra, hogy megtarthassa hódítását, az urát s öltözködése egyik legmeghatóbb beismerése annak, hogy ebben a rokonszenves erőfeszítésben kész még arra is, hogy túlzásokat kövessen el, csak hogy megakadjon rajta annak az embernek a szemé, akinek elismeréséért ő mindent elkövet.

Az izlésesen és választékosan öltözködő asszony viszont soha nem érveljen az ura előtt azzal, hogy „érted csinálom, neked öltözködöm”. Ez a magyarázat és védekezés nagyon kockázatos kijelentés, mert a férj gyorsan rávághatja, hogy szép vagy te lelkem egyszerűbb és olcsóbb ruhában is, sőt tudod mit: a tavalyi ruhádban sokkal csinosabb voltál!... A férfi-teremtés egyik rejtett rugója nem is annyira anyagi okok miatt tüzel a szemkápráztató divat ellen, hanem idegenkedéshől és mert mélyen restelli, ha a felesége azt hiszi, hogy ő reá ilyen haszontalan külsőségekkel még hatni lehet. Érzelmek lebecsülését látja, ha azt mondják neki, hogy az ő tetszését és érdeklődését nem az asszony belső értékei és vonzereje ébresztették föl, hanem a rajta lévő drága rongyok. Ki nem haragudna azért, ha szemébe mondják, hogy a selyemszoknya után fut s nem azért az elérhetetlen és megfoghatatlan fényességért, amelyet az asszony lelke hord magában s amelyet takarhat bár a föld legszebb és legdrágább anyaga, még se látott még senki se. Se felöltözve, se felékszerveve. A szerelemről van szó. S a szerelem valóban mellőzi a divatot, nem ismeri a szabószámát.

Óvatosan tehát azzal a csábító divattal, mert végtelenül kevés kötőereje van, mondhatnám semmi. Ellenben bűvös ereje van a jósnak, a szeretetnek, az önfeláldozásnak, a kedvességnek. Bűvös ereje van a nőnek, minden cicoma, kozmetika és ékkő nélkül is. Egy jó szava elsöpri a kételyeket. A mosolya fényt fakaszt. S ha szeret: a férfi még azt a kis divatot is megbocsátja neki.

ROZMARING

Iria: Gyomai György

Julika sonkát szeletelt egy pirosrózsás tányérba. A sonka illatos volt, mint rózsaszínű alkonyokon a viola. Rézsárga bőre alatt hópuha szalonnakar ölelte át az omló húst, mely alázattal hajtotta nyakát a kés telhetetlen szája alá. Julika értelmes, tenyéryi szeleteket vagdosott, hogy aki egyet kivesz, ne lásson át rajta, mint a titokzatos menyasszonyi fátylon.

A Tisza felől dalolva jött a tavasz. Magas volt és erőteljű duzzadó. A mezők felkacagtak, amikor átsuhant fölöttük. A virágok arca lángra gyúlt. A porló rögök jó szagot izzadtak. A fák sikoltottak a boldogságtól, s eljövendő, forró nyárról suttogtak. És ujjongó himnusz zúgott a csillagok fülébe az éj is, fenn, a fekete végtelenben.

Julika gyönyörűséggel vagdalta a sonkaszeleteket és a távolból felhangzó kutya-szóra figyelt, melyet elnyúló bödülések tarkítottak. Jön már, állapította meg bizonyossággal és arra az élvezetre gondolt, melyben nemsokára része lesz. Jön Pista, akit szeret és meglocsolja őt, mert most van az igazi húsvéti ünnep, a lánylocsolás boldog ideje. Arca megvonaglott. Szeme könnybörtönéből kiszökött két rab. Hirtelen eszébe jutott, hogy jön az a másik is, akit nem szeret s akihez asszonyul kell mégis mennie, szerelem nélkül, az édes szülőanya parancsára.

Beszaladt a szobába. Leterítette az asztalt a kékvirágos, ünnepi terítővel. Letörölte könnyeit. Kocsonyát, kalácsot, bort, poharakat, tányérokat rakott az asztalra takarosán s egyre az a veszedelem rugdosta koponyája belsejét: mi lesz, ha a két ellenség itt éri egymást?

Az ablakból virágos tányért vett be. Fehér, sárga, kék virágok pompáztak azon és egyetlen szál csinos rozmaring. Azt az a legény kapja, akinek a felesége lesz, vagyis: Pista, dobantott keserűen.

Remegve nézett szét. Mintha segítséget sikítana vala-

kitől. Segítség, akarta kiáltani, de szája megmeredt, mint a temető kapuja és fogai, mint a sírkövek, érzéketlenül hallgattak. Mert tegnap azt mondta az anyja, hogy drága, aranszemű kislányom, ha ellenem mersz gondolni, megtaposlak, agyonverlek a legényed előtt és mehetsz, amerre visz az országút, egyem meg azt

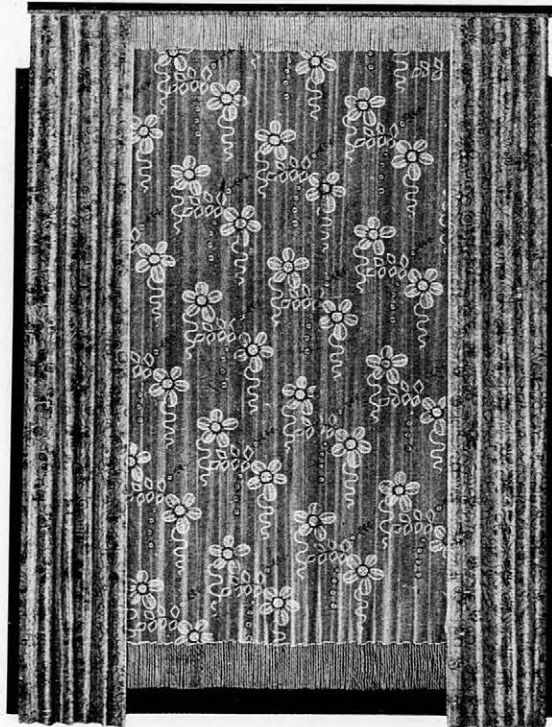
a gyenge szíved. Dehát egy életünk van és egy halálunk. És inkább száz halál legyen, mint az illető bizonyos Rekettye gyerek.

Julika bekente a szemét egy kis púderrel és hallgatózott. Az anyja a másik szobában fekszik. Mi lesz, ha a kritikus percben kijön? Kitor a seprűnyéllal a botrány. De sokat is kell egy szegény leánynak a szíve miatt szenvedni, sóhajtott és az órára nézett. Éjfél elmúlt. Lábujjhegyen kiment. Hallgatózott. Alszik-e az anyja? Alszik, állapította meg boldogan és mármint azért imádkozott, csak fel ne ébredne reggelig.

Pedig az anyja nem aludt. Várta ő is szívdobogva a locsolódókat. Mármint egyedül, aki számít, a Rekettye gyereket. Tegnap találkozott vele s mint gondos édesanya, megsúgta

neki érthetően: gyere ki locsolkodni, rozmaringot kapsz, ha mingyárt a tíz körmőmmel kell megvakítanom Julikát, akkor is. Bent leszek én is a szobában, előttem kell, hogy átadja neked. Ne félj hát semmitől. Csak te is tudd a kötelességed. Hozzad a gyűrűt, ha akarod. Rekettye nagyot vigyorgott erre s boldogan ütött a mellére: ott leszek, lelkem Panna néném. De ott leszek ám, ha addig élek is!

Így ketten bámulnak dobogó szívvel az éjszakába. Az egyik ablakon a leány, a másikon az anyja. A leány Pistára gondol. A szólására. Elveszlek én Julikám egy szál szoknyában is. Az anyja pedig azt számítja, hogy amikor az a málészájú Rekettye gyerek előveszi a gyűrűt, azonnal a leányára veti magát és ordítani, sírni fog a boldogságtól; csakhogy gyűrűsen látlak

Tüllszőr csipkeszárnyakkal. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám.)

már, szívem gyümölcse, gyémántos kislányom. És csókolni fogja, hogy légy boldog egyetlen virágszálam. A kutyák éktelen vonításba törnek most ki odakint. A Julika szívét hét gyönyör és hét fájdalom járja át egyszerre. Szól kint a zene. Egy pikula sikít, mintha ölnék. Egy bőgő morog rá, mint a hóhér. És bömböl a Pista hangja. Ez a muzsika tehát az évé. Egyedül az ő szerelmes szívié a világon. De azt is jelenti együtt, hogy felébredt édesanyám. Mert erre még a haldoklónak is fel kell ébrednie.

Julikát letaglózza ez a gondolat. Bódultan áll, behunyt szemmel, mint egyszerű mezei virág a kasza alatt. Arra eszmél fel, hogy kopognak.

— Szabad. Kint fojtott suttogás hallatszik.

Két legény alkudozik, ki menjen be elősnek. Egyszer az első gyorsan bebukik. Nyilván belökte a hátsó.

Imígyen megérkezvén a Pista, nagyájtatosan köszön. — Jóreggelt, kedves Julikám.

Belép immáron egy másik legény is, aki csak azért kísérő, nehogy Pistát valaki a sötétben leüsse. Az is köszön, illedelmesen. Julika élvezettel nézi a legényét. A kabátja baloldala, akár a színház, olyan kegyetlen gyönyörű a virágtól. A szájában szivar. Lábán ünneplő csizma. Valóságos vőlegény. Mintha az oltár előtt állna. Velem áll-e ugyan a pap elé, döbben belé valami fájás hirtelen. A vendégek komoly fontoskodással benyúlnak a zsebbe. Üveget húznak elő. Előveszik az ünnep legfontosabb kellékét, az otkolont, akit lóháton hozott tegnap Pista a patikából. Meglocsolják a megilletődött leányzót, ki engedelmesen hajtja eléjük lila selyemszalaggal befont, irgalmatlan csokorral átkötött haját.

A legények eleget téve a lovagiasság szabályának, zsebbe csuszatják az üvegeket s szétnéznek. Mintha csak mondanák, na, Julika, lássuk hát, mi lesz?

Julika a virágos tányéért nyul. Pista nagyot lélegzik a boldogságtól. Rozmaringot kap. Övé lesz a leány. Ebben a pillanatban kivágódik az ajtó, megjelenik paprikavörösen a helyszínen Panna néni, a szülőanya. Kikapja Julika kezéből a tányéért, mint a villámlás és szóltanul, de fogcsikorgatva leül a padkára. A legények köszönését nem fogadja. A fejét elfordítja tőlük, s ül, mint egy sértett királynő a trónuson.

Julika működésbe lép, mint háziasszony. Alig tudja visszafojtani a sírását.

— Üljenek le. Egyenek valamit, amit szeretnek.

Nagyon keservesen, nehezen jön ki a hang a torkán.

Szelíd erőszakkal leülteti őket. S addig nem hagy nekik békét, míg le nem nyomnak néhány falatot. Kábán révedez a kis tanyaszobában a csend. A Pista szíve veszettül rugdalózik. Nem bírom tovább. Az óra gúnyosan ketyeg szemébe. Nem lesz tied Julika, nem lesz tied Julika, egyre azt petyegi pergő nyelvével. Pista előtt a kemence lassan megnő. Óriási, sötét hegy lesz belőle. A hegy tele van rozmaringgal és őt nem engedi a hegyre az az óriás, aki ott ül lángkötéllal, lángbottal a kezében. A legény érzi, fájdalma megégette kabátja büszke virágait. Kezei, mintha meghaltak volna, erőtllenül lógnak. Szájából kicsúszik a szivar. Julika szobor, fagyott húsból.

A másik legény két kerek, bús szem. Az

anya pedig szagolgtatja a rozmaringot.

Kéjesen, boldogan, győztes diadallal.

Ismét zene harsan fel odakint.

Trombitaszó, meg hegedűsrás jelzi, hogy újabb vendégek

érkeztek. Ősi szokás szerint ilyenkor a korábbi

vendég feláll és békésen eltávozik. A kísérő

legény fel is áll. Felhajtja

borát és elköszön. Pista mar-

rad. Az asszony ráfordul. —

A nagy marasztalástól téged is vihet a fene! Pistának a foga csikorog

választ erre a szólásra. Jól tudja, aki most jön, az az ő halálos ellensége. A Juliska hóhérja. Hiába adta ki a lány az útját

ezerszer is, csak kerülgeti. Pálinkával, borral

kedveskedik az anyjának, így fordította maga felé

azt is. De most vége lesz mindennek. Locsolkodás lesz.

Vér locsolja össze a mázolt földet, a ruhát, a virágokat. Aztán jöjjön, aminek jönni kell. Szívesen ül pár

esztendőt egy emberért. Nyílik az ajtó. Jön a Reketye-gyerek. Egyedül. A cimborát nyilván hazaküldte,

hogy ne áttalja magát idegen szemtől a lány irányában. Nyaktól derékgig virágos ő is. Szájában szivar.

Köszönni sem tud, az asszony a nyakába ugrik.

— Hogy vagy, drága fiaeskám, de régen láttalak? — sipítja mézédeseen. — Hát eljöttél az én Julikámhoz is?

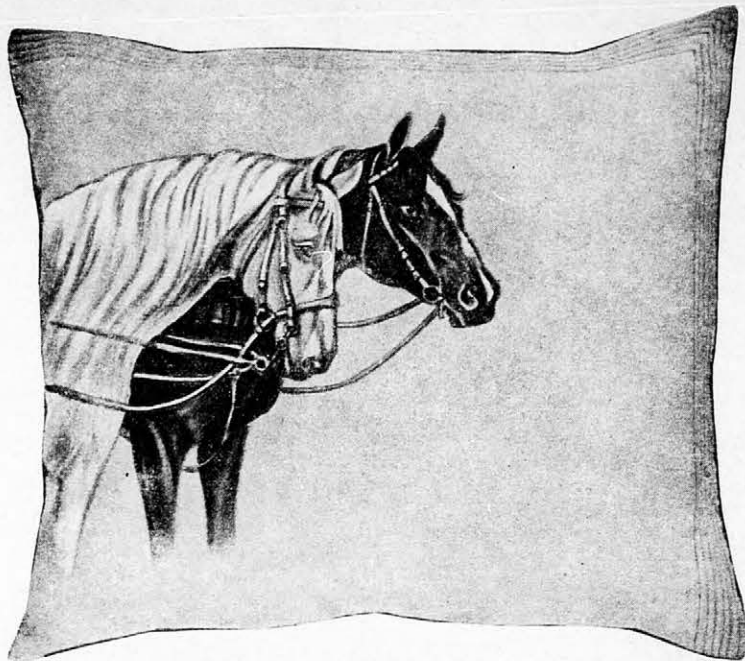
Várt is már nagyon a lelkem, mert tudod, nagy érzellemmel van ám hozzád, én tudom, az anyja vagyok, egyem a szíved!

Julika úgy érzi, elájul. Alig liheg és lassan imádkozik magában. Hogy kellene megszabadulni tőle? Sehogy. Itt a vég.

Pista ugrásra feszülve vár. Mi lesz? Reketye meglátja Pistát. Gyilkos pillantásától anynyira megijed, hogy mozdulni sem tud.

Csak néz rá és sápadozik, mint a hideglelős.

Gobelin-párna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6.)

— Szerbusz, Pista.

Pesti nem felel. A szeme sem rebben.

Rekettye ránéz az anyára. Mi van itt? Miért nem zavarta el ezt a legényt? Az asszony rákacsint nagybiztatva. Felrántja ültéből a lányát. Rekettye mellé löki:

— Kínáld már székkal a vendéged, te mulya!

Julika asztalhoz tölja a vendéget.

— Üljön le nálunk.

— Köszönöm, nem vagyok éhen, — mondja az.

Rekettye most eldobja a szivart. Felséges mozdulattal megtörli az orrát. Belenyúl a zsebébe és röhög.

— El is felejték locsolkodni, — nyúl kényelmesen a kabátba és keresi az igazi, drága parfümöt, ami öt pengő volt. De mi az? Könyökig nyúl a zsebbe. Kirántja a kezét. Nyúlna a másik zsebbe. Végigvágat mindegyiken. Hol lehet az üveg? Nincs. Ki lopta el? Vagy elveszett?

A legény liheg. Újra könyökig kutat minden zsebet. Lángvörös lesz. Lisztszínű, meg zöld. Körül néz a földön. Nincs ott, amit keres? Nincs sehol a patikás üveg.

— Ellopták vagy izé, elveszett az üvegem, — tör ki egyszerre belőle és látszik, amint birkózik a szégyennel. Eljött locsolkodni és nincs mivel. Ha pedig nincs mivel, nincs rozmaring, nincs lány, nincs semmi.

Sürög, forog a legény. Mellényzsebeit, kalapja bel-sejét is átkutatja. Néz az öregasszonyra, mint akit tarkón vágta. Hol az üveg?

Meg kell neki lenni, mert ha ennek a dolognak híre fut, rajta röhög majd az egész határ.

— Biztosan otthagya, ahol legutoljára locsolkodott, — mondja lassan Julika. Rekettye tétovázik. Egyszer megindul sebesen.

— Visszajövök mingyárt, — mondja az ajtóból és kirohan az éjszakába.

Az asszony irtózatos gyűlölettel néz utána. Még ez is megletesülhet a mai világba? Ilyen éhietlen is lehet valaki? Átkozni kezdi apjával, anyjával és az öklét rázza utána. Aztán az asztalhoz rohan. Odavágja a virágos tányért a rozmaringgal.

— Tőlem mármost felrozmaringozhatod a hóhért is! — ordítja Juliskának és kirobog a szobából.

Iszonyú sóhajtás hallatszik. Pista most érti meg, mi is történt voltaképpen. Megszabadult a vetélytárstól és Julika az övé. S mindezt annak a drága üvegnek köszönheti. Okos, aranyos, drága üveg, gondolja és cirógatni szeretné, mint a selymet.

— Ugyan hol vesztette el, — mondja sokára lassan a némaságba.

— Én loptam ki a zsebéből, — súgja a fülébe Julika, hogy az anyja meg ne hallja és a rozmaringot gombostűvel a legény szíve fölé tűzi.

Pista magához öleli a piruló leányszót. Megcsókolgatja, ölelgeti. Aztán akkorát vág az asztalra, hogy a sonka mind szétrepül.

— Tyuhaj, — ordítja s az ajtót kinyitva, átbömböl a másik szobába, honnan még mindig hallatszik az asszony morgása. — Osztán mikor esküdjünk, idesanyám?

Hímzett párna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (VI. Teréz-körút 6. szám.)

H A Z A J Ö T T I

A Z A S S Z O N Y

Irta: Willant Rezső

Mégegyszer átfutotta a sorokat, azután zsebretrúrta a levelet. Felkelt íróasztala mellől, kalapját, botját leakasztotta a fogasról és indult hazafelé. Amint nesztelen léptekkel végigsietett a bank piros szőnyeggel borított folyosóján, pillanatig még arra gondolt, szólni kellene az igazgatónak, de nem fordult vissza.

Lent az utcán vakítón csapott arcába a fény. Forró augusztusi nap perzselte a kis park zöldlombos bokrait, ahol tétovázva megállt és körülnézett. Órájára pillantott, aztán határozott, gyors léptekkel megindult az egyik taxi felé.

— Török-utca 15! — mondta a sofőrnek és bevágta maga mögött az ajtót.

A vér idegesen lüktetett ereiben, fülében zúgott, zakatolt a motor berregése és behúnyt szemei előtt eszeveszett táncot jártak a betűsorok, melyekből egyetlen égető tudat markolt most a szívébe, az, hogy felesége megcsalja. Keserű, fáradt mosoly torzult szája szegletén.

Mikor becsöngett a lakás ajtaján, már elsimultak arcán az izgalom nyomai. Felesége a tükör előtt állt és éppen kalapját igazgatta.

— Készülsz valahová? — kérdezte visszafojtott-halkan és cigarettatárcája után nyult.

Az asszony két válla kicsit megrezzent. Fejét tettett nyugalommal, lassan hátrafordította, felelt és kérdezett egyszerre:

— A szabónőhöz... Mi az?... Miért jöttél haza?

A férfi nem felelt, csak állt mozdulatlanul és furcsa, kifejezéstelen szemével nézte az asszonyt. Az ablakon beáradó napfény ráhullt az arcára, végigsimogatta alakját, olyan volt e pillanatban, mint egy nyíló, biborszínű róza, aminek szirmait már fakóra perzselte a nyár tüze; kívánatos, szép és illattalanul is pompázó. S amint így állt és nézte őt, rádöbrent élete tragédiájára, fanyar íz ömlött el a szájában és lassan ökölbe csuklott a keze:

— Peterdi itt volt ma délelőtt? — kérdezte hideg nyugalommal.

Az asszony félrefordította tekintetét és úgy felelt:

— Egy percre beszólt, örömmel újságot, hogy előléptetésed most már biztos... És én meghívtam vacsorára. Remélem nincs ellene kifogásod?

— A vacsora ellen nincs... de... ez el-len...

Zsebében kutatott és átnyújtotta a levelet. Az asszony szemrebbelés nélkül futotta át a sorokat és visszaadta a gyűrött papírlapot. Aztán idegesen, halkan felkacagott. — Hát ezért jöttél haza... — mondta hirtelen elkomolyodva — nos, kár volt fáradnod, kedvesem... A levél minden sora aljas rágalom. Köztem és Peterdi között

még nem esett szó szerelemről, a barátság pedig, amely hozzáfűz — tudod jól —, nem mai keletű. Elvégre éppen eleget köszönhetünk neki...

A férfi dacosan felkapta fejét, tekintete csupa acélos lobogás volt amint kipirulva szembenézett az asszonnyal:

— Hazudsz!!... — robbant le ajkáról a szó.

— Peterdi és közted szorosabb a barátság, mint szabad volna. Sokkal több annál... és én... én... a vak, csak most vettem észre... így kellett megtudnom. Matild! — köztünk vége mindennek. Te nem a szabónőhöz készültél!...

Az asszony vállat vont.

— Gondolj, amit akarsz. Tégy, amit jónak látsz. Ha tenéked fontosabb a névtelen levél, kár minden szóért...

Lassan az ablakhoz ment és kinézett az utcára. Peterdi autója éppen akkor suhant a kapu elé. Hirtelen megfordult és kicsit ijedten nyult az ura keze után.

— Nézd... Peterdi megígérte, hogy kocsi-ján bevisz a városba, minden pillanatban itt lehet, saját érdekében kérlek, ne éreztess vele ezt a számárságot... Esküszöm, semmi okod rá...

Mondani akart még valamit, de a csengő élesen berregni kezdett, nyílt az ajtó és a küszöbön alig észrevehető döbbenettel már ott állt Peterdi.

— Ááá... szervusz Béla... — kezéscokolom Matild!... — és nyújtotta kezét.

— Te itthon?...

— Igen, itthon... — mondta kissé habozva Hámori. — Parancsolj kérlek, foglalj helyet...

— Köszönöm, — de most meg kell bocsájtanod, sietek a városba, Matildnak megígértem, beviszem őt is, ha nincs ellene kifogásod... Természetesen örülnék, ha te is velünk tartanál... Ma nem voltál a bankban?

— Mért kérde? Tudod nagyon jól, hogy bent voltam s hogy most idehaza vagyok, bizonyára alapos oka van...

— Csak nincs valami baj?

Kérdő szemmel kutatótt az asszony arcában, de az most merev volt és hideg, látszott rajta, mennyire bántja az ura gúnyos, fölényes viselkedése.

Izgalomtól remegő ajkáról dacosan leperdült a szó:

— Menjünk! — fordult Peterdi felé s mielőtt választ adott volna előbbi kérdésére, lebiggyesztett szájjal kilépett az előszobába. Peterdi utána ment.

Az előszoba ajtaja becsapódott és Hámori egyedül maradt. A pillanatnyi tompa zaj most úgy robbant a csendbe, mintha revolver dörent volna a falakon kívül. Szinte érezte a puskapor szagát, mert ebben a percben már mindenre gondolt. Agyában összekuszálódtak a látomások, feje zúgott

és kegyetlenül fájt, belül a szíve helyén pedig valami végtelen keserűség hullámozott. Az ablakhoz támo­lygott és kiáltani akart, de nem jött szó az ajkára. Görcsösen markolta a párkányt és lenézett. Peterdi autója abban a pillanatban fordult ki az utcára...

— Itt vagyunk... Tessék, jöj­jön drága Matild...

Nyújtotta kezét, de az asszony nem mozdult. Riadt tekintetét a fér­fira emelte: — Mit akar?... Miért hozott ide?... Éppen most, amikor fejünk felett összecsapott a hullám és Béla zsebében ott a levél, amely többet árul le, mint amennyi a valóság... Vigyen vissza... a szabónőmhöz akarok menni... Kérem, könyörögöm, ne tegyen szerencsétlenné. Holt bizonyos, hogy az uram utánam jön... és nem talál ott... Legyen józan, kedves Zoltán...

Halkan és gyorsan pere­tek a szavak Matild ajkáról.

Peterdi megszorította a kezét.

— Nem! Most már nem engedem. Évek óta várok erre az órára, hogy eljön hozzám... és ma reggel megígérte... Hígyjen nekem, Matild. Ki akarom ragadni abból a környezetből, amiben él, — nem nézhetem közönyösen, hogy így töltse el gyorsan futó éveit szerelemnélküliségben, mert tudom, nem szereti az urát... Látja, mily boldog voltam délelőtt, s maga most riadtan, kiszámítva, elrontana mindent... Ne tegye, drága Matild!... Jöj­jön... menjünk...

— Nem!... Még nem... Majd egyszer, ha már nem bírom tovább... most szeretnék hazamenni. Kérem, forduljon vissza...

Peterdi merev arca sápadtra vált. Elengette az asszony kezét, valamit mondani akart még, de inkább hallgatott. Visszaült a volán mellé és idegesen bevágta maga mögött az ajtót.

A Körút forgatagában suhantak már, mikor Matild előrehajolt és gyöngéden rátette kezét a férfi vállára:

— Haragszik, Zoltán? — kérdezte halkan.

Peterdi hirtelen visszafordult és szembenézett az asszonnyal. Ebben a pillanatban érték az utca kereszteződéséhez. A villamos csengője rikoltott, emberek rémült kiáltása hasított a fülébe... aztán üvegcsöröpölés, sikoly és deredt csend egyszerre szakadtak kábult agyára.

Mentőautó süvített az utcán. Először az asszonyt emelték kocsi­ba, aztán Peterdi fölé hajolt az orvos. Pár percig figyelte szívverését és intett a rendőrnek:

— Letakarni — mondta halkan —, vállára vetette műszertáskáját és heugrott a kocsi­ba az asszony mellé...

— Úgy gondolta, legjobb lesz, ha feltűnés nélkül taxiba ül és visszamegy a bankba. A munka lázában talán lecsillapodnak idegei és elmúlik szájában az egymásután szívott cigaretták émelyítő, kesernyős íze. Nem látott tisztán és sötét kétségek között a bizonyosra gondolni sem mert. Öt év óta szerette Matildot. Az elröppent évek köny­nyű megnyugvásában talán ő volt a gyöngébb és Matild az erősebb, mert palástolni tudta érzelmeit. De most... most, úgy érezte, mintha balga hazugság lett volna minden...

Bizonytalan léptekkel támo­lygott le az utcára. És amikor beült a kocsi­ba, már tudta, hogy nem megy be hivatalába. A ház előtt, ahol a szabónő lakott, kiszállt, kifizette a sofőrt és szinte futólépésben rohant fel az emeletre.

— Hámoriné nagyságos asszonyt keresem — mondta elfulva a leánynak, aki ajtót nyitott.

— A nagyságos asszony még nem volt itt, — felelte amaz és mosolygott hozzá, üre­sen, érdektelenül, udvariasan.

Mint valami alvajáró, szédült fej­fel botlott ki az utcára. Tanácstalanul körülnézett az emberforgatagban. Kócos hajú, kis virágárus lányka állt előtte.

— Tessék virágot venni... húsz fillér az egész csomó...

Idegesen legyintett:

— Nem kell! — és tovább ment.

A lányka melléje szegődött és most már szípigva kérlelte.

— Nem ettem még ma...

Tárcája után nyult és ösztönös mozdulattal a lány markába csúsztatta a pénzdarábot. Csak akkor vette észre, hogy a virág­zében maradt, mikor újra taxiba vetette magát.

Bemondta a lakáscímet. A csokrot maga mellé tette az ülésre és kimerülten cigarettára gyujtott. Nem érzett semmit. Arcán hidegen merevedtek a vonások, csak a feje zúgott kegyetlenül. Hosszú éveknél tün­te, amíg a taxi megállt az ismerős kapu előtt. Már átment az udvaron, mikor a sofőr utánaszaladt:

— Nagyságos úr, a virág...

Dühösen kapott utána és felrohant a lépcsőkön.

Kezében a virágcsokorral nyitott a szobába. Az asszony akkor ott feküdt a dívánon és csendesesen zokogott.

— Matild!... Mi történt az Istenért?

Az asszony sírása halk pizsegésbe fordult, de amikor meglátta a virágot és riadt tekintete az ura sápadt arcára esett, egyszerre elcsendesült lelkében a vihar. Mosolyogva felállt és most először, hosszan, boldogan megcsókolta az urát.

— Hazajöttem... — mondta csendesén. Aztán elvette a virágot és vizet öntött a legszebb vázába.

A

S

O

R

S

O

L

Á

S

I R T A : N A G Y M É D A

Az asszony megállt az egyik nagy üvegablak előtt és bekémlelt a zajos kávéház füsttől ködös levegőjébe. Ugyanazt az elfogódottságot érezte, mint fiatalasszony korában, ha egyedül kellett belépnie a sok apró asztal közé, ahol olyan zavaróan egyformán sötétlettek a férfifejek, hogy mindig csak hosszas keresgélés után fedezte föl a férjét. Most is először biztos irányt akart tudni és csak azután nekiindulni, mert a feléje irányuló férfiszemek pergőtüze zavarba hozta.

De a lármásan vitatkozó, füstölő, ujságlepedőbe rejtett férfifejek olyan egyformának hatottak, hogy szinte lehetlenségnek érezte, hogy megtalálja férjét. Hirtelen metsző haragot érzett, hogy ilyen helyre hívta és hogy nem jött eléje megkönnvíteni találkozásukat. Már-már vissza akart fordulni, mikor az egyik sarokból egy kart látott fellendülni és hívón intgetni. Erőt vett furcsa félelmén, végigment a bíráló tekintetek között és leült a férfi mellé. Itt hirtelen elhagyta az ereje, szája sírón megreszketelt és alig tudott kezét nyújtani. A férfi kutatva nézte az asszonyt. Két éve nem találkoztak. Úgy találta, hogy megsoványodott és gyerekes arca még gyámoltalanabb, mint azelőtt volt. Egy pillanattig lelkiismeretfurdalást érzett, hogy miatta szenved az asszony, de

ez az érzés azután elkeveredett azzal a hiú gondolattal, hogy azért ilyen meggyötört, mert még mindig szereti őt és ez a hirtelen fölfedezés megtöltötte egész valóját jóérzéssel és gögjét pöffeszkedően megnövelte. Leereszkedő kedvességgel ütögette az asszony kezefejét:

— Na, na, kedvesem, mitől van úgy megijedve? Csillapodjon drága! Ez a bizalmas hang hirtelen magához térítette az asszonyt. Elhúzta kezét és élesen szembefordult a férfivel:

— Hagyjuk ezt a hangot, csak üzleti ügyekben tárgyalok magával. A férfi magasra húzta a szemöldökét és kicsit csodálkozóan az asszony arcába meredt. Az asszony csak most látta, hogy mennyire megváltoztak a férfi arcvonásai, szétesők lettek, puhák, mint aki idegen akaratra engedelmeskedik, a szenvedélynek, mely talán akarata kívül legyűrte és most nem tud szabadulni tőle. Hirtelen sajnálni kezdte a férfit és enyhültebb hangon tette hozzá:

— Miért hívatott? Mit akart velem megbeszélni?

A férfi egy darabig még mereven nézte az asszonyt, de hogy annak egyetlen arcizma se rezdült, hátracsapta magát a székben:

— A gyerekek miatt.

Az asszonynak minden vére lefutott az arcából és gyors apró dobogással verni kezdett a szíve. Alig ismert saját hangjára, mikor megszólalt:

— Ugy? Két évig nem is törődött a gyerekekkel, hogy élnek vagy halnak. Most egyszerre mit akar?

— Mit? Az egyiket magamnak akarom! — S hogy az asszony halálos sápadtságát látta, előrehajolt és keményen hozzátette: — Hogy jögom van hozzá, azt csak nem tagadhatja? Ha úgy akarom, mindkettőhöz is. Fiúk, engem illetnek.

Az asszony furcsa, lengő kis mozdulatot tett a kezével, aztán megkapaszkodott a márványasztal szélében:

— De hiszen megígérte akkor, hogy ha nem állok az útjába, lemond a gyerekekről.

— Az akkor volt. Azóta megváltozott az akaratom.

— És mit akar velük? Az egyikkel?... — dadogta az asszony, — hova viszi? Ahhoz...?

— Ahhoz semmi köze. Csukló sírás tört föl az asszony torkából, a férfi megennyhült:

— Na, ne féljen, az anyámhoz akarom vinni. Tudja, mennyire szerette őket és most tönkreteszi az életem az örökös jajgatásával, hogy micsoda férfi vagyok, hogy lemondok a fiaimról. Hát ezért.

— Az édesanyja már öreg, nem tud felnevelni olyan rakoncátlan fiút, mint Bandi.

— Hátha én Öcsit akarom?

— Tessék?

— Öcsit mondtam.

— Az kicsi, még anyai gondozásra szorul.

— Már elmúlt hétéves.

— Nem adom!

— És Bandit?

— Azt se!

— Pedig választania

kell. Még ma akarom megnyugtatni az anyámat, hogy meg lesz a kívánsága.

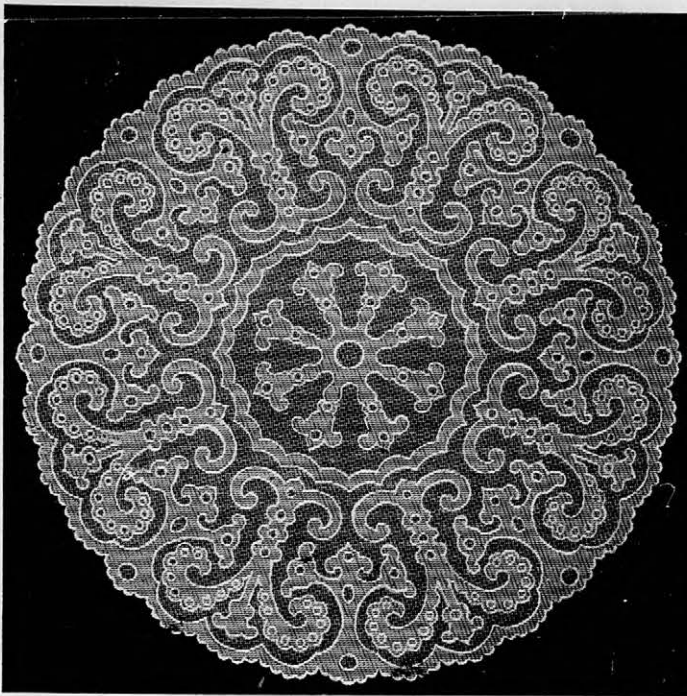
— Nem!

— Jól tudja, hogy a bíróság nekem ítélte a fiúkat, én csak átengedtem őket magának.

— Szavát adta.

— Eh, mesebeszéd! Van róla írás? Különbén kár minden szóért, az egyiket elviszem. Ha sokat ellenkezik, mind a kettőt.

Az asszony hátradült a bársony padon és lehunyta a szemét. A fájdalom betöltötte egész testét és torkát szorongatta. Tudta, hogy nincs kiút. Ismerte a férjét. De vajjon, melyiket válassza? Bandi a hirtelen nőtt fiúk zárkózott, félnék modorával nem tudná megkedveltetni magát anyósával. Különbén is olyan érzékeny, a legkisebb dolgot bánásnak veszi és napokig szenved, ha egy rossz szó éri. De meg, hogy is tudná nélkülözni okos kis arcát, csodálkozó szemét és az esti beszélgetéseket, amint a jövőjükről terveznek és a fiú öntudatlan vigasztalását magányáért. Milyen édestermészetesen veszi, hogy ő a férfi a háznál, egész kis gavalér. Hányszor figyelmeztette, ha elment hazulról: — Anyu, ma vigyél kabátot! Anyu, vigyázz az átszállásnál, tudod, hogy multkor is elesztél! — Hogyan is engedhetné át, hogyan? Kész örület! Lehetetlen! Vagy talán Öcsit? A vasgyúrót, a hízelgő, erőszakos, drága legkisebbet? Aki csak most nőtt ki az öléből, most kezdett el harcolni a betűkkel, a tudással és a „miérték“ pergőtüzét olyan édesen, nagyra

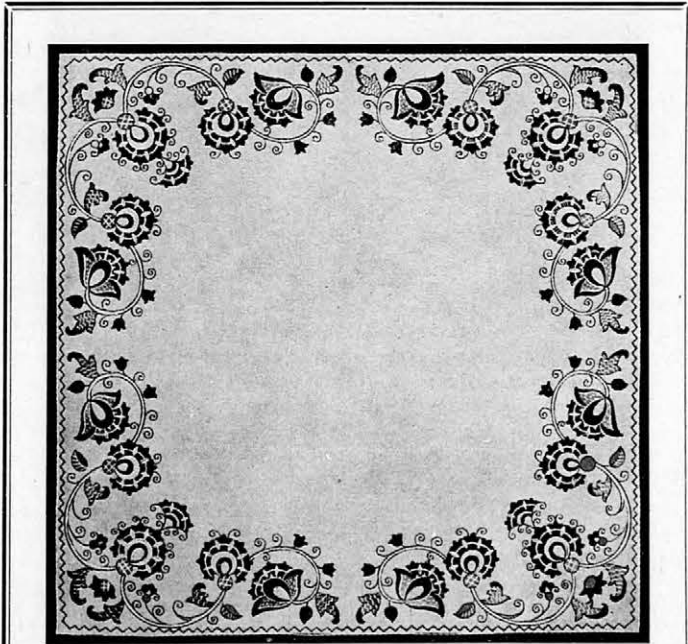
Tülláthúzásos terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám.)

tágult szemmel hordja minden lépése után. Édesen simuló testét hogyan tudná nélkülözni, heves csókjait és anyás megbújásait. Kinek mondaná el az esti meséket a tündérkirályokról, akik sose változnak rút békákká és undok szörnyetegekké? Kinek?...

Kínzóttan fölnyögött:

— Nem tudom megtenni, ne, ne kívánja. Ha Istent ismer Péter, ne vegye el tőlem a gyerekeket. Inkább, mikor látni akarja, láthatja őket, szünidőre odaadom az édesanyjához mindkettőt is.

— Erről kár beszélni, — mondta hirtelen haraggal a férfi. — Az egyi-

Színes, magyaros mintájú terítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, (Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz.)

ket magamnak akarom úgy nevelni, ahogy nekem tetszik, nem kényes anyai ölben. Kérem, válasszon! Gyorsan! Nem tud? Nézze csak, itt van ez a papírszalvéta, ketté tépem, az egyikre ráírom Bandi, a másikra Öcsi nevét, aztán húzni fogunk.

Az asszony fölajdult: — Nem! Nem!

A férfi gyors kézzel sodorta a kis papírszalvéteket:

— Tessék, válasszon!

— Nem tudok!

— Akkor én, — mondta a férfi és rácsapott gyors mozdulattal az egyikre és kibontotta:

— Öcsi, — olvasta hangosan. — Öcsi tehát az enyém. Holnap délután érte jövök, csomagolja össze a holmiját. Ne haragudjon, de most itt hagyom, még fontos tárgyalásaim vannak.

Csillapodjon le kérem, mielőtt elindul.

Az asszony sokáig nézett üveges szemmel a férfi távolodó alakja után: — Ki ez az ember? — gondolta, — ehhez tartoztam én valaha szerelemmel és gyöngéd vágyakozással?

Undor csúszott a szája köré és rémült megdöbbenés: sorsházással osztolni gyerekeken, mint ahogy kockán vetnek sorsot lomha tárgyak, vagy kapzsi pénzek miatt?

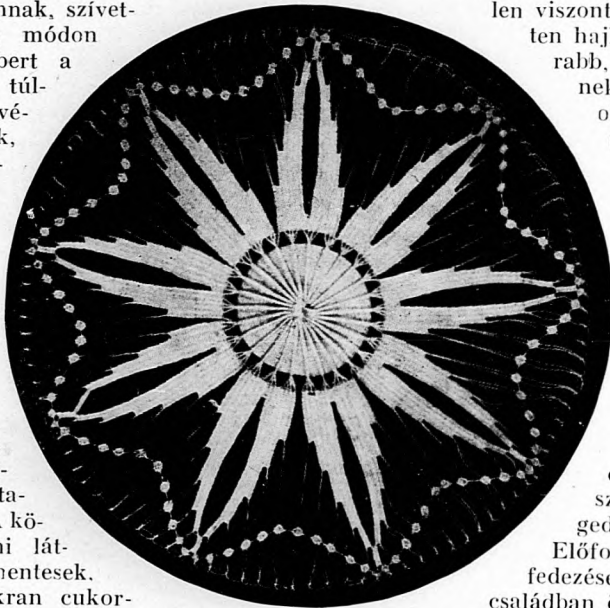
Hangosan, sikoltva fölnevetett, úgy, hogy felé fordultak a környező asztal vendégei. Aztán fölállt, végig futott az asztalok között, sarkában érezte a csodálkozó pillantásokat, de most nem törődött vele, ki az utcára, a házak mellett lapulva osont, az első magányos kapualjba befordult, a falnak támaszkodott és zokogni kezdett.

KIK LESZNEK CUKORBAJOSOK

Nagyon érdekes megfigyeléseket tettek az elmúlt években és évtizedekben annak megállapítására: vajjon kiknél, miféle társadalmi osztályhoz vagy emberfajta-hoz tartozó egyéneknél lép fel leggyakrabban a cukorbetegség. Rájöttek mindenekelőtt az orvosok, hogy a a jómódú emberek, olyanok, akik egyidejűleg intenzív szellemi munkát végeznek, sűrűbben betegszenek meg cukorban, mint a rossz viszonyok között élő, hiányosan táplálkozók, kisebbfokú szellemi képességekkel rendelkezők. Egyik biztosítótársaság statisztikája szerint az évi 3000 pengőn felüli jövedelemmel rendelkezők között háromszor olyan sűrűn lép fel a cukorban, mint az évi 3000 pengőn aluli fizetéssel bírók soraiban. A világháború igazolta, hogy a bőséges táplálkozásnak milyen szerepe van a cukorban kifejlődésében. Egyes német városok lakói 1914 és 1918 között valószínűleg éheztek. Ellentálló képességüknek, józan megfontolás szerint, csökkenni kellett. Ennek ellenére a háborús évek alatt a nagy német városokban jóval kevesebb ember betegedett meg cukorban, mint a háború előtt. A cukorban hajlamosak számára tehát valószínűleg áldás volt a háború. Azóta rájöttünk, hogy a foglalkozásoknak is milyen nagy szerepük van a cukorban kifejlődésében. Azok a hivatások,

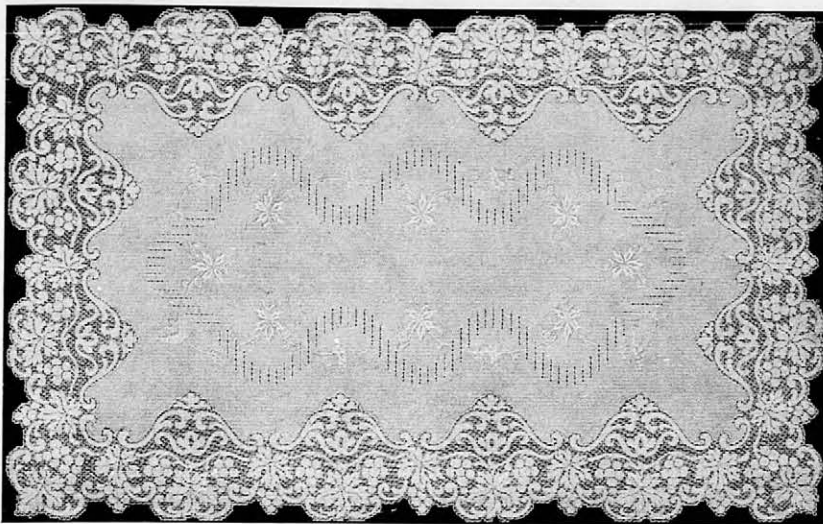
amelyek egész embert kívánnak, szívet-lelket lekötnek, sajátos módon hajlamosá teszik az embert a cukorbetegségre. Az ideges túlfeszültség, amelyben művészek, írók, kiváló orvosok, nagy pénzemberek, gyáriparosok, tudósok, politikusok élnek, jó talajt biztosít a cukorban számára. Érdekes, hogy a fontos vasúti gócpontokon szolgálatot teljesítő vasutasoknál akik tehát fokozottabb felelősséggel végzik munkájukat, mint a kisebb «átmenő» állomások hivatalnokai, sűrűbben lép fel a cukorbetegség, mint kollégáiknál, akik kevésbé nyugtalanító feladatot végeznek. A kövérség szintén predesztinálni látszik a cukorban. Pékek, hentesek, serfőzők, vendéglősök, gyakran cukorbanajosok. Érdekes, hogy a cukrászok, akikről feltenné az ember, hogy sok édességet fogyasztanak, tehát kiválóan alkalmasak arra, hogy testükben túlságosan felhalmozódjék a cukor: nem nagyon hajlamosak a bajra. Úgy látszik, a cukorfogyasztás általában nem teremt kedvező talajt a cukorban számára. Ez nem ellenmondás, hiszen mai nézetünk szerint a diabetes — ez a cukorban tudományos neve — a belső elválasztó mirigyek egyensúly-zavarain épül fel és semmiesetre a túlzott cukorfogyasztáson. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyítja a következő körü-

mény. Amíg 1864-ben Amerikában átlagosan 10 kg cukrot fogyasztott egy ember évenként, addig 1920-ban 45 kg-ot, tehát egészen fantasztikus mennyiséget. Ha szembeállítjuk a két számot, önként adódik a kérdés: növekedett-e 1864 óta a cukorbetegség száma Amerikában? A válasz úgy hangzik, hogy nem növekedett meg lényegesen, legalább is nem olyan mértékben, mint ahogyan az ember a fenti statisztika alapján elvárhatná. Megfigyelték azt is, hogy a túlzott alkoholfogyasztás szintén egyik előkészítő tényezője lehet a cukorbetegségnek. Végül a cukorban való alkalmasság vizsgálatánál nem szabad figyelmen kívül hagyni az öröklést sem, mint igen fontos tényezőt. Különböző kutatók nyolc százaléktól huszonöt százalékig állapítják meg a rokonság szerepét a diabetes keletkezésénél. Ez annyit jelent, hogy a cukorbanajosok körülbelül egy-negyedénél kimutatták: a felmenő ági rokonok, szülők, nagyszülők szintén cukorbetegségben szenvedtek. Az esetek háromnegyed részében viszont nem állapítható meg a cukorban való öröklött hajlamoság. Bizonyos azonban az is, hogy nem feltétlenül a szülőktől kell örökölni a diabetesre való hajlamoságot, hanem — mint előbb részleteztük — életmódunk is hasonlóan döntő szerepet játszik. Készségtelen viszont, hogy a cukorban öröklötten hajlamosak mindenestre hamarabb, fiatalabb éveikben betegszenek meg diabetesben, mint az olyanok, akiknek családjában nem volt cukorbeteg. Meg-

lepő, hogy a férfiak között gyakoribb e betegség, mint a nők soraiban, ami azt látszik igazolni, hogy a férfiak kenyérkereső munkája, idegrendszerbeli túlterhelése a már említett módon «előkészíti a talajt». Gyermekek ugyanúgy megbetegedhetnek cukorbetegségben, mint a felnőttek, igaz, hogy ezek az esetek sokkal ritkábbak. Viszont a gyermekkori megbetegedések sokkal súlyosabbak.

Előfordult még az inzulin fel-
fedezése előtt, hogy egy cukorbanajos családban öt, 4—11 év közötti gyermek pusztult el ebben a betegségben. Általában úgy tapasztaljuk felnőtteknél is, hogy minél fiatalabb korban lép fel a diabetes, annál rosszabb indulatú. Az ötödik és hatodik évtizedben, mikor a cukorban a leggyakoribb, a kórjóslat többnyire nem kedvezőtlen. Mi a cukorban? Lényegileg a hasnyálmirigy bizonyos részeinek csökkent működéséről van szó. Ezt a csökkent működést gyógyítani ugyan nem tudjuk, viszont az inzullinnal kitűnően pótoljuk azokat az anyagokat, amelyeket normális körülmények között a hasnyálmirigy termel. Az inzulin pótolja a szervezet hiányzó,

Ebédlőasztalterítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6).

cukorforgalom-szabályozó vegyi anyagait, amelyet egészséges testben a hasnyálmirigy készít. Persze abban a pillanatban, mikor a napi inzulin-anyagok elmaradnak, az anyagforgalom egyensúlya azonnal felbomlik és ismét megjelenik a felesleges cukor. Az inzulint tehát állandóan kell alkalmazni, ha más módszert nem alkalmazunk a felesleges cukorképződés megakadályozására. Ilyen módszer: a diéta. A szervezetbe minél kevesebb cukrot és szénhidrátot kell bevinni. A szénhidrát-tilalomra azért van szükség, mert testünk a szénhidrátokat is cukorrá alakítja át. Tilos tehát a cukornemű, a sütemény, a burgonya, a tészta, kenyér, tej, kakaó, sör, hüvelyesek, rizskása, kukorica. Édesítésre szacharint használunk. Ezzel szemben minden zsírtartalmú étel és mérsékelt mennyiségben fehérje meg engedve. Tehát: hús, hal, tojás, vaj, szalonna, paraj, spárga, uborka, paradicsom, sajt, tea, cukornélküli kávé — nem édesített tejszínnel —, gomba, zöldsaláta és így tovább. A máj tilos, mint-hogy sok benne a szénhidrát. Minthogy azonban teljesen szénhidrát-nélküli étel nem képzelhető el, mert a szervezet ezt nem bírná ki, az orvos megállapítja a cukorbetegnél, hogy mi az a legkisebb mennyiségű szénhidrát, amelyet a páciens teste még feldolgoz anélkül, hogy veséje cukrot választana ki. E végből napi fél zsemlyét engedélyez számára, ezt a mennyiséget negyedzsemlyékké emeli a további napokon és mikor látja, hogy a cukor ismét megjelenik a vesetermékben, a zsemlye-adagolást abbahagyja és a legutolsó, még cukor megjelenése nélkül feldolgozott mennyiségnél valamivel kevesebb szénhidrátot engedélyez naponként. Ha — mondjuk — napi 50 gramm szénhidrát még nem káros hatású, már igen változatos étrend állhat a cukorbeteg páciens rendelkezésére, tészta, sütemény vagy hasonló formájában is. Hangsúlyoznunk kell, hogy inzulinra csak ott van szükség, ahol diétás megszorítással nem tudjuk eltüntetni a cukrot. Először tehát a napi étrend pontos előírásával próbálkozik meg az orvos és sok esetben ez is elegendő. Fontos, hogy a beteg állandóan előírás szerint éljen. A már elmondottakból kiviláglik, hogy izgmaktól is tartózkodnia kell, gondmentes, nyugodt életet kell folytatnia, túlzott és megerőltető szellemi munkától óvakodnia kell. Testmozgás, könnyű sport ajánlatos. Pár éve úgynevezett diabetikus «lisztet» állítanak elő, amelyből tészta, kenyér, sütemény készíthető a cukorbeteg számára, anélkül, hogy az ártalmas volna. Nem kell mondanom, hogy ennek a lisztnek az igazi liszthez semmi köze nincs. Elsősorban bizonyos növények fehérje-anyagát tartalmazza. Ennek ellenére a diabetikus lisztből készült tésztafélék íze — megfelelő módon elkészítve — igen jó. A cukorbetegség az inzulin feltalálása előtt az emberiséget fenyegető egyik legveszedelmesebb baj volt. A cukorbetegség alkalmassá tett más bajok kifejlődésére, például a tuberkulózisra is. A diabetikus beteg azelőtt lesóványodott, elerőtlenedett, bizonyos idő múlva teljesen munkaképtelen, ágybanfekvő, lassan sínylődő és biztosan elpusztuló ember lett. Súlyos esetekben eszméletlenség, a szervezet teljes mérgezése lépett fel, amely rendszerint halállal végződött. A legnagyobb hálával és elismeré-

réssel emlékezik meg az orvostudomány arról a két fiatal amerikai orvosról, akik tízegyhány esztendővel ezelőtt megalkották az inzulint és ezzel a mai napig az emberek millióit mentették meg. Életüket meghosszabbították évekkel, vagy évtizedekkel. Az inzulin alkalmassá teszi a cukorbetegségeket arra is, hogy szükség esetén műtétet hajtsanak végre rajtuk. Ha azelőtt bármilyen okból operálni kellett a cukorbeteg, ez csak akkor történhetett meg, ha a betegséget tünetmentessé tették, mert az erősen cukortartalmú szervezet könnyen elvérzik sérülés esetén, tehát műtét alkalmával is és fertőzésre, szepszisre is erősen hajlamos. Ma egyetlen inzulin-befecskendezés rögtön operálhatóvá teszi a cukorbeteg, ha vakbélgyulladás vagy más megbetegedés azonnali műtétet igényel. Az inzulin megalkotása óta a cukorbetegség már nem oly halálos veszedelem, ami ellen azelőtt védekezni nem tudtunk. Mégegyszer hangsúlyozzuk az orvos által előírt diéta pontos betartását, amely azután az inzulin-befecskendezéssel együtt meglepő eredményt ér el.

Dr. Berend István

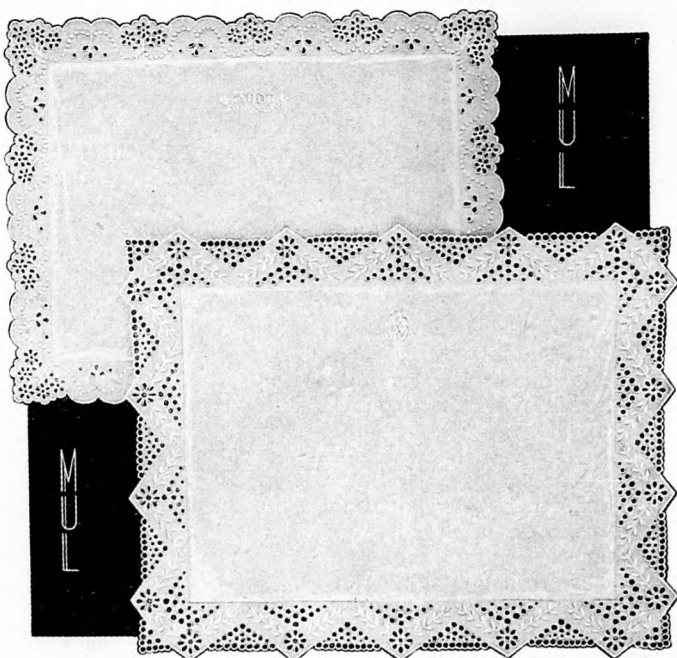
Akik nem válaszolnak

Irta: Bácskai Magda

A krinolinós dámák, a parókás urak XVIII-ik századát a «levélírók századának» nevezte egy angol költő. Igaza volt. Soha annyi tehetséges, mulatságos, vicces levélíró, mint amennyit ez a száz év termelt. Pótlhatatlan vesztéséget okoztak volna a történelemnek, irodalomnak, ha nem válaszoltak volna egymásnak ezek a hölgyek és urak... De válaszoltak!... Ebben a finom és elegáns században ugyanolyan neveletlenségnek számított egy baráti levelet válasz nélkül hagyni, mint valakinek szóbeli kérdésére nem felelni. Tudtán kívül így vonult be az irodalomba egy sereg lírai költő, történetíró... XIV. Lajos sógornője, Liselotte hercegnő nem sejtette, hogy a levelekben, melyeket unokahúgainak küldözget Németországba, kora legértékesebb memoárjait írja. S XVI. Lajos póstakocsisai nem álmodták a magas bakon, hogy a levélcsomagokban, melyek a kocsiban zötyögnek, az elégedetlenséget, a forradalmat viszik szét az országban. ★ De ha igaz — és igaz —, hogy ez a kor a levélírók kora volt, bizonyos az is, hogy a mi korunk nem az. Természeténél fogva nem az. Gépkorunkban élünk. Telefonszengetés mellett nőttünk fel s a mai gyerek már észre sem veszi, ha repülőgép halad el fölötte. Kis-Robotok vagyunk. Nem lehetünk jó levélírók. De ez nem lenne baj. Az a baj, hogy rossz válaszolók is vagyunk. És ezt nem szégyeljük. «Nem feleltem levedre... de oly rossz levélíró vagyok!» halljuk sokszor. Am a hangban nyoma sincs önvádnak. Inkább egy kis kacér büszkeség cseng. Rossz levélíró szavai mögül... De vajjon mire büszke ő? Arra, hogy sok dolga mellett nem jut ideje ránk gondolni? Mert ez a «rossz levélíró vagyok» szószserinti fordítása. ★ Angliában, ahol sok-mindent vesznek komolyan, ami nálunk mellékes, igen fontos dolog a levelezés is. Nem csoda. Az angolok szétszórva élnek

világbirodalmukban. Ha nem tartaná össze a pósta, széthullnának a családok, a mátkapárok, a szerelmesek. Így született az illemkódexnek az a paragrafusa, mely udvariatiannak bélyegzi a nem válaszolót. Ezt a paragrafust maga a bölcs Viktória királynő teremtette. «Fájdalommal látom, gyermekem» írta egyik kislányának, «hogy levelemre nem válaszoltál. Az én szememben ez az udvariatiatlanságok legnagyobbika. Ennél csak az követ el nagyobb hibát, aki le is tagadja, hogy megkapta a neki írt levelet». Szerencsére a királynő leveleit, melyeket külön-külön viitt szerte az országba, nem lehetett letagadni. Unokáknak és gyermekeknek zsebre kellett vágni Viktória dorgálásait, ha mégoly nehezükre esett is. «Sokat adnék» írja walesi herceg korában a királynő fia, Edward, «ha valamely csodálatos véletlen folytán nem jutott volna el hozzám anyánk levele. Képzeld, mit kíván! Azt kívánja, hogy pont féltizenkettőkor teljes sötétség boruljon a kastélyra, mindenki visszavonuljon szobájába aludni. Legizgalmasabb kártyapartinkat szakítja meg ezzel. Ó, bár a pósta...» Tovább nem is folytatja Edward a «bűnös» gondolatot. És hiába is folytatta volna. Az angol pósta kifogástalanul működött mindig. ★ Anglia a világ legszorgalmasabb levelező nemzete. De nemcsak tengerentútra irnak egymásnak az angolok, vígan leveleznek helyben is. Ezzel kerülve el a telefónhívást. Bell és Edison gépét — igen helyesen — üzleti célokra használják és csak a legtrikább esetben magánbeszélgetésre. Az angolnak sohase jut eszébe felebarátja pívát-életébe beleszengetni egy kérdéssel. Ezt a legnagyobb illetlenségnek tartja. Még a meghívásokat se intézik telefon-úton. Meghívót vinni a pósta dolga s ugyancsak a pósta dolga választ hozni rá. Aki kérni akar valamit ismerőstől vagy barátjától, írásban kér, aki számlát küld, póstán küldi a számlát. Az otthon csendje, nyugalma, «privacy»-je

íránt senkinek sincs olyan kifejelett érzéke, mint az angolnak. Milyen szép lenne az élet, ha ez az angol tulajdonság valamely csoda folytán ránk is átragadna! Milyen szép lenne az élet és mennyivel kevesebb kellemetlenséget okoznának nekünk barátaink, nemkülönben mi is barátainknak. De ehhez előbb meg kellene szívlelnünk azt az intelmet, amelyet Viktória királynő intézett «rossz levélíró» gyermekéhez.

Hímtett ágygarnitúra. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. ker., Teréz-körút 6. sz.)

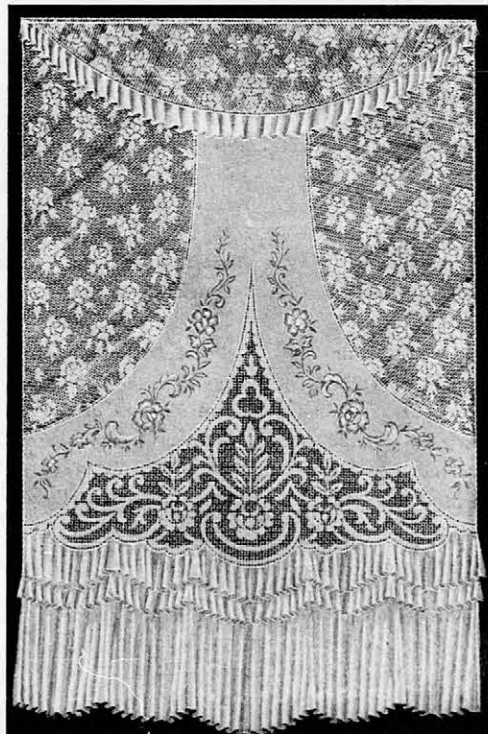
Kötött garnitúra egy-két éves gyerekek részére. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, VI., Teréz-körút 6.

Furcsaságok, érdekességek

A villámcsapás. Ha valakit kellemetlenség ér és barátja megpróbálja vigasztalni az általános szólásmondással, hogy másodszor ez nem fog megisméltódni, mert „a villám kétszer nem csap le ugyanarra a helyre”: feledje el pillanatra saját balszerencsését és mosolyogjon barátja szeme közé. Egyáltalán nem felel meg a valóságnak, amit az általános közhitel és a vigasztaló barát állít. Mert a villám nemcsak kétszer, hanem bizonyos körülmények között egymás után többször is ugyanarra a helyre csap le. Illusztráló példái ennek a párizsi *Eiffel*-torony és az *Empire-State-Building* New-Yorkban. Megállapítást nyert, hogy mindannyiszor, ha nagy vihar vonul el New-York fölött, a villám mindig lecsap az *Empire-State-Building* épületébe. Egy alkalommal, egyetlen negyedóra lefolyása alatt, tizenötször érte villámcsapás ezt a palotát, amiről fényképfelvételek tanuskodnak.

A „nehéz” parafadugó és a „könnyű” gombostű. A dugót feltűnő könnyűségű valaminek tekintjük. Ha kezünkben tartjuk, alig érezzük a súlyát, a vízben pedig egyáltalán nem merül alá. Eppen ezért el se tudjuk képzelni, hogy mennyit nyomhat például egy olyan nagyságú dugó, amelynek egy méter az átmérője. Természetes, az ilyen dugó valamely magasabb volna, mint egy hatalmas termetű, elég kövér ember, de még így is meglepő, hogy nehezebb volna egy tonnánál. Amennyire lebecsüljük a parafadugó súlyát, ugyanolyan mértékben túlbecsüljük a közönséges fémeket. Töltsünk meg például egy rendes nagyságú ivópoharat színiültig vízzel. Vajjon hány darab gombostűt tehetünk még a pohárba anélkül, hogy a víz kicsordulna? Mindenki azt fogja felelni, hogy: legfeljebb tízet-tizenkettőt. Az idevonatkozó kísérletek azonban bebizonyították, hogy a valóságban körülbelül 1700 (ezerhét száz) gombostűt tehetünk bele és még egyetlen csepp víz se folyik ki a pohárból. Ez a „csoda”, amit mindenki kipróbálhat, azzal magyarázható, hogy a víz a pohár peremén felül még mindig képes magasabbra emelkedni, mintegy felduzzadni, anélkül, hogy már kicsordulna. A másik ok pedig az, hogy a gombostű terjedelmét túlbecsüljük. Egy közép nagyságú gombostű ugyanis nem több, mint 0.0059 köbcéntiméter, azaz: nem egész 6 ezred köbcéntiméter. Az ivópohár átmérője körülbelül 8 centiméter, miért is a víz felülete, ha a víz a pohár pereméig ér, körülbelül 50 négyzetcentiméter. Ehhez járul, hogy a víz még körülbelül két milliméternyire tud emelkedni a pohár pereme fölé és nem ömlik ki. Ha tehát a pohár pontosan a pereméig van töltve, még tíz köbcéntiméter vizet, vagy ugyanolyan kiterjedésű más anyagot tehetünk bele anélkül, hogy a víz kiömlenék. Tíz köbcéntiméter gombostű pedig nem jelentéktelen mennyiség: 1700 darab, amit minden veszély nélkül nyugodtan beletehetünk a teli pohár vízbe.

Csipkefüggöny. Leírása kézimunkarovatunkban.

Kis ázsiai város látképe

Világtörténeti bókolások

1 Madame de Staël, az ismert francia író nő leánya kivételes szépség volt. Tisztelői közé tartozott Talleyrand herceg, aki különösen a fiatal leány csodálatos szemeiért rajongott éspedig sokszor olyan feltűnő módon, hogy ezzel az anyát kényelmetlen helyzetbe sodorta.

Egy alkalommal a herceg csónakkirándulásra vett részt egy nagyobb társasággal, amikor Madame de Staël és leánya is jelen volt. A szellemes asszony megkérdezte a herceget, hogy abban az esetben, amit ne adjon az Isten, ha a csónak mégis felborulna, kit mentene ki a hullámok közül: őt-e, vagy a leányát?

Talleyrand herceg közismert volt lélekjelenlétéről és mindig talpraesett, szellemes feleleteiről. Ez a kettős tulajdonsága mentette ki a valóban kényes szituációból. — Madame, — mondta szeretetreméltó mosollyal, — az ön sokoldalúsága és rendkívüli képességei mellett a legnagyobb sértés volna részemről, ha fel merném tettelezni, hogy ön nem tud úszni. Éppen ezért és magától értetődően: kedves és szép leányát menteném ki a hullámok közül.

2 Amikor Anna királynő foglalta el Anglia trónját, a szélrózsa minden irányából megjelentek az előkelőségek, hogy őszinte jókívánságaikat fejezzék ki az új uralkodónőnek. Ezek sorában megjelent Marquis de Normandy is, akit a királynő rendkívül sokra becsült. Jókívánságait olyan pompás mondatokban terjesztette elő, hogy a királynő nem bírta megtalálni a hála és köszönet megfelelő szavait. Kénytelen volt beérni azzal, hogy mélyen sóhajlott. Aztán elkezdte legyezni arcát, amely az elhangzott szavak hatása alatt feltűnő pírban égett és csak hosszabb idő múlva tudott egyetlen mondatot kiejteni, ezt:

— Határozottan nagyon meleg van ma.

A marquis mosolygott és így szólt:

— Felséges királynő, hogyan is lehetne más, mint nagyon meleg? Hiszen a nap, amióta a világ áll, soha nem jelent meg még olyan csillogón és oly forró sugarakkal Anglia fölött, mint ma, amikor felséged elfoglalta trónját!

A szeretetreméltó Marquis de Normandy gáláns bókját a királynő rövidesen nagy jutalommal viszonzta: Buckingham hercegévé nevezte ki.

Kis történetek, amelyek igazolják, hogy minden — RELATIV

Dorothy Thompson, a híres újságíró nő, aki egyébként Sinclair Lewis Nobel díjas regényíró felesége, meginterjútolta a világhírű Einsteint.

— Az ön véleménye szerint — kérdezte — mi a különbség az idő és az örökkévalóság között?

— Kedves gyermekem — válaszolta mosolygva Einstein —, ha annyi időt akarnék szentelni, ami alatt önnel meg tudnám érteni a kettő közti különbséget, az örökkévalóság is kevés volna, hogy ezt elérjem.

+ +
+

Humboldt Sándor, a nagy tudós, beszámolt arról, hogy egyik délamerikai kutatóútján az expedíció egyik megbetegedett tagját bennszülött indián „orvos”-sal kezelte. Az orvosság, ami a bennszülöttek ősi szokásai szerint különböző fűvekből és más növényekből készült, hatástalan maradt.

— Úgy látszik, nem ér semmit az orvosság, — mondta Humboldt az indiánnak. A másik a fejét ráta és komoly, kimért hangon így válaszolt:

— Tévedsz, fehér ember. Az orvosság jó. De a beteg nem ér semmit!

+ +
+

De Sarrail báró, francia generális és a szíriai levante-hadsereg legfőbb parancsnoka, nagyon szerette egyik közkatonaját. Minden hadi kitérítést megkapott, amiben csak részesülhet francia közkatona. De előléptetéséről szó sem lehetett, mert állandóan tökrézeget volt.

— Ha nem innál — mondta neki jóakaratián Sarrail —, már régen őrmester lett volna belőled. Gondolj arra, hogy milyen jól éreznéd magad, ha őrmester volnál!

— Őrmester? — mosolygott a közkatona. — Jelentem alásan, ha iszom... tetszik tudni, ha iszom... legalábbis generálisnak érzem magamat!

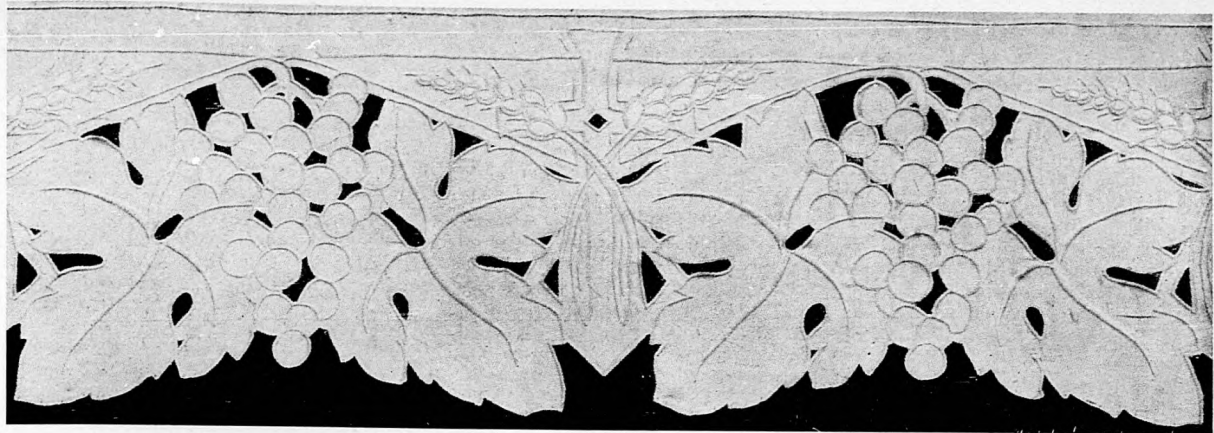
+ +
+

Hubermann Broniszláv, a világhírű hegedűművész, első koncertjét tartotta New Yorkban, a Carnegie-Hallban. Az egyik páholyban ült Heifetz Jása hegedűművész és Godovszky zongoraművész. Az egyik műsorszám véget ért és a publikum valósággal tombolt lelkesedésében. Heifetz ezt mondta Godovszkynak:

— Hogy micsoda hőség van ebben a teremben!

Godovszky mosolygva felelte:

— De csak hegedűművészeknek.

Hímzéminta urasztalterítőhöz. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL. Kézimunkaboltjában

FÉNYŰZÉS ÉS TÉKOZLÁS

Mi tulajdonképpen a fényűzés? Mindenki azt feleli reá: tékozlás és túlzás. Egy filozófus szójátékot csinált ebből: „A fényűzés a legszükségesebb tékozlás.” Mindenesetre nehéz pontosan definiálni, mert a fényűzés határai korok, népek és erkölcsök szerint változnak. Talán így mondhatjuk a leghelyesebben, hogy fényűzés mindaz, ami egy ország és kor élet-standardjét feltűnő mértékben túlhaladja.

Néró császár például fiatalon elhunyt hitvesét: *Poppeát*, fahéj-máglyán hamvasztotta el. Ebben az időben a fahéj rendkívüli értéket képviselt. Arab kereskedők szállították messzi Indiából és arannyal fizették meg. A halotthamvasztáshoz szükséges anyag megfelelt Róma városa — egész évi fahéjszükségletének.

Mamun kalifa, amikor leányát férjhez adta egyik miniszteréhez, az egész államtanácsot vendégül látta. Harminc napon keresztül tartott az ünnepi lakoma. A vendégek olyan okmányokat kaptak, amelyek felsorolták azokat a birtokokat, jószágokat, rabszolgákat és kincseket, amiket a kalifa ajándékozott nekik. A menyasszony szobájában összegyűlt nők pedig igazgyöngyökkel teli kosarakra ültek, amiket aztán magukkal vihettek.

Fernando Cortez, Mexikó elfoglalója, menyasszonya részére öt hatalmas smaragd-ékszert csináltatott, amiknek foglalata igazgyöngyökből és gyémántokból készült. Egyetlen ilyen ékszerért az olasz kereskedők 40.000 aranydukátot, körülbelül 400.000 pengőt ajánlottak. Egyetlen ékszer sem jutott azonban a menyasszony tulajdonába, mert egy hajótörés alkalmával a tenger fenekére süllyedt.

Erzsébet cárnő, *Nagy Péter* leánya, egyetlen ruháját se vette fel többször, mint kétszer. Hagyatékában 30.000 ruha maradt, ami óriási vagyont jelentett.

Potemkin herceg, II. Katalin orosz cárnő kegyeltje, egyike volt a világtörténelem legtékozlóbb fényűzőinek. Déloroszországi birtokán még nagyobb pompát fejtett ki, mint a cárnő. 1791-ben Pétervárott nagy ünnepséget rendezett a cárnő tiszteletére. Óriási téli kertet építtetett, 3000 vendég befogadására. A világtáshoz 20.000 font viaszgyertya kellett.

I. Ferenc francia király és utódai valósággal megőrjítették az egész udvartartást a ruházkodás fényűzésével. Akkor kezdték hordani a valódi aranyhímzéseket, amiknek értékét növelte művészi kivitelük. Ezekről az udvaroncokról mondta keserűen a nép, hogy „minden erdőjüket és földjüket magukon hordják.” *Bassompierre* marsal egyetlen gálaruhája mai pénzben körülbelül 50.000 pengőbe került. Akinek nem volt legalább 30 értékes öltönye, hogy a hónap minden napján másikat vegyen föl, az nem számított az elegáns férfiak közé. Egyébként a férfiak ruhája akkor sokkal többbe került, mint a hölgyeké.

Napoleon viszont bizonyos korlátok közé szorította a francia királyi udvarban tobzódó öltözködési fényűzést. Annál nagyobb lett a tékozlás a második császárság korában. Ekkor jöttek divatba a kásmír-sálók, amiknek darabja 8—10.000 pengőbe került.

A világháború előtti évek legnagyobb tékozlója *Boniface de Castellane*, francia gróf volt. Szellemes és okos férfi, de képtelen volt számolni. Amikor feleségül vette *Jay Gould*, amerikai milliomosnőt, több millió dollár hozományt kapott. A pénzt azonban két kézzel szórta szét. Egyetlen ünnepi lakomára 4000 vendéget hívott meg. Tíz év alatt elfogyott az egész hozomány és felesége el is vált tőle. Természetes, hogy nem bírta a pénztelen életet olyan férfi mellett, aki több millió dollárt pocéskolt el tíz év alatt.

SZIVET SZIVÉRT!

«Kétszer ad, ki gyorsan ad!» Publilius Syrus latin költő, aki először írta le ezt az eigondokkodató bölcsességet, szentenciájával kétségkívül érdekes adalékot szolgáltatott ahhoz a különös és bonyolult viszonyhoz, amely a segítséget nyújtó és a segítségre szoruló között fennáll. Am ennek a viszonynak a kialakulását nemcsak a segítség gyorsasága, hanem annak módja is döntően befolyásolja.

Vannak, akik úgy tesznek jót, hogy szinte megdermesztik, akiért áldozatot hoznak. Nemcsak hogy örömet nem szereznek neki, hanem egyenesen elke- serítik. Kötelességnek fogják fel a segítségnyújtást, erkölcsi muszájnak, amelyen tíz lépésnyiről megérzik a kel- letlenség keserű me'lkéze.

Mivel a másokon való segítség, a do- log természetéből kifolyólag fáradság- gal és áldozattal jár, a jötevők szíve- sen tetszelegnek a nagylelkűség pózá- ban és ünneprontásnak tartanák, ha a segítsé- sen, mint tényen kívül arra is gondolnák, hogy a segítségre szoru- lóval elfelejtették, hogy áldozatot hoz- tak érte. Az önnéplésnek ezekben a kivaitságos perceiben dehogyan is jut eszükbe, hogy mennyivel jobb érzés adni, mint elfogadni!

A lány, aki önfeláldozóan ápolja az anyját, mindent elkövet, hogy a beteg semmiben ne szenvedjen hiányt. Egy

percre se hagyja egyedül, az orvos elő- írásait szigorúan betartja. Még arra is gondol, hogy az orvosságosüveg és az ezüstkanál mellől egy percre se hiá- nyozzék a friss virág! Am, amikor az anya felpanaszolja, mennyi bajt és ké- nyelmetlenséget okoz neki a betegsé- gével, amikor keserű vádakkal illeti magát, hogy minden idejét a maga számára foglalja le, mi a lány vála- sza? „Csak a kötelességem teljesítem, anyám!”

Pedig ez a válasz legkevésbé sem al- kalmatlan rá, hogy az anya nyugtalan lelkiismeretét elcsendesítse. Milyen jól esnék neki, ha a szerencsétlenül meg- fogalmazott válasz mellé legalább egy enyhítő mosolyt, egy ölelést kapna! Egy magyarázó toldalékot, amely a „kötelesség”-szó ridegségét enyhíti.

Elvégre elképzelhető olyan kötelessé- gek is, amelyeknek teljesítése az élet bármely örömeivel felér!

Milyen más érzést vált ki az anyából, ha látja, hogy a lánya, aki áldozatot hoz érte, ezt az áldozatot szívesen, jó- kedvűen hozza meg. Az ilyen áldozat nem nehezedik nyomasztó súllyal reá. Milyen más érzéssel fogadja el a lány szívességeit, ha ez el tudja hitetni vele, hogy őt is leköti a könyv, amelyből felolvast, hogy a betegápolás nem munka neki, hanem szórakozás és hogy nem tudja, nem ezt kellett volna-e hivatásul választania? Milyen más a betegszoba hangulata, ha a lány nem mogorván, hanem mosolygó arc- cal, dúdolgatva tesz-vesz benne, ha tré- fásan leplezi magát, hogy tulajdonké- pen csak önzésből ápolja az anyját ilyen lelkismeretesen, mert nem tudja elviselni, hogy az, aki mellette van, akit szeret, ne legyen boldog.

Amit másokért teszünk, tegyük szíve- sen. Aki jót cselekszik, cselekedje ta- pintatosan, előzékenyen, gondosan ügyelve rá, hogy senkit meg ne bánt- son.

Tárd fel a szíved, ha meg akarsz tal- lálni az utat a mások szívéhez! Szeret- tetet csak szeretetért várhatsz cse- rébe!... „Ihr müsst Herzen säen, wollt ihr Herzen ernten!” — írja Börne. Szí- vet vess, ha szívet akarsz aratni!...

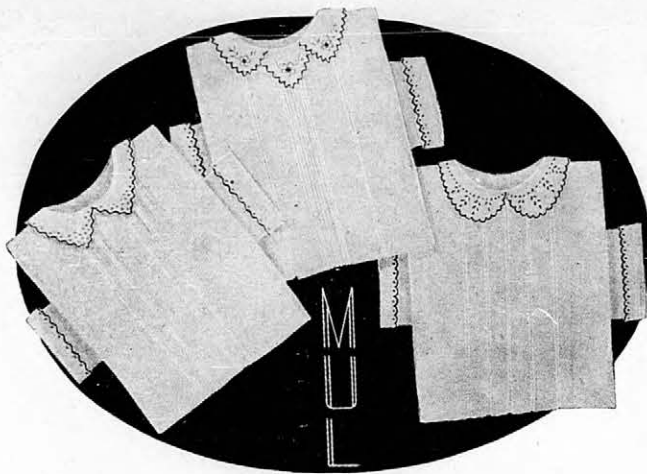
TÖRTÉNETEK — KUTYÁKRÓL

III. Henrik, Franciaország király, rend- kívül előszeretettel viseltetett az apró, kedves lyoni kutyuskák iránt. Egész fal- kája volt belőlük és ápolásukra óriási összeget, évi 100.000 aranyforintot köl- tött. De nem érte be annyival, hogy ezek a kutyuskák állandóan körülhízelegetek, hanem drága nyakláncot készítetett, amin több kosárka lógott, mindegyikben egy- egy kis kutyka. Ilymódon kihallgatások alkalmával, államtanácsban, sőt még a templomban is vele lehettek négyklábú kedvencei. A kutyák éjszaka a király ágyának fejpárniá mellett feküdtek és be voltak tanítva, hogy az alvó királyt meg- határozott időben felébresszék. A királyi hálószoba elcsarnokában lévő csengő- jelre váltották fel egy mást és pedig úgy, hogy az ébrenlévő kutyka az alvóba ha- rapott, persze csak gyöngén, az alvó ily- módon felébredt és a másíknak átadta az őrséget. Mindenesetre groteszk kutyá- kultusz volt ez és mégis annak köszön- heti III. Henrik tragikus halálát, hogy néhány percre hűtlen lett kutyuskáihoz. A királyt ugyanis 1589 augusztus elsején egy Clemens nevű férfi két tördfésszel leszártta, ami csak úgy történhetett meg, hogy ebben a sorsdöntő percben elvált kutyáitól. Amikor ugyanis Clemens ki- hallgatásra jelentkezett, a kutyuskák ék- telen ugatást csaptak, mintha megérezték volna a bekövetkező szerencsétlenséget. A király kénytelen volt kedvenceit a re-

remből kikergetni és ilymódon az utolsó akadályt is elhárította a gyilkos útból, aki két tördfésszel kioltotta életét. Már az ókorban a szép és nemes fajku- tyák nem csupán egyszerű házőrző- állatok voltak, hanem a férfihűség becé- zett tárgyat. Alkibiades, a lángeszű athéni államférfi és hadvezér, korának legsze- bb és legelegánsabb férfija, kedvenc kutyája számára vastag, nehéz-arany nyakörvet készítetett. Természetes, hogy egy rabló- banda elhatározta ennek a súlyos értéket jelentő nyakörvnek megkaparintását. Egy szép napon aztán négy ember rohanta meg az állatot, hogy leszedje nyakáról az aranypántot. A kutyka azonban ügyesen védekezett, három rabló menekülő volt kénytelen. A negyediket pedig ruhájánál fogva tartotta, amíg gazdája elő nem ke- rült és a tettest őrizetbe nem vették. Al- kibiades most még értékesebb nyakörvet készítetett a kutyájának és úgy járkált vele, polgártársai irigységétől kísérve. Ezt a szokást aztán a későbbi korok hercegei és uralkodói is átvették tőle. Egyikük sem vehette fel a versenyt azo- ban azzal az amerikai nábobbal, aki a múlt század végén óriási feltűnést keltett három hatalmas kutyája kíséretében, az osztrák fürdőhelyeken. A derék tírolók nem akartak a szemüknek hinní, amikor látták a kutyák nyakörvének villogását és csillogását. Ez a félbolond amerikai ke- venc kutyái számára aranyból és drága-

kövekből készítettett nyakláncot. Egy- egy nyakörv értéke meghaladta a száz- ezer pengőt.

Szenvedélyes kutyabarát volt Schopen- hauer, a nagy német filozófus. Különös végrendeletében szép összeget hagyomá- nyozott annak számára, aki a ho'áta percben mellette levő kutyát gondozni és ápolni fogja, amíg az állat természetes vége be nem közelkezik. Schopenhauer főként a pudli-kutyát szerette és nagyon ritkán fordult elő, hogy kedvenc állatját kemény, korholó szóval illette volna. Ha mégis kikerülhetetlen volt, akkor nem szólította nevén az állatot, hanem azt mondta neki: «homo!» (Ami tudvalevően «ember»-t jelent.) A nagy filozófus ugyan- is felcserele az általános értékelést, mert semmi nem bosszantotta jobban, mintha a jó és intelligens kutyának valami ostoba, gúnyos és szégyenteljes nevet ad- tak az emberek. Sok írásában lépett fel a kutyák valóságos védőjeként, a legé- sebben abban a kétsoros versben, amely- lyel Goethe egyik versére válaszolt és amelynek ez volt a címe: «A 73. velencei epigramma ellenstrófája». Goethe ugyanis ebben az epigrammában a kutyát és az embert egyformán hitvány teremtmény- nek nevezte. Erre válaszolt Schopen- hauer az ellenstrófában: «Nem lehet csodálkozni, hogy némelyek a kutyát le- becslétek; mert bizony, sokszor a kutyka hasonlatossá lesz az emberhez!»

Babaingecskék. Leírása kézimunkarovatunkban

Mosolygó történelem

1. A rokokó lovaaja

Az úgynevezett rokokó időkben nem csupán a nőket gyötörte féktelen hiúság, hanem a férfiakat is. Egykorú írók számolnak be arról, hogy egy Dorat nevű költő még a halála napján is kínos gondossággal fésültette és púderoztatta magát.

— De hát miért törődik annyira a toalettiével? — kérdezte de Fannier kisasszony, a Comédie Française művésznője.

— Fontos megbeszélés vár reám, — felelte a költő. — Ma egy nagyon nagy úr látogat meg engem: a Halál. Mindig szem előtt tartottam az illem szabályait és minden randevúra megfelelő toalettet öltöttem magamra.

A halál említésére a művésznő felsikoltott és a költő mellére vetette magát.

— Kedvesem, — mosolygott a költő, — szívem szerint ugyan helyesen cselekedett, de a frizurámat tönkretette.

Egykorú feljegyzések szerint ezek voltak a költő utolsó szavai.

2. Kétféle szerelem

Az angolok világhírű regényírója: Walter Scott, negyven éves korától úgyszólván megállás nélkül kénytelen volt dolgozni. Átvett ugyanis egy kiadóvállalatot, amit egy konkurrens vállalat tönkretett. Az óriási adósságot le kellett dolgoznia. Kastélyában ugyan rengeteg vendég fordult meg, de ő alig tudott időt szentelni a számukra.

Egyszer egy vendég hölgy megpróbálta, hogy eicsalja a költőt munkájától. Bement a dolgozószobájába és különféle bókákat mondott neki.

— Szerelmes vagyok önbe, — suttogetta, — azt akarja, hogy elpedjek?

Scott egy idő múlva felnézett munkájából. A hölgy erre lehúzta egyik gyűrűjét és így beszélt tovább:

— Látja ezt a gyűrűt? Ilyen az én szerelmem is. Miként ennek a gyűrűnek, az én szerelmemnek sem lesz vége...

Scott egyetlen pillanatra felnézett a munkájából és hűvös hangon így válaszolt:

— Asszonyom, az én szerelmem is épp olyan, mint az a gyűrű... Amiképpen az ön gyűrűjének, ugyanazonképpen az én szerelmemnek sincs kezdete...

A zongora

— Egy jó családból való úrlánynak zongorázni is kell tudnia! — jelentette ki egy este, ellenmordást nem tűrően Zsemle né asszony s zord pillantást vetett férjére, aki némán állt mellette. — Eppen ezért a mi Sárikáánk zongorát fog kapni!

Zsemle úr később kifejtette a saját álláspontját, amelynek egyetlen döntő érve az volt, hogy nincs erre pénze. Ellenmondó véleményének „harmadfokú házassági sebesülés” lett a következménye. A ház ura másnap büntetésből nem kapott reggelit és hasonlóképpen büntetésből: hitvestársi csók nélkül kényszerült elhagyni lakását. Zsemle úr belsejében három lélek viaskodott egymással: a megbántott férj, a gyermekét szerető apa és a takarékos kereskedő lelke.

Zsemle né asszony mindenre elszánta magát. Ebben az ügyben nem csupán a zongoráról volt szó, hanem az asszonyi méltóság is kockán forgott. Ha az asszony csak egyszer is meghátrál a férj előtt, az rögtön győztesnek képzelet magát és zsarnokká válik. Eppen ezért kezébe vette az ujságot és az apróhirdetéseket kezdte böngészni, ahol zongorákról van szó. Véletlenül talált egyet, amely megfelelt a céljainak: valaki önkéntes árverés alá bocsátotta zongoráját. Zsemle né magához vette titkos pénztartalékját, a következő házbérre félretett pénzt és délután elment az árverésre.

A nők rendes szokása szerint félórai késéssel érkezett, amikor az emberekkel túlszűfolt teremben már csak állóhelyet kapott és pedig egészen hátul. Eppen akkor kezdtek a zongora árverését:

— Háromszáz pengő a kikiáltási ár! — csengett a pódiumon álló férfi hangja.

Azonnal rengeteg kéz emelkedett a magasba:

— Háromszázhusz... harminc... nyolcvan... háromszáznyolcvan először, másodszor...

Már kevesebb kéz volt a levegőben.

— Háromszázkilencven... először, másodszor...

Már csak négy kéz mutatott a mennyezet felé.

Zsemle né asszony legfelsőbb négyeszet akart adni.

— Négy száz először, másodszor...

A másik licitáló két kéz lehangyatlott. De csupán egyetlen pillanatra.

— Négy száz tíz először...

Zsemle né asszony valósággal harcolásban égett. Vagy mintha a játék ördöge ejtette volna rabul, feltétlenül meg akarta szerezni a zongorát.

— Négy száz tíz először... négy száz tíz másodszor... — darált egykedvűen az emelvényen álló férfi.

De az a kéz ott elől újra a magasba emelkedett. Ó, hogy gyűlölte most Zsemle né azt a fickót! Ó már nem bírja tovább. De legalább az a gazember drágán jusson a zongorához! A szűfolt terem közönsége izgatottan figyelte a valóságos párvadalt.

— Négy száz negyven...

Zsemle né asszony csüggedten leengedte a kezét.

— Négy száz negyven először, másodszor és négy száz negyven harmadszor!...

A győzelmes kéz is eltűnt ott elől.

Zsemle né gyűlölködő kárörömmel keresztüljárta magát a tömegben, hogy szemébe kacagjon annak a férfinak, aki épp elég drágán fizette meg a győzelmet.

Amint sikerült előrefurakodnia, meglátta gyűlölt ellenfelét, aki erőszakos rálicitálásával elrabolta tőle a zongorát. A férfi ott állott már az emelvényen, nagyon piros volt arca a kiállott igazlomságtól és bizalmatlanul vizsgálta a most már jogos tulajdonát képező zongorát.

Az a férfi — Zsemle úr volt...

LEVELE

— Tehát hogyan történt? — fordult a rendőrtanácsos egy feldúlt úrhoz.

— A hátsó Perronon álltam az autóbuzson, ez az úr pedig mellettem szorongott, — mutatott egy rákvörös arcú, felháborodott, elegáns, középkorú úrra. — A kabátom bal külső zsebében ötszáz pengő volt, amikor felszálltam. Leszállás előtt benyúltam a zsebembe, a pénz hiányzott. Csak ez az ember vehette ki. Tessék megmozdítani!

— Ez ellen tiltakozom! — kiáltott a másik. — Igazolom, hogy a... gyár cégvezetője vagyok. Ilyen szemtelen gyanúsítást visszautasítok!

— Kérem, vizsgálja meg még egyszer a zsebeit, — szólt a rendőrtanácsos békítőleg a feldúlt úrhoz.

— Nem használnak semmit, megnéztem már, — felelte, de tessék-lássék még egyszer megvizsgálta a zsebeit.

— Kérem, akkor meg kell önt motoztatnom, — fordult a rendőrtanácsos szelíden a cégvezetőhöz.

A motozás eredménytelen volt.

A rendőrtanácsos sem értette a dolgot. Szeretett volna tisztán látni.

— Most pedig a feljelentő urat fogom megmozdítani a saját érdekében... Ne csodálkozzék... Hátha kiderül, hogy el se vettett az ötszáz pengő.

A motozás alatt előkerült az ötszáz pengő. Csakhogy egészen más helyről, mint a feljelentő mondogta. Felöltöje jobb belsejében volt egy szakadás, azon becsúszott a pénz a kabát alsó részébe. Az izgatott tulajdonos ott nem is kereste, mert nem vette észre a zsebében a szakadást.

— Most kérjen ünnepélyesen bocsánatot a cégvezető attól, — mondta a rendőrtanácsos. — Nem szabad az első ijedségben mindjárt meggyanúsítani valakit.

A feljelentő megkövette a cégvezetőt. A cégvezetőt érthető okokból egy szót sem szólt hozzá, hanem elhagyta a helyiséget. A folyosón utána szaladt az izgatott feljelentő s egyik baklövést a másikra halmozva, 200 pengőt lőbogatott a kezében.

— Uram, engedje meg, hogy fájdalomdíjjal átnyújtsam önnek, — harsogta a forgalmas kapujában.

A cégvezetőt elfutotta a düh s mielőtt megállt parancsolhatott volna a kezének, kétszer arculította feljelentőjét.

— Köszönöm a szíveségét! Itt van az ellenértéke.

A derék segédek fenik a kardokat és közben azon török a fejüket, hogy van-e itt helye lovagias elégtételnek. Ha lesz párbaj, a feljelentő feldúlt úr ügyis elveszti a pénzét. Nem lett volna jobb, ha valóban ellopják a pénzét az autóbuzson? Mennyi izgalmat takarított volna meg!

Bethlen István gróf legkisebb fiának, Bethlen Gábor grófnak, a római magyar követtség attaséjának felesége kisbabát vár. Bethlen Margit grófnő rövidesen menyéhez utazik.

A Nemzeti Színház Faust előadását köztudomásulag Karl Wüstenhagen, hamburgi színigazgató rendezte. Az előadásokon Tőkés Anna aratja a legosztatlanabb sikereket.

Tőkés Annának volt egy kedves jelenete a vendég-rendezővel. Wüstenhagen minden főszereplőt külön kezelésbe vett. Leült velük a színpalak mögé és megmagyarázta, mit és hogyan képzelt. Tőkés Annának is másfél órán keresztül részletezte művészi terveit. Tőkés türelmesen hallgatta és udvariasan felelgetett: „Ja... Ja...”

Végül azután elszölte magát és kiderült, hogy a hosszú előadásból semmit sem értett, mert nem tud németül. Lehet, hogy ezért volt a legjobb az együttetésben...

Ismét szaporodott eggyel a dolgozó arisztokrata hölgyek száma. Lónyay Gáborné grófné a legújabb munkás arisztokrata hölgy. Könyvterjesztő vállalatot alapított.

Técsői Mórincz Péter, a monarchia volt japán főnkonzul emlékére és tiszteletére egyik tokiói főtemplomban ünnepélyes istentiszteletet tartottak. Ez alkalommal a templom főbejárata felett, a japán lobogó mellett ott lengett a magyar is. Az oltáron felállították Mórincz Péter fényképét. A kép, a vallásos szertartások szerint, gyümölcsös talak között állt.

Naokazu órgróf írja, hogy Hubay Jenő emléket is válalás szertartásokkal ünnepelték meg. Így akarták leróni tiszteletüket a japánok a magyar muzsika iránt.

Két vállalkozó kedvű, társaságbeli fiatalember, mind a ketten tehetséges mérnökök, egy hónapos kirándulást tettek külföldön. Nem lehetnek ijedős emberek, mert Európa legnagyobb pontját választották a kirándulás színhelyéül. Spanyolországban jártak. Makkegészségesen, leülve érkeztek haza Budapestre.

Van a sok között egy különösen értelmes közgazdasági újságíró, aki a sziklából is tud pénzt fakasztani. A multkoriban egyszer bedült egy jó szíveről ismert bankigazgatóhoz.

— Igazgató úr kérem, legyen olyan jó és utaljon ki egy évi lapelfizetést előre egy összegben.

— Nem tehetem, kérem, mert maga már felvette az előfizetéseket 1949-ig bezárólag.

— Tudom, hogy sok előlegem van, de mégis kérem az előfizetést az 1950-es évre. Szükségem van rá.

— Mivel tudja alátámasztani a kérését?

— Emberi jószágára appellálok, igazgató úr. Emlékezzék vissza, hogy én sem voltam rossz a vállalathoz. Nem jöttem akkor, amikor az a botrány volt a sikkesztő pénz-tárossal; akkor sem jöttem, amikor beomlott egy gyárépület...

Az igazgató ilyen finom indokok előtt meghajlott és fizetett.

Valamelyik este moziban volt a közgazdasági szerkesztő. Ott látta a bankigazgatót is egy csinos fiatal hölgy társaságában. Mint hogy öröklék szüksége van pénzre, másnap reggel elszaladt az igazgatóhoz és kérte az 1951-es előfizetést. Az igazgató jókedvű volt és könnyen kiutalta az összeget. A közgazdasági hírlapíró sokat sejtető mosollyal vette át az utalványt, mire az igazgató megjegyezte:

— Téved, barátom... A feleségemmel látott a moziban.

Lord Milford Howen, az angol király unokaöccse másfél éve hívta meg Londonba Hosszú Márton magyar festőművészt, aki azóta fényes egzisztenciát teremtett magának az angol fővárosban. Érdekes, amint meséli, hogy Londonban minden külföldi olyan társaságban öregszik meg, ahová először csöppent. Ismeretlen fogalom a társadalmi létrán való feltornászás.

Az egyetemi ifjuság dr. Jencs Árpád Katolikus diákszövetségi elnök indítványára memorandumot intézett a kultuszminiszterhez, hogy lépjen fel az erkölcsstelen szindarabok ellen.

Özv. B. L.-né úgy vesztette el a férjét, hogy egy nagy tűznél a házban szorult egy asszony, akit B. L.-né férje, hivatásos tűzoltó, kötelességszerűen megkísérelt kimenteni. A mentés szerencsétlenül végződött. A derék tűzoltó az asszonnyal együtt bennégett a házban. A két, szerencsétlen magára maradt ember, a tűzoltó felesége és a bennégett asszony férje megismerkedtek és rövidesen egy pár lesznek.

Polgári egyszerűséggel folyt le Bethlen Géza gróf esküvője nedeczky Nedeczky Agnessal a Calvin-téri templomban. A vőlegény az erdélyi népművészetekkel foglalkozó Bethlen Mária grófnő és Bethlen Sándor gróf fia, unokaöccse Bethlen Istvánnak, tiszviselő a Nemzeti Bankban. A menyasszony édesapja huszárezredes volt. A fiatalok jelenleg Olaszországot járják, mint boldog nászutasok.

József Ferenc dr. királyi herceg ünnepi vacsorát adott egyik dunaparti szállóban Budapest leggyakoribb és legnépszerűbb keleti vendége, a Saigo hercegi család Bécsben élő attaché tagja tiszteletére. Saigo százados nagyapja volt a japán Széchenyi István, a reformmozgalom lelke. A vacsorán megjelentek többek között Koreyasa japán államtanácsos, Mandukuo egyik megalapítója, Mikecz Ödön dr. államtitkár, Pekár Gyula, vitéz Csécsey Ferenc altábornagy, Durugy Ferenc dr. külügyi sajtófőnökhelyettes és Mezey István dr. követségi jogtanácsos.

Kisbabát vár egy bájos, közszeretettnek örvendő uriaszony. Férje, aki nagyon szeret szolid alapon kártyázni, gyakran egyedül hagyja feleségét későn este. Az asszonynak emiatt sokat kesergett, mert bántotta, hogy férje ilyen figyelmen. Legutóbb megfogadta a férfit, hogy éjjelre minden körülmények közt hazamegy. De a kártyaparti csak nem akart felbomlani. Már hajnali háromra járt az idő, amikor csengettek. A kártyás férj szobalánya jelent meg a kártyaszoba ajtajában megilletődött arccal. Megrökönyödve nézett rá mindenki. Ez érthető, mert a hóna alatt egy pizsamát, párnát, a kezében fogkést, fésűt szorongatott.

— A nagyságos asszony azt üzeni, hogyha eddig nem tetszett hazajönni, most már ne is tessék fáradni, — fordult a férjhez. — Tessék nyugodtan itt aludni.

És a szobalány, mint aki jól végezte dolgát, lerakodott. A férfi arca elfutotta a vér. A vendégek pedig magukban jót nevettek.

Azóta természetesen megbocsátott a fiatal asszonynak. A férfi pedig nem jár el estéknél. Szégyelne, ha kislfa — ki merne kétkedni, hogy fiú lesz! — olyankor érkeznek meg, amikor a papája éppen bridzsel. távol otthonától.

AMIG ELJÖN AZ IGAZI

R E G É N Y

Írta: Forró Pál

VI.

Borghy László államtitkár úr öméltósága hetek óta dolgozott lázasan egy készülő törvényjavaslaton. A tervezet tulajdonképpen az ő ötlete volt és ezt tekintette élete főművének. Az ellenzék óriási támadásra készült a képviselőházban, nagyon meg kellett rágnia minden leírt mondatot.

— Szép kis nászajándékkal kedveskedtek nekem! — mondta tréfás duzzogással miniszterének. — Két hónapos férj vagyok és most kell fejest ugranom a rengeteg munkába. Azt hittem, csak összeel tűzzük napirendre... A kegyelmes úr nevetett.

— Tiszta haszon, ha minél kevesebbet lát az asszony! Legalább tovább megörzi az illuzióját! — mondotta gonoszkodva.

Az államtitkár úr a legkomolyabban szerelmes volt szépséges feleségébe, Paulettebe. És titokban nem győzte eléggé csodálni azt a gyors változást, amelyen az asszony keresztülment. Most már bevallotta magának, hogy eleinte kissé félt: megállja-e majd helyét Paulette az előkelő, társaságbeli hölgyek között? Hát ez az aggodalma most már teljesen feleslegesnek bizonyult. Paulette olyan halk, tartózkodó volt, mintha egyenesen a Saint-Ciry zárdából lépett volna a pesti szalonokba, úgy öltözködött, hogy még az idősebb hölgyek is szemük elé emelték a lornyókat és azt mondták: remek! A fiatalabbak pedig tőle kértek tanácsot, mielőtt kalapot vettek volna.

Paulette azt is hamarosan megtanulta, hogyan élnek a nagyon gazdag és nagyon elfoglalt férjek feleségei...

Dél előtt fél tizenegykor ő is megjelent az előkelő belvárosi tornateremben, ahol hátára feküdt a padlón és lábával bicikliző mozdulatokat végzett. Azután tízperces törpárbaj következett Kiss Andrásnéval, aki molett volt és a drótálc alatt szinte gutaütésszerűen piros-lilás lett az arca és a verejték színes csíkokat szántott arcfestékében. Falovonak ültek a hölgyek, melyeket villamos rúzsok rázott; Garáné boxkesztyűvel nagyokat ütött egy bőrlabdára. Akik a közelében álltak, azt mondták, hogy minden erőteljes csapás után azt mondta: Nesze neked, te hülsen kigyó!... Nagyon haragudhatott valakire, mert az egyik ütésnél akkora lendületet vett, hogy hanyatt esett volna, ha a mester idejében el nem kapja.

A hölgyek minden ötperces gyakorlat után megnézték magukat a tükörben, ellenőrizni, hogy fogytak-e? A teremben álló két mérleg előtt állandóan sort álltak. Kővér, idősebb hölgyek azt mondták egymásnak:

— Olyan alakod van szívem, mint egy fiatal lánynak!

A tornában megerősödött hölgyek ezután szabónőjükhez rohantak fel. A szabónők brómpasztillákat szedtek be és olyan folyékonyan hazudtak, hogy öröm volt hallgatni. Még munkába sem vett ruhákról azt mondták, hogy estére készen lesz. Az általuk kitalált kreációkról azt állították, hogy azt a párizsi Chanel-cég egyenesen nekik tervezte. Hölgyeknek, akik legutóbbi látogatásuk óta öt kilót híztak, álmélkodva bókoltak, hogy alakjuk egyre tökéletesebb lesz.

Déli egy óra felé ugyanezek a hölgyek a kozmetikai intézetekből és előkelő fodrászoktól adtak le telefonüzeneteket. A nagyszógos és méltóságos asszonyok üzenték a szobalányoknak, hogy az úr meg a gyerekek csak ebédeljenek meg rendesen, ők nem jöhetnek, mert még legalább egy óráig kell a fodrász nál maradni...

Csipeszek tépik a nők szempilláit, villannyal távolítják el az állon kiserkenő hajszálakat, májfoltokat sugároznak be rejtélyes ívlámpákkal, ultraviola és kék sugarakat vetítenek a bordáik közé. forró agyagmasszát kennek az arcukra, amitől az piros és gyulladt lesz, kénes kenőccsel hámlasztják a szeplőket, kinyomkodják a mitesszereket, miközben a doktorkisasszony kedves mosollyal mutatja be a legdivatósabb orrmintákat, melegen ajánlva a méltóságos asszonynak, hogy aszerint alakítsa át a magáét is. Magas feszült-szerű gépek zúgnak és sercegnek a ház-

Horgolt terítőkész. Letrása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézmunkaboltjában Budapest, VI. ker., Teréz-kört 6. sz. alatt

A FOG
BARÁTJA
A FOGKÖ
ELLENSÉGE

OVENALL

VITAMINOS
FOGKRÉM

Letagadtad

Akkor is a virág nyílt,
illatoztak rózsakertek,
csalogattak, hívogattak
mámoros csalóka percek...
Aztán jött az őszi szellő,
majd a fagyos, deres tél,
letagadtad,
letagadtad
azt, hogy egyszer kerestél,
láztól égve kerestél.

Akkor is a két szemedet
csodáltam az alkonyattal,
örök vágyunk elrepült a
csilingelő dal-vonattal.
Nyárutói éjszakákon
legszebb álmom te lettél,
letagadtad,
letagadtad
azt, hogy egyszer szeretted,
igaz szívből szeretted...

Kovács J. Elek

Eau de Cologne

Chat Noir

PARFUMS

Chat Noir

a pompás illat,
elbűvölő egyéni
jellegét kölcsönöz
a nőknek.

ARANYCSOKOR

PAMUT VÁSZON

FEHÉRBEN és SZÍNESBEN

KÉZIMUNKA ÁGYNEMŰ és FEHÉRNEMŰ

ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok Lapja
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

Stühmer ujdonság

TIBI

c s o k o l á d é

ban lakó rádiótulajdonosok állandó felháborodására, akik tiltakozó leveleket küldtek a Posta-igazgatóságnak.

Innen a divatos belvárosi cukrászdába ment Paulette. Két óra felé ennek a híres vörösselyem-tapétás termében szoktak gyülekezni azok a hölgyek, akiknek „nem érdemes” hazamenni ebédelni, mert úgysem esznek semmit. Szigorú fogyasztó kúrát tartanak, nekik elég egy csésze tea meg néhány szem keksz. Otthon igazán nem mulatságos végignézni a sülték és tészták felvonulását és közben hallgatni a férj ingerült sürgetését:

— Ugyan, egyél már!

Borghy államtitkár úr mostanában nem ment haza ebédelni. Ebédjét a pártkörben költötte el, miközben az asztalhoz telepedett képviselőkkel gyorsan megbeszélte és megvitatta az aktuális eseményeket és a munka alatt lévő tervezet egyes szakaszait. Paulette nyugodtan ülhetett a cukrászda vöröstermében a csésze tea mellett.

Három órakor hazament Paulette és átöltözött. Negyednyolcor Borghy hazatelefont és megkérdezte Paulettest, hogy érzi magát? Paulette megköszönte az érdeklődést és azt mondta:

— Vigyázz magadra, drágám, ne dolgozd agyon magad!

— Remélem, nem unatkozol, kicsikém? — érdeklődött gyengéden Borghy. — Már alig várom, hogy vége legyen ennek a rengeteg munkának és megint együtt járassunk mindenfelé!

Paulette kissé fanyarul mosolygott. Tudta, hogy ez az idő sohasem következik be. Ha László elkészül a törvényjavaslattal, akad helyette más munka. Mióta Pestre jöttek, még alig voltak együtt... Csak az este az övék... De azokat sem tölthették békes kettésben. A hét minden napján meg voltak hiva bankettra, házi mulatságra, bridszpartikra. Hetenkint kétszer László pártvacsorán vett részt. Ilyenkor Paulette egyedül ment előre a soron lévő családhoz és László csak éjfél után ment utána.

Félnegyétől ötig aludt Paulette. Akkor elment Bárányné méltóságos asszony bridszsalonjába. Este nyolcig tizenöt pengőt veszített.

Amikor hazafelé ment, arra gondolt, hogy soha életében nem volt még annyira magányos és elhagyatott, mint mióta férjhez ment. Dacsó György jutott eszébe. Abból lett volna ideális férj. Az mindig ráért... Kár, hogy olyan léha elveket vallott és annyira borzadt a házasságtól. Vajon mi történt vele? Még mindig a külföldet járja, vagy Budapesten él? Érdekes, hogy még sohasem nézte meg, van-e Dacsónak telefonja?

Amikor hazaérkezett, telefonüzenet várta. A férje bocsánatot kért, hogy nem tud hazajönni, váratlanul pártközi konferenciát hívtak össze.

Paulette elhatározta, hogy egy barátinjával fog vacsorázni. Szórakozottan nyult a telefonkönyv után és miközben barátinője telefonszámát kereste, hirtelen a „D” betűnél kezdett lapozgatni.

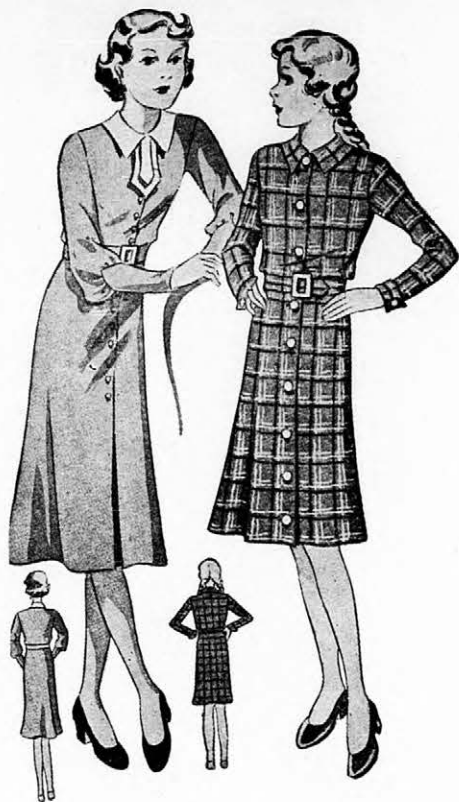
Mingyárt az első helyen megtalálta: Dacsó György, Irányi-utca 52. ...

Paulette megnézte a név mellé írt számot. Újra önkéntelen a telefon tárcsájához nyult... Az első két számot már letárcsázta, de azután meggondolta magát és visszatette a hallgatót.

Nem, most még sem hívja fel. Majd máskor!

*

Márta még sohasem volt annyira boldog, mint mikor végre bevonult férjével új otthonába. Csak az asszonyok tudják egész lélekkel és szívvel élvezni az otthonot, az ő korlátlan birodalmukat, ahol minden az ő kedvük, ízlésük és tehetségük szerint alakul, ahol ötletességüktől, szeszélyüktől, szorgalmuktól vagy közönyüktől függ, hogy napsugár ragyogja-e be a szobáikat, vagy komor és nyomott hangulatok felhőznek be mindent. A férfi könnyen nyugszik bele a penzióba, vagy szállodába, az asszony utolsó lehelletéig ragaszkodik a lakásához. Számára ez az életető levegő, a talaj, amelyben kedve, tehetsége, igazi lénye és ösztönölete legteljesebben virul ki. Az asszony háztartásán keresztül szereti férjét és gyer-

mekét. Amikor kézimunkát készít, ebbe anyyi szeretetet, gyengédséget és hangulatot tud vinni, mint egy költő készülő versébe. Ha ebédet főz, előre mosolyog a kedves meglepetésnek, melyet egy-egy inyenc falattal fog szerezni. Ahogyan férje íróasztalát megtörli és ruháit egy székre rakja, szerelme legfinomabb árnyalatait tudja kifejezni. A mozdulat, mellyel férje nyakkendőjét megköti, elárulja, mennyire büszke az urára, milyen elegánsnak, csinosnak tartja. Az igazi asszony nem is tudja megmutatni szerelmét minden finom árnyalatával, melegségével és kifogyhatatlan leleményességével mindaddig, amíg a háztartást át nem veszi. A menyasszony jövődoheli háztartásához fűz. Csak a saját otthonban válik teljessé a férj és feleség kapcsolata. Csak itt dől el, jó vagy rossz feleséget választottunk-e?

De éppen ilyen próbaköve a háztartás a férj jellemének, igazi természetének is. Vannak férfiak, akik úgy vólik, hogy teljesen eleget tesznek kötelességüknek, ha ellátják hivatalbeli munkájukat és a világról sem törődnek az otthoni dolgokkal. Méltóságukon alulnak tartják résztkérni az asszony ezernyi gondjából, munkájából, melyet egy kicsit le is néznek, alacsonyabbrendűnek tartanak. Mások viszont örökre török a fejüket, hogyan tehetnék még szebbé, melegebb otthonukat, együtt vezetik az asszonnyal a háztartási könyveket, gyönyörűséget szerez nekik a közös tanácskozás. Még az ebédet, vacsorát is megbeszéli és a férjúrur utasításokat ad, hogyan kell elkészíteni az egyes ételeket, mert még a főzéshez, sütéshez is ért. Vannak olyan férfiak is, akik egyszerűen a gyermekek mellé soroltatják magukat. Éppen úgy kell gondoskodni róluk, mint azokról. Fogalmuk sincsen az élet gyakorlati kérdéseiről. Képtelenek egy nyakkendőt, kesztyűt vásárolni, vagy egy ruhát csináltatni az asszony nélkül. Az asszonyt küldik az adóüggyek elintézésére is. Ők csak a megszokott munkájukba gubóznak és semmi mással a világon nem törődnek.

Márta valósággal égett a munka friss, vidám tempójában. Sajatkezüleg szivattyúzta ki a bútorokból és szőnyegekéből a villamos porszívóval a port. Kovácsné legnagyobb megrökönyödésére maga ment el már reggel nyolckor a piacra bevásárolni. Maga választotta ki a nagymosáshoz szükséges szappant, utasítást adott a mosónőnek, hogyan bánjon a finom fehérneműekkel, sőt a selyemharisnyáit nem is adta a mosónőnek. Azokat maga mosta és vasalta. A fűszeresnél személyesen választott ki mindent, még a péksüteményeket is megnézte, hogy a zsemlyék ropogósa vannak-e sütve? Az ételek felét maga főzte, kavarta. Kovácsné, aki titokban azt remélte, hogy a fiatalasszony nyakára fog nőni és még az eddiginél is több titkos mellékkeresetre fog szert tenni, felháborodva és megrökönyödve látta, hogy Márta nem csak nem kér tanácsokat tőle, hanem ellenkezőleg úgy pattog, rendelkezik, mintha már legalább tízéves háziasszonyi multja lenne. Hja, a Bényei-penzió kitűnő iskola volt! Bényei mama mellett meg kellett tanulni a házvezetés minden fortélyát.

Dacsó reggel tíz felé ébredt, amikor a többi szoba már régen ki volt takarítva és Márta megjárta a piacot. Dacsót ez meglehetősen kényelmetlenül érintette. Nem szerette, hogy amíg ő nyújtózkodik, az első cigarettára gyújt és az ujságokat olvassa, addig az asszony főz, takarít, szerelőkkel meg mosónőkkel veszekszik. Dacsóban volt becsületézés, nem tetszett neki ez a szerep, naplopónak érezte magát.

— Ugyan Márta, — mondta nem egyszer, — minek dolgozol annyit? Nincs neked arra szükséged. Tarthatok, ha kedved van, akár három cselédet is...

— De mikor ez nekem olyan nagy gyönyörűséget okoz! — mondta ragyogva Márta. — Te csak ne zavartasd magad. Pihenj kedved szerint!

Dacsónak azonban egyáltalában nem esett jól a pihenés. Érezte, hogy ilyen életmód mellett előbb-utóbb elveszti a felesége becsületét. Minden rendes férfi reggel munkába indul. Ő pedig évek óta nem csinál semmit. Az Éden-bár egyre jobban megy. A jövődelme megkétszereződött. Márta nem is tudja, hogy ő feles társa a házban lévő mulatónak. Még egyszer sem mentek le. Pedig egyébként mintha minden percet ki akarnának élvezni, roham-

Tixerex
orvosi szakvélemény tanúsítja, hogy mindent felülmuló hatású a

Fogköoldó

Szeretnék...

Szívemben szövődik halk ima,
 Szeretnék napsugár lenni ma,
 Átszállni messze a föld felett,
 Napfényvel fenni be kertedet.

Nyló virágra rálehelni
 Illattal, szinnel egygé lenni.

Beolvadni a nagy világba,
 Szerény árva szép kis virágba.

Kedvedet esdön addig keresném
 Amíg letépnél egy csendes estén

Fájó viráglelkelem felujjongana,
 Oda tennél az asztalodra

S amit sorsom meg nem ad,
 Boldog lennék egy éjen át.

Imába foglalnám a neved,
 Vigyáznék álmaid felett.

S reggel, ha virágod öntözöd,
 Meghalnék kis kezod között.

Balogh Béla

A fogak között is tisztít az

Odol - SZÁJVIZ

(183) a tökéletesített ODOL jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk.

ELADÁSI ÁRAK: óriás üveg P 5.60, ¼ üveg P 3.-
 ¼ üveg P 2.-. Minden szaküzletben kaphatók

Házi kozmetika

A türelem szépséget is terem..!

Irta: dr. Földes Miklósné
(Juno kozmetikai intézet, IV., Károly király-út 24.)

«Már olyan régen járok kozmetikába, s még nem látok javulást!» halljuk néha a hölgyektől. «Hónapokig tornáztam, míg végre lefogytam néhány kilót, s most újra kezdek hízni» hangzik a panasz. Talán igazuk is van külsőleg, ámde semmiesetre sincsen igazuk, ami a lényegét illeti! Mert higyjék el, hölgyeim, mint minden sikerhez az életben, épúgy természetesen a szépségápolásban elérendő sikerhez is multhatatlanul szükséges a türelem, a kitartás! Nem elég, ha külsőnk javítását egyszerűen rábizzuk a kozmetikusra, hanem igenis jelentős része van a sikerben annak, ha mi magunk teljes erőnkkel támogatjuk azt a munkát. A sikerült műtét sem napok alatt menti meg a beteget az életnek, hanem hetek, sokszor hónapok türelmes kitartása kell hozzá, míg sikerül a beteg életműködést normális mérébe kényszeríteni. Világos tehát, hogy a kozmetika, amely a külső világ változásainak leginkább kitett rétegeket ápolja, szintén komoly kitartást, mondhatni «odaadó hűséget» kíván.

Sohasem állítja senki, hogy a kozmetika segítségével egy csúnya nőből milói Vénusz válik (noha ennek a mai szépségideál mellett aligha örülnének a hölgyek), de a rendszeres gondozás mellett igenis mindenki szert tehet legalább is «kellemes» külsőre, és pedig igen szép eredmény. A nő tartozik annyival úgy magának, mint környezetének, hogy külsejének gondozásával az egész család életviszonyait tőle telhetőleg kellemebbé, üdőbbé tegye.

A rendszeres szépségápolás nem jelenti azt, hogy azok az egyének, kik életkörülményei folytán ebben akadályoztatva vannak, most már a kultúra eme előnyeitől mindörökké száműzve vannak. Ellenkezőleg! Éppen úgy módjukban van, hogy miután időközönként a megfelelő «szakemberrel» a követendő eljárásokat megtanúskozták, azután otthonukban megfelelő szerekek és módokon ápolják külsejüket. Itt azután nagy jelentősége van, hogy mindig csakis megbízható helyről származó, elsőrangú szépségápoló-szereket használjunk! Természetes vannak esetek, mikor csakis a szakember rendszeres kezelése hozhat komoly javulást.

KOZMETIKAI ÜZENETEK:

«Bakfis»: Túlzásos, mítesszeres arcbőrét szirtalanítsa rendszeresen benzín és alkohol egyenlő arányú keverékével.
«Vidéki asszony»: Archámlasztást csak megfelelő kozmetikai intézetben végezzék kellő ellenőrzés mellett.
«Szeretnék szép lenni»: Csak teljes című levélre válaszolhatok.

Arckrémjét, kézfinomítóját, hajápolóját stb. szépítőszereit fillérékért elkészítheti odahaza a tudományosan elismert és jól bevált «Juno» kozmetikai alapanyagból. Egy doboz alapanyag az összes receptekkel 4.— P. Gyárja és szétküldi: DR. FOLDESINÉ «JUNO» KOZMETIKAI LABORATÓRIUMA, IV., Károly király-út 24. sz.

tempóban járták végig a pesti szórakozóhelyeket. Dacsó boldog volt, hogy legalább esténként ő vehette át a vezetést. Dacsó olyasmit mondott Mártának, hogy bank- és tőzsdeügyletekkel foglalkozik. Ebből egy betű sem volt igaz. Sokkal óvatosabb volt, sem hogy egy fillért is kockáztatott volna. De így legalább tizenegy óra felé fontoskodó arccal eltávozott hazulról, nem kellett magyarázkodnia, hogy hová megy, mit csinál?

Ezek a délelőttök azonban kezdtek egyre kínosabbak és elviselhetetlenebbek lenni. Dacsó nem tudta, mivel üsse agyon az idejét? Unta a kávéházakat és a sörrözeget. Március derekán még üres a korzó, hideg van, nem lehet kiülni a szabadba. Elkeseredésében elment a múzeumokba, de hamarosan belátta, hogy őt ez nem érdekli. Halálosan unatkozott. Legalább Márta jönné vele. De erről szó sem lehetett. Az asszonyt egészen elragadta az otthoni munka.

Három hét után Dacsó egészen komolyan arra gondolt, hogy foglalkozás után néz. Nem bírja az örökös téletlenséget, csavargást. Valami nagyobb vállalatba akart betársulni. Amikor híre szivárgott e szándékának, valósággal megrohanták a különböző ügynökök. Kiderült, hogy az ország minden jól menő gyára és üzlete pénzes társat keres. Jöttek építésszek, telekspekulánsok, feltalálók, színházigazgatók, vendéglősök, cipőgyárosok, harisnyaszövők... Mindegyik átbeszélte legalább egy délelőttöt. Ezzel is eltelt néhány nap. Dacsó halálosan unta a sok beszédet. Lassankint azon kapta magát, hogy nem is figyel arra, amit mondanak. A tárgyalásokról megkésett, sőt néha egészen megfeledkezett arról, hogy várják. A szegény reménykedő kisemberek átkozták, szidták és azt mondták: komolytalan fráter, akivel nem érdemes tárgyalni. A szegény ügynökök vért izzadtak és úgy igyekeztek rábeszélni, hogy kössön már le valamit...

De minél több emberrel beszélt Dacsó, annál jobban meggyőződött arról, hogy őt valójában semmi sem érdekli és lelke mélyén szívből unja a munkát. Leszokott róla. Neki csak kellemetlen emlékei voltak a multtal kapcsolatban. Mégis jobb így kényelmesen, munka nélkül, ideje felett szabadon rendelkezve élni. Miért veszekedjék üzlettársával, aggódják a pénzéért, harcoljon vámm, adó meg százfélé más közteher miatt. Igazán nem szép Mártától, hogy itt él mellette eleven lelkiismeretfurdalásként... Neki nincsen szüksége háziasszonyra. Neki mulatós cimpora kell, akivel együtt járja a világot. Tulajdonképpen bolondság, hogy nem

Hímzés- vagy gobelinminta. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám.)

Citromos arcápolás pakolással

A citrom nedve és olaja TERMÉSZETES «C»-VITAMIN. Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrmirigyek kiválasztását, ezáltal az összes bőrszepséghibák megjavulnak. Megóvja az arcbőrt hidegtől, naptól, érszárazságtól, ráncosodástól. Az arcizom rugalmas lesz. ÜDIT, FRISST, Törv. véde. Citromkenőcs, zsíros, éjjelre, nagy tub. P 2.— Citromolaj arc tisztító, nagy ü. P 2.— Citromkenőcs, nedvdús, púder alá, nagy tub. P 2.— Citrománcsalanító olaj P 2.— Citromszappan P 1.— Citrompúder P 3.60 Citromarviz zsíroság, mítesszer ellen, n. ü. P 2.— Vidéki szétküldés költségmegtakarításáért, az összes előzetes beklüldését kérem s P 1.20 portót (faláda). SCHADEK ANTALNÉ kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso moziház.)

HAJSZÁLAK végleges kiirtása ezidőszert a legkomolyabb gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

HELYI FOGYASZTÁS angol módszerrel biztos, gyors. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

vette Paulettet feleségül. Szellemes, vidám, minden hangulathoz alkalmazkodó remek teremtés, amilyen százezer között ha egy akad... Még Borghy is beleszeretett. Ez a komoly, nagyszerű férfi sohasem kacagott olyan jóízűen, mint Paulette társaságában. Márta túlságosan komoly és érzelmes... Igazán pech!

Rosszkedvűen ment haza. Márta édes csacsogással fogadta:

— Ma kísérleti nyúl leszel, Gyurikám! Három újfajta ételreceptet próbáltam ki!

— Rémes fiacskám, erővel azt akarod, hogy elhizzam!

— Igen. Tudod, a kövér férfiak kényelmeseek, szeretnek otthon szundítani, nem szaladgálnak annyit, mint a soványak. Azt akarom, hogy többet legyenél mellettem.

— Különböznem vagyok önzetlen. Az új ételremekért viszonozást kérek!

— Parancsolj, drágám!

— Menjünk ma este a tulajdon bárunkba... Az Édenbe!

— Tessék? — mondta megrökönyödve Dacsó, — te tudod, hogy én az Édenbár társtulajdonosa vagyok?

— Hogyne! Horváth Dani már az első nap délelőttjén feljött tiszteletét tenni. Szegénynek nagyon rosszul esett, mikor kiderült, hogy nekem halvány fogalmam sincs, hogy ő kicsoda. Én persze nyomban tisztában voltam azzal, hogy te titokban akarod tartani előttem a dolgot, hát kértem, ne említsen neked semmit a találkozásunkról... Most azonban igazán nincsen semmi értelme a további titkolózásnak. Mért bántod ezt a derék embert, aki halálosan meg van sértve?

— Azt hittem, neked kellemetlen lesz, ha megtudod, hogy bártulajdonos vagyok. Tudod, te olyan komoly és házias vagy... Félttem, hogy megírod a mamának és kikapok tőle...

— Szégyeld magad! Örökké csak csúfolódsz! — duzzogott Márta.

— Nem... nem... imádlak! — tiltakozott Dacsó. — És ma este csakugyan lemegyünk az Édenbe!

*

A jazz tagjai felálltak és tust fújtak, mikor Dacsó Mártával a mulatóba lépett. A fiatalasszony elpirult, mikor észrevette, hogy minden szem rá szegeződik, hogy a férfiak mosolyognak, a nők összesűnnek, halk megjegyzések röpködnek és sikere van. Ez pedig nagy dolog volt, mert a páholyokban a legelőkelőbb és legegységesebb közönség ült. Márta nem tudott magához térni a csodálkozástól.

— De hiszen ez Pest legszebb szórakozóhelye! — mondta ámulva.

Dacsó melle feszült a büszkeségtől. Érezte, hogyan nyer e pillanatban becsülete az asszony szemében. Megmutatta, hogy mégis csak tudott valami szépet alkotni.

— Minden a saját tervem és ötleteim alapján készült — mondotta némi túlzással. — Azt hiszem, meglátszik, hogy Európa valamennyi előkelő mulatóját láttam és mindenhol ellemest a legkitűnőbb ötleteket. Figyeld meg a világítás ravaszágát. A londoni Elysée pontos utánzata. A szökőkútak és mesterséges vizesés Párizs, a yacht fedélzetére emlékeztető báremelvény Róma, a pálmagrúpp Nizza...

— És a hozzámellékelt nő Gyopárosliget! — nevetett Márta.

— Ami azt bizonyítja, hogyha a keret külföldi is, az igazi érték mégis csak hazai földből sarjadt.

Márta pezsgőbe fagyasztott őszibarackot rendelt. Dacsó whyskit ivott. Már nagyon unta a pezsgőt. Komolyabb alkoholra vágyott. A jazz egy divatos film slágerét játszotta, amelyre Hollywoodban új táncot találtak ki. A közönséget az egyáltalában nem zavarta. Nyugodtan végezték a régi megszokott táncmozdulatokat.

Olyan sokan voltak a forgó üvegkorongon, amelyet alulról váltakozó zöld, piros és kék fények világítottak meg, hogy mindenki helyben tipegett. A párok összeütköztek, néha halk sziszzenések hallatszottak és ijedt bocsánatkérések.

— Oh bocsánat! — mondta egy úr Mártának, miközben könyökével alaposan oldalba döfte. A lökés erejétől Márta férje mel-

Egy egész évre

kihát egy rendszeresen végzett 4—6 hetes Hunyadi János ivókúra, melyre legalkalmasabbak a tavaszi hónapok. A

Hunyadi János forrásokkal

a legkülönbözőbb betegségekben végezhetünk eredményes ivókúrát és helyreállíthatjuk megromlott egészségünket. Gyomor- és bélrenyheség, epekő, epehólyaghurut, gyomor- és vastagbélhurut, sárgaság, érlelmeszesedés, magas vérnyomás esetében kérje orvosa tanácsát a Hunyadi János ivókúrára.

16 fillér

az ára egy kis csomag Hunyadi János forrásokkal, amely mennyiség 2-szeri használatra elegendő. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és minden ásványvizet árusító üzletben. Ismertetőt kívánatra díjtalanul küld Saxlehner András, Budapest, VI., Andrassy-út 3

GOHA

HÁROM EGYIPTOMI TÖRTÉNETI

(Goha: több, mint név s több, mint egyetlen személy. Szimbólum ő, akiben az egyszerű egyiptomi ember öltött testet, minden saját jó és rossz tulajdonságával, ravaszágával és előítéletével. Szimbólum, amelyben tréfa és gúnyolódás, sőt önirónia van. Nem csoda, hogy minden egyiptomi nagyon szereti Gohát, ezt a maga teremtette figurát, aki a róla költött történetek paripáján már régen bevonult a halhatatlanságba. Három róla szóló s nagyon jellemző történetet az alábbiakban közlünk.)

1.

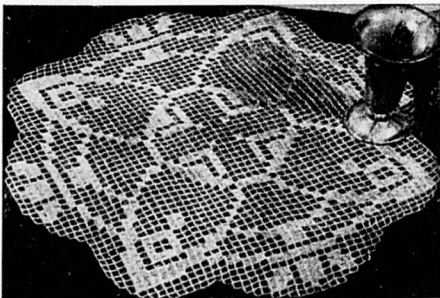
Gohát felkeresi jóbarátja, Riskallah: — Add kölcsön a szamaradat, Gohal! Csak néhány órára. Nagyobb terhet kell szállítanom a szomszéd faluba.

Goha azonban elutasítja a kérést: — A prófétára mondom, nem tehetem! Pedig szeretnék segíteni rájdat, Riskallah. Csakhogy Said, az asztalos, akit te is jól ismeresz, már korra reggel magával vitte a szamaradat. Saidnak ugyanis a városba kellett mennie...

Goha alig fejezte be a mondatot, amikor — szerencsétlenségére — a szamar az istállóban iázni kezdett. De hát miért is ne? Ezen a napon még egyetlen percig sem volt kinn.

Riskallah jól hallotta ezt és megvetően így szól:

— Goha, hát te ilyen ember vagy... Megcsalod legjobb barátodat és hazudsz neki, csakhogy ne kelljen kölcsön adnod a szamaradat! Szégyen és gyalázat!

Receterítőcske. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (VI. kerület, Teréz-körút 6. sz.)

Goha most már éktelen haragra gyúlva, elkezd kiabálni:

— Allahra és minden prófétájára, hát te jobban hiszel egy ostoba szamarának, mint nekem? Takarodj a szemem elől! Ne merd többet átlépni házam küszöbét, mert nem vagy az én barátom!

2.

Ugyanebben az évben nagyon győnge volt a termés és Goha kénytelen volt a tartalékhoz nyúlni, amit jobb időkben félrerakott az inséges évekre.

Természetes, hogy szamarának a napi porcióját is megrövidítette. Az állat úgy viselkedett, mintha ezt nem is venné észre. A szamar mindig szamar marad, de Goha se lenne méltó a nevére, ha napról-napra kisebb s kisebb porciót nem adott volna az állatnak. A végén már az egész napi adag csupán egy maroknyi széna volt, de a szamar még ezt is elbírta viselni.

Goha alapján véve nagyon örült ennek és elégedetten dörzsölte kezeit. A szamar pedig, mint jónevű, engedelmes s derék szamarhoz illik, egy szép napon már a maroknyi illatos szénát is érintetlenül hagyta. Goha szinte sugárzott a boldogságtól, hogy milyen okos az ő szamar! Következő reggelre azonban az okos, derék szamar — megdöglött. Szabályszerűen. Merev tagokkal feküdt az istállóban és gazdája szavára sem volt hajlandó megmozdulni...

3.

Néhány héttel ezelőtt történt, hogy Goha — Allah legyen irgalmas hozzá! — eltemette hűségét. A sir még friss volt, de Goha nagyon vidáman viselkedett. Amikor azonban a szamara megdöglött, Goha lehorgasztotta a fejét, szomorú és szófukar lett.

A szomszédoknak feltűnt ez és így szóltak hozzá:

— Amikor feleségedet kísértük ki utolsó útjára, félig se voltál olyan szomorú, mint most.

Goha néhány pillanatig gondolkodott, aztán ezt a bölcs választ adta:

— Igazatok van. De mindennek meg van a maga oka. Amikor drága feleségemet elvesztettem, mind hozzám jöttetek és vigasztaltok. Légy férfi, Goha, mondtátok nekem. Ne kedvetlenedjél el, Goha, lelkesítettetek. Viseld hősiesen gyászodat, mert Allah nagy és hatalmas, választókat nekem. Sőt többen meg is ígérték, hogy új asszonyt fogtok nekem keresni, aki jobb és szebb lesz... Amikor azonban a szamaram döglött meg, egyikőtök sem jött el hozzám. Senki nem ígért nekem másikat, sőt még jobb szamarat. Ezért vagyok oly halálosan szomorú, hogy alig bírom nektek elmondani.

lére zuhant és majdnem mind a ketten elesetek. Dacsó rosszaló pillantást vetett az ügyetlen táncosra, de ugyanakkor meglepetten kiáltott fel:

— Laci!

A másik úr is elengedte meglepetésében táncosnője karját:

— Szervusz, Gyuri! Micsoda nagyszerű véletlen!

Azután széles mozdulatai mutatott a mellette álló ezüst estélyi ruhába öltözött hölgyre:

— Bemutatlak a feleségemnek!... De hiszen ismeritek egymást!

Dacsó viszont Márta felé mutatott:

— Én pedig az én kis feleségemnek mutatlak be!

A két úr kölcsönös elragadtatással kiáltott fel. Közben a táncolók valósággal lesöpörték őket a korongról. Mit zavarják a táncot?

Mind a négyen Dacsó páholyába vonultak. Márta remegett a felindulástól. Világosan emlékezett: már látta valahol ezt a szökehajú, érdekes, finom metszésű pikáns arcocskát... És hirtelen eszébe jutott: ez az, akivel Gyuri a vonaton utazott, mikor megismerkedtek... Az ismeretlen nő, aki miatt annyit szenvedett. De mindez éppen csak átvillanhatott eszméletlen, mert közben már cikáztak, záporoztak a kérdések, felkiáltások. Paulette belékarolt és bájosan fecsegett:

— Boldog vagyok, hogy megismertelek!... De engedj, hadd nézzelek meg alaposan. Látni akarom, milyen az a kis varázsló, aki Budapest legmakacsabb agglégényét anyakönyvvezetőhöz tudta vezetni!

Borghy félrevonta Dacsót és úgy súgta:

— Elragadó kis feleséged van. Kívánom, hogy olyan boldog légy vele, mint én az enyémem... Nem is hiszed, hogy mennyire boldoggá tesz az, hogy megnősültél!

— Miért?

— Most már megmondhatom. Tudom, hogy néked is mennyire tetszett lánykorában a feleséged. Hogy te is meg akartad kérni feleségül... Egy kicsit bántott, hogy fájdalmat okozok egy barátomnak és Bécsből való hirtelen elutazásod úgy festett, mintha megsértődöttél volna... Azóta nem is jelentkeztél, ami még gyanúsabb volt. De most látom, nincsen semmi baj. Te is boldog vagy.

— Igen, az vagyok!

— Akkor hát remélem, semmi akadályja nem lesz annak, hogy ezentúl gyakrabban találkozzunk?

— Oh, én már meg is hívtam Dacsókat kedd estére hozzánk! — szólt közbe Paulette. — Márta meg is ígérte, hogy eljönnek!

Mosolyogva és a társaságbeli dáma könnyed fölénységével beszélt. De lelke mélyén halálosan meg volt bántva. Hát ez az a nő, akivel szemben Dacsó megszegette agglégényi fogadalmát? Akit különbenek talált nálánál? Ezt az éppen csak csinos, állandóan zavarban lévő kis nyárspolgárnőt, aki még véletlenül sem mond valami elmésséget, amelyre felfigyel az ember.

Dacsó meghajolt Paulette előtt és táncra kérte. Borghy nyomban Mártának nyujtotta karját.

— Jobban szeretném, ha itt maradnánk! — válaszolta Márta. — Az előbb kissé megszédültem... Talán inkább később!

Borghy visszaült helyére:

— Amint parancsolja!

Pezsőt töltött, cigarettával kínálta Mártát, szinte sugárzott a jókedvtől.

— Nem is hiszi, milyen szenzáció számomra ez a találkozás. Gyuri annyira jóbarátom, hogy rajta keresztül úgy érzem, mintha már maga is régi, kedves ismerősöm lenne. És éppen ezért mégis szeretném valamire kérni...

— Szívesen állok rendelkezésére... Miről van szó?

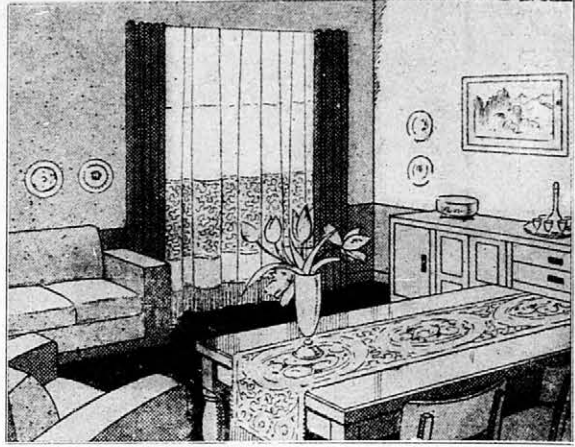
— Szeretném, ha minél gyakrabban lenne együtt Pauletellel. Szegényke sokat unatkozik. Én kétségbeesetten el vagyok foglalva mostanában. Már egyáltalában nincsen magánéletem. Megnyugtathatna, ha tudnám, hogy Paulettenek magához hasonló barátja van...

— Mért bízok bennem ennyire? Hiszen csak most ismert meg!...

— Ez megérzés dolga...

Márta nem szólt semmit. Arra a furcsa nyugtalanságra gondolt, amely elfogta, mikor Pauletet megpillantotta. Hirtelen megfordult. Két szem átható tekintetét érezte magán. Paulette táncolt el férjével a páholyok mellett. Látszólag kedves és barátságos volt a mosoly, ahogy feléje intett... És Mártának mégis az volt az érzése: ez a nő halálosan gyűlöli őt!

(Folytatása következik.)

Klünj csipkével kombinált stórr. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában.

MŰBUTOR FOGALOM

Műasztalosnál speciális kombinált szoba újdonságok, háló, ebédlő, uriszoba berendezések.

DIJTALAN TERVEZÉS

RÁKOSPALOTAI MŰBUTORIPAR

Budapest, Üllői-út 21. Telefon: 18-58-67

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

egy régi, háborús történetet elevenítek fel, amely olyan józú, hogy méltó az elfeledett emlékek közül való kiásásra. Előre bocsátom és kérem, hogy a legcsekélyebb célzatosságot se méltóztassanak belőle kiolvasni. Ez a kis történet csak arra való, hogy mosolyt ébresszen és hiszem, hogy ez sikerülni is fog. A színhely két hadikórház éspedig egy katolikus és egy zsidó hadikórház. A főorvos inspicálni megy a katolikus hadikórházba és megkérdi az ápolónőt:

— Kedves nővér, mi újság?
— Főorvos úr kérem, — feleli szerényen a nővér, — semmi különösebb jelentenivalóm nincsen. Egész éjszaka, a főorvos úr rendelkezésére híven, ecetes borogatásokat raktam a betegre. Allandóan mértem a lázát és letöröltem arcáról a verejtéket.

— Köszönöm, kedves nővér, — mondja a főorvos.

Innen át megy a másik, a zsidó hadikórházba, ott is megkérdi az ápolónőt:

— Nos, mi újság, kedves nővér?
— Főorvos úr, — hangzik a válasz, — hogy nekem milyen éjszakám volt...!

Beszámoló

Hajós ősrégi búcsújáráhelyen, Szendebach Lajos esperes-plébános vezetése alatt pünkösdi vasárnapján kitűnően sikerült szabadtéri népies játékok voltak. Hajós 1728-ban épült hegytemplomában őrzött hajósi Szűz Anya kegyesbort előtt sok csodolatos gyógyulás történt, ami a hívők ezreit vitte az ősrégi zarándokhely ájtatos ünnepére. A pünkösdi nagybúcsú és szabadtéri játékok rendezéséért, amelynek keretében sárközi népviselet-bemutató is volt, az esperes-plébános ügybuzgóságán kívül külön elismerés illeti meg Somogyi Ferencet, Hajós község főjegyzőjét. — A tatai kegyesrendi gróf Esterházy Miklós-reálgimnázium tanári kara előkelő közönség jelenlétében kitűnően sikerült hangversenyt rendezett, dr. Karácsony Lajos, a zeneiskola igazgatójának vezetése alatt. — Az Országos Gardányi Társaság a Pátria-clubban ünnepi ülést tartott, előkelő közönség jelenlétében. A magasnövű műsorból kiemelkedett Sz. Solyoms Beának, a Társaság r. tagjának felolvasása, a nemrég elhunyt nagy magyar író, gróf Teleki Sándorné (Szikra) emlékeztetéről.

Hímen-hírek

Oberle Hilda kedves előfizetőnk a budapesti terézvárosi plébániatemplomban oltárhoz vezette Vaday Attila, okl. gépészmérnök, Győr-gyárvaros. — Mézszáros Károly Hangya-főnök leánya,

Júlia, budapesti kedves előfizetőnk és Vargha Győző örök hűségét esküdött Budapesten. Tanuk voltak: dr. Verebely Jenő és dr. Mingovits István. — Illés István és neje leányát, Máriát, kedves előfizetőnk a bátyai rk. templomban oltárhoz vezette Müller József, Müller Antal és neje fia. — Vehovszky Olga salgótarjáni kedves előfizetőnk feleségül vette dr. Mihók János, körorvos, a mátramindszenti északi templomban. — Hack Bözsike, budapesti kedves előfizetőnk a Ferdinánd-téri Árpádházi Boldog Margit-plébániatemplomban oltárhoz vezette Valenta Károly. — Kiss Erzsike pestszentlőrinci kedves előfizetőnk és Bruckner Lipót örök hűségét esküdött a pestszentlőrinci rk. templomban. — Szekér Judith macsi kedves előfizetőnk oltárhoz vezette dr. Tóth János, a debreceni Kossuth-utcai templomban. — Frey Elvira kedves előfizetőnk a kaposvári rk. plébániatemplomban oltárhoz vezette Gergely János. — Kiszl Irén okl. tanítónő, budapesti kedves előfizetőnk és Kovács Kálmán m. kir. postatiszt örök hűségét esküdött a Ferdinánd-téri Árpádházi B. Margit-templomban. — Gecső Jenő és felesége, fái Fáy Mária leányát, Maricát, budapesti kedves előfizetőnk eljegyezte visontai Kovács Zoltán, Vámosgyörk. — Balogh Juci budapesti kedves előfizetőnk és Gálfalvi Sándor örök hűségét esküdött Budapesten. — Bene Katalin budapesti kedves előfizetőnk a Ferdinánd-téri Árpádházi B. Margit-templomban oltárhoz vezette Kis József. — Zentai (Ziegler) Nusika budapesti kedves előfizetőnk és Bart Károly örök hűségét esküdött az óbudai rk. templomban. — Tavasz József és felesége sz. Horváth Irén a napokban ünnepelték ezüstlakodalmukat. Az Árpádházi B. Margit templomban tartott szentmisén áldották meg az ezüstlakodalmos házaspárt. — A jegyes- és házaspároknak, valamint az ezüstlakodalmos házaspárnak szívből jövő jókívánásainkat küldjük.

Angyalkák érkezése

Török Imre deszki áll. tanító és neje Csikós Margit okl. tanítónő, kedves előfizetőink, örömmel jelentik, hogy kislíuk született, aki a szent kereszttségben az Imre Antal György Mihály neveket kapta. — Kása Károly m. kir. püéri fővigyázó és neje Dinier Erzsébet Terézia, jászárok-szállási kedves előfizetőink örömmel tudatják, hogy kislíuk született, aki a szent kereszttségben a Csaba Ferenc neveket kapta. Keresztzüllők voltak: Zöld Ferenc püéri szemléző és felesége, Frei Mária, Kiskőrösről. — Herceg Antal m. kir. csendőrtörzsrőrmester és neje boldog örömmel jelentik, hogy házasságukat az Eg kislánnyal ajándékozta meg, aki a kereszttségben a Gizike Mária neveket kapta. Keresztzüllők voltak: Zólyomi Anika és Dajos Sándor. — Az újszülötteket és kedves szüleit a jó Isten áldása kíséri.

Előnyaralási hírek

Kedves előfizetőink közül öz. Ruchietl Lajosné Budapesten, Csókány Béláné Surányzigeten, Ligeti Józsefné Maglódnaralón, Klinda Gyuláné Dömösön, dr. erdőbaktai Gottesmann Miklósné kir. ügyszé neje Fehérgyarmaton, Dér Antalné Sashalmon, Csatári Ferencné Ba-

Rózsás orcák
virágzó ajkak
pillanatok alatt

KHASANA

arcpír és ajakrúzs
használatára által.

Csók-, viz- és hálólló.

Minden szükségletben kapható.

Forgalomba hozza:

MIHÁLY OTTÓ, BUDAPEST VI.

dacsonyládbi-hegyen, Korbuly Dezsőné Felsőgödön, Hajnos Sándorné Csillaghegyen, Vörös Józsefné Remetekertvárosban, Gráf Kálmánné szv. fótanácson neje Pomázon, dr. vitéz Toronyi Józsefné Somodor-Somogyaszalón, Cseszkó Emma Hódmezővásárhelyen, Franzl Gusztávné Erd-Parkvárosban, Fridli Piroška Pápán, Fallér Lászlóné Balatonszántódon, Timár Istvánné Szedresen és öz. Szalay Frigyesné Agárdon élvezti az előnyaralás örömeit.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy régi, hűségese előfizetőnk

Lőrincz Józsefné szül. Hartmayer Irén életének 46. évében, Székelyudvarhelyen elhalálozott.

Szuchy Jánosné szül. Zimpl Emilia

42 éves korában, Székesfehérvárott elhunyt az Urban.

Özv. Bencze Pálné szül. Domokos Mária 79 éves korában, Szeghalom községben, rövid szenvedés után elhunyt.

Veress Sándor

nyírlövői ref. lelkipásztor, életének 49. évében, Debrecenben, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

HAIDEKKER-BOLT

ANDRÁSSY-ÚT 21/73
KÉRJEN INGYEN ÁRJEGYZÉKET

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselőt:
Teréz-kőrút 40-42/a

Budapest Székesfőváros Elektromos Művei

új villanyárszámháza igen olcsó, kilowattóránként 20 filléres egységárral

Lehetővé teszi a többfogyasztást

Ezzel az egységárral:

1 óral vasalás költsége 6-7 fillér, tehát egész-napi vasalás 60-70 fillér, a porszívógép 1 óral üzeme 4-5 fillér, 1 liter víz felforraltása pedig 2.2 fillér.

Villamos főzés

céljára az áram egységára kilowattóránként 12 fillér.

Villamos forróvíztárolók

számára pedig az éjszakai áram ára kilowattóránként 6 fillér.

Villamos tűzhelyek és forróvíztárolók az V. Honvéd-utca 22. sz. alatti kiállításon részletesre vásárolhatók. A kiállítás előadótér-mében minden szerdán d. u. 1/2 órakor főző-bemutatóelőadást, villamos konyhájában minden hétfőn, esütőtökön és pénteken d. e. 1/2 órakor főzőgyakorlatot tartanak.

Háztartás

Burgonyapürélevés. Nyers burgonyát karikára vágunk. Karikára vágott hagymával zsírban pároljuk. Ha megpuhult, főzőlisztel meghintjük és csontelvél felelesztjük. Ha a burgonya jól szétfőtt, átpaszszírozzuk és kellőképpen ízesítjük. Tálaláskor apróra vágott zsemlyekockákat szórunk bele. Kevés tejszínnel és tojás-sárgájával iegőrozszuk.

Velő finom főzelékkel (előétel). Friss borjúvelőt megtisztítunk a hártályaitól, finomra összevágjuk. Kevés finomra vágott hagymát zsírban világosra pirítunk, hozzáadunk vágott petrezselymet, azután a velőt sózzuk, törőtbort adunk bele és megpirítjuk. Egy deka vajból és egy deka lisztből világos rantást készítünk, felelesztjük egy deci forró tejjel és habverővel simára elkeverjük. Ha felforr, beleadjuk a velőt, egy egész tojást és egy sárgáját, jól lepároljuk, azután egy evőkanálnyi finom zsemlyemorzsat keverve bele, az egészet vajjal kent levesestányérba öntjük, vajjal kent papirossal lefedjük és hideg helyre tesszük. Apró kockákra vágunk egy kalarábét, egy sárgarépát, egy cellert, fél petrezselyemgyökeret. Lábosba adunk egy darabka vajat, megmelegítjük, kevés zsírt adunk hozzá, beledobjuk a zöldséget, só, porcukrot adunk rá egy keveset és letakarva lassan megpároljuk, közben löbb-

ször megkeverve. Ha a zöldség eléggé megpuhult, egy kevés lisztel meghintjük, ha ez is megpirult, kevés levessel felelesztjük és jól kiforraljuk, adunk még a főzelékbe zöldborsót, zöldbabot, rövidre vágva, főtt kelvirágot apró darabokra tördelve és rövidre vágott csiragot. Ezek közül azonban egyik-másik el is maradhat. Végül egy tojássárgájt elkeverünk féldeci tejszínnel és ezt óvatosan a főzelékhez kavargatjuk. Ezután már forralni nem szabad. A teljesen kihűlt velőből egyenlő kisebb göngyölkéket formálunk morzsával hintett deszkán, tojásban és zsemlyemorzsaiban megforgatjuk és hő forró zsírban pirosra és ropogósra kirántjuk. Zöld petrezselymet rántunk ki zsírban utoljára s ezzel és citromszeletekkel körözzük.

Ponty mártással. Vajjal megkent láboskába rakjuk a megsoftott pontydarabokat. Egy kanál levest, 1-2 pohár fehér bort öntünk rá, letakarjuk és a sütőben puhára pároljuk egy marékra való champignon-gombával. Közben fehér kenyérből apró szeleteket vágunk, vajban kisütjük és kevés halikra-halmocskákat adunk rá. A halat tálra helyezzük, a levét kissé beforralljuk, azután vajas lisztel sűrűsítjük és még egy kevés teavajjal habarunk hozzá. A halat a mártással leöntve, körül-rakjuk a kaviáros kenyérszeletekkel és gombával.

Csirkerizotto. Egy csirkét zöldséggel puhára megfőzünk, 30-35 deka rizst megmosva szitára öntünk. Kevés kockára vágott csontelvőt kiolvasztunk, kis daab vajat adunk hozzá, ebbe világosra pirított kevés finomra vágott hagymát, beleadva a rizst, kissé még pirítjuk. A csirkéről a levest leszűrve, felelesztjük a rizst, só, törött bort, vágott petrezselyemzöldet, néhány szeletre vágott és vajban pirított gombaszéletet adunk bele és letakarva, a sütőben puhára pároljuk. Mielőtt egészen megpuhult volna, beleadjuk a csontról lefejtett és darabokra vágott csirkehúst és zuzát, úgyszintén a zsírban lesütött csirkemáját is. Tálalásnál izlés szerint adhatunk hozzá reszelt sajtot, vagy pecsenyemártást.

A gáz a jó konyha titka, Mert olcsó, gyors és tiszta

Nyáron sült borjúszeletek. Egyforma, 4 cm átmérőjű kerek borjúszeleteket vágunk, füstölt szalonnát, liba- vagy csirkemáját, főtt sonkát, vagy nyelvet és sorrendben feltűzzük fából készült hurka pálcikákra. Mégpedig ebben a sorrendben: egy szelet szalonna, egy szelet sonka, egy szelet borjúhús, egy szelet szalonna, egy szelet máj, egy szelet szalonna és így tovább. Személyenként 16-18 dekánál több ne legyen. Keveset besózzuk és zsírban lassan megsütjük. Tálalásnál jó vajas pecsenyemártást, vagy gombamártást adunk hozzá burgonyapürével.

Főtt marhahús felhasználása. A visszamaradt főtt marhahúst nagyon jól lehet használni, ha veszünk hozzá egy kevés sertéshúst és megsütjük és azután a

főtt marhahússal együtt megdaráljuk, tesszünk hozzá egy kevés füstölt szalonnát, áztatott zsemlyét, borst, majorannát, finomra vágott hagymát, sót, kevés fokhagymát, pogácsaalakot formálunk belőle és forró zsírban kisütjük. Ugyancsak elkészíthetjük mint kolozsvári káposztát, ha kevés sertéshússal összevágva, előbb zsírban pirított és megfőzött rizssel, párolt káposztával és bőven tejfőjjel összekeverve, sütőben átsütjük.

Párolt galambok zöld borsóval. Személyenként egy darab tisztított galambot megszóvva, szalonnával beburkolunk és vajjal 10-12 percig átsütjük. A galambokat megfelelő edénybe rakjuk, a serpenyőt, melyben süttük, lisztel kissé meghintjük és felelesztjük cson- vagy húslével. Ha jól kiforrt, a levét a galambokra szűrjük, adunk bele főtt zöldborsót, kockára vágott húsos szalonnát lepirítva, egy fejessalátát metltre vágva, néhány szem apróhagymát is lepirítva, letakarva puhára pároljuk.

Marhanyelv tejfel-mártással. A nyelvet néhány napig sóban, egy fej apróra vágott vöröshagymával, egy gerezd fokhagymával, szemes borszal, néhány babérlevéllel, fenyőmaggal, koreanderrel állni hagyjuk. Azután a nyelvet megfőzzük, ha félig megfőtt, lenyúzzuk és zsírban fedő alatt puhára pároljuk. Ha puha és szép piros, szeletekre vágjuk, bőven tejeles zsírral leöntve tálaljuk.

TÉSZTARECEPTEK

Egyszerű kuglóf. Egy liter lisztet 1/2 lba teszünk, oldalt kis mélyedést csinálunk, 2 deka langos tejben feloldott élesztőből kevés cukorral kovászt készítünk s meleg helyen kelni hagyjuk. Ezalatt elkeverünk 10 deka vajat és 8 deka zsírt habosra, egyenként 4 egész tojást, kevés sót s egy nagy kanál porcukrot s 2 deci langos tejet keverünk hozzá. Azután hozzáteszük a megkelt kovászt s a lisztet, jól elkeverjük és eldolgozzuk. Ha kemény, még egy kevés tejet keverünk hozzá. A gyűrődeszkát lisztel behintjük, a tésztát rátéve kinyújtjuk, olvasztott vajjal bekenjük, mandula, cukor és mazsolával behintjük, összegöngyöljük, kikent kuglóf-formába fektetjük, jól meg hagyjuk ke'ni s jó tűznél, de nem gyorsan megsütjük.

Rétes szelének felhasználása. A rétes körül leszedett tésztát összegyúrjuk s két

Fájóslábúak

részére pehelykőnyű, közel varrott sevrő és everlasting gyógycipők, magas-szárú és félfűzősben, alacsony vagy gavalier sarokkal

SZÉKELYNÉL

IV., Múzeum-krt 39

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

Citropekt

gyümölcsíz, jam készítéséhez.

Finom aroma, kitünő koecynásodás, tüzelő, idő és anyagmegtakarítás. * Próbálja meg. Kapható szaküzletekben

tányér közt hideg helyen 2-3 napig is eltehetjük. Akkor kinyújtjuk egész vékonyra, olvasztott zsírral behintjük, szorosan összehajtogatjuk s félórai pihentetés között kétszer megismételjük. Azután vékonyra kinyújtjuk, felére háromujnyi távolságra sűrű lekvárt teszünk, a tésztát ráhajtogatjuk, ujainkkal körülnyomkodjuk és rádlival körülvágjuk, azután forró zsírban világossárgára kisütjük, tálra magasan felrakjuk, jól lecukrozzuk és melegen tálaljuk.

Harsányi Mihályné Szerelmeslevél. 10 deka olvasztott vaját összedörzsölünk 25 deka liszttel, 1 evőkanál cukorral, egy kevés sóval, 2 tojássárgájával, egy deka élesztőt tejben feloldva hozzáadunk és annyi tejet használunk hozzá, hogy réteskeménységű tésztát kapjunk. Három órát pihenni hagyjuk, azután kinyújtjuk, hosszúság kockára vágjuk, vaniliás krémmel megöltjük középen, a tésztát egymásra hajtjuk mind a két oldalon, a két szélét ujji szelésen felhajtogatjuk, hogy a krém ne folyjon ki.

Hajós Lászlóné

DÁN TESTVÉREK SZÜCSÖK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstróká, nerzkepek, új modellek!

Vajkrém-torta. Piskótatortát készítünk 15 deka cukor, 12 deka liszt és 6 tojásból. Adhatunk bele kevés citromhéjat, sőt levét is. Megsütve, két vagy három lapba vágjuk, a torta nagysága szerint. Következő krémet készítjük hozzá: negyedliter tejből teszünk 1 darab vaniliát és 2 evőkanál liszttel sűrű péppé főzzük, vigyázva, hogy síma legyen, azután hűlni hagyjuk. 12 deka vajat 15 deka vaniliás cukorral habosra kavarnak s hozzákavarjuk az előbbi pépet is. Ezzel a lapokat megöltjük, tetejét is bekenjük, hámozott vagdalt mandulával behintjük.

R. M. A.

Lekváros kifli. 50 deka lisztet, 25 deka vajat összemorzsolunk, picit sót, egy kanál cukrot, 5 tojás sárgáját, 3 kanál tejfölt, 2 deka cukros, tejben kelesztett élesztőt adunk hozzá, jól kidolgozzuk rétestészta keménységűre. Egy óráig kelni hagyjuk, későfoknyi vastagra kinyújtjuk, tüzes késsel kockára vágjuk, finom lekvárt teszünk egyik sarkába és kiflialákra felhajtogatjuk. Tetejét tojással megkenjük, darabos dióval és kristálycukorral meghintjük. Ha kisült, porcukorral meghintjük és melegen tálaljuk.

Hj. Szalay Károlyné

Eperszelet. Rendes írósvajas tésztát készítünk, forró késsel négyszögletes, vékony darabokat vágunk belőle, a két szembenlevő sarkot összefogjuk, tepsibe tesszük, forró sütőben kisütjük, ha kisült, a már elkészített eperrel megtöltjük. Esetleg eperizt is használhatunk tölteteknek, ezt cukorporral és egy tojásfehérjével habosra keverjük s a nyitott két oldalát ezzel megtöltjük s azután pár percre vízszintesre tesszük a sütőbe.

Dr. Boér Zoltánné

Csokoládékoeka. 7 deka vajat 8 deka porcukorral és 7 tojás sárgájával habosra keverünk, teszünk bele 7 deka darált, tisztított mandulát, 8 deka reszelt csoko-

ládét, kevés vaniliát és 2 deka lisztet. Kikent, lisztezett tepsiben kisütjük, kockára vágjuk és következő mázzal vonjuk be: 15 deka csokoládét megpuhítunk és forró, sűrű sziruppal leöntjük, sűrűre keverjük és a tésztát bevonjuk vele. **Soós Károlyné Csokoládéfelfújt.** Nyolc tojás sárgáját 14 deka cukorral jól kikeverünk, 14 deka vajat külön habosra keverve hozzáadunk, ugyanakkor teszünk bele 14 deka reszelt csokoládét, 14 deka darált hámozott mandulát, 4 tojás keményre felvert habját. Gőzben félóráig főzzük. Tejsáddal tálaljuk.

Klózik Gézné

Ischlí fánk. Deszkára teszünk 14 dkg kemény vajat, 7 dkg cukrot, 7 dkg megtört barna mandulát és 14 dkg lisztet, ehhez még kevés fahéjat és citromszagot adunk és az egészet nyújtófa segítségével összegyúrjuk, a tésztát vékonyra kinyújtjuk és kis, kerek fánkuszúróval fánkokat szúrunk ki és ezeket közepfokú melegen kisütjük. Két-két fánkot barackbefőttel töltve, egymásra helyezünk és csokoládé konzervvel bevonjuk és a közepét kevés szeszvagdalt pisztáciával behintjük.

Szabó Istvánné

TANÁCSOT? KÉRNEK

Kedves olvasótársaink! Kérek tanácsot. 6 évvel ezelőtt bőrkürités jelentkezett kezemen, közvetlen a kézfejnél a kar kezdeténél a tenyér felőli részen, ami azonban egy időre elmúlt, de azután újból ismétlődött. Nem fertőző, mert környezetemben senkinél nem mutatkozott, csak nálam. Ujabbán mindkét kezemfejnél és az ujjak között is kiütözött, ami olyan nagyfokú idegességet vált ki, hogy önkéntelenül is megdörzsölöm, ami után gyorsan terjed a gyulladás és bántó fájdalmat okoz. A kiütés összefüggésben van a gyomorral, mert füstölt húsktól, ecetes ételtől, a legkevesebb bortól vagy szeszesitaltól erősebben je-

lentkezik. Természetesen orvosok kezeltek, röntgenzással is gyógyítottak, ami után elmúlt, de újra visszatért. Nagyon kérem olvasótársaimat, szíveskedjenek tanácsot adni, kihez forduljak, hogy gyógyulást találjak, mert félve gondolok arra, hogy 34 éves fiatalasszony létemre az életem végéig kísérjen. Nagyon boldog volnék, ha ebből a betegségből ki gyógyulhatnék. Szíves tanácsukat „Lavinia” jellegre kérem és előre is köszönöm. Szíves szolgálatukra készen vagyok

„Lavinia”

Kedves olvasótársaim! Közül ki levelezze Kassán lakó úrileánnyal. Levelezés

Szemnek, szívnek

gyönyörűség a magyar tavasz százszínű ruhája, a

„Bokréta”

Otthoni, kerti, kiránduló és nyaralóruhának szebbet, jobbat el sem lehet képzelni. De olcsóbbat sem!

Ára 8.- pengőtől tel egész 13.- pengőig

„BOKRETÁVAL” várja a Hölgyeket a

Nagykovácsy Üzletház

BŐSÉGES ÉTLAP

MÁJUS HÓ 21-TŐL MÁJUS HÓ 31-IG

PÉNTEK	
21	EBÉD: borsóleves vajjal, ráchaj, ereszenylepény. VACSORA: spárgapudding, tojásomlett gombával töltve, fejes salátával, vegyes gyümölcs.
SZOMBAT	
22	EBÉD: pórleves, majorannás hús makarónival, rakott palacsinta. VACSORA: meleg sonkaesőfűk tormával, sajt, gyümölcs.
VASÁRNAP	
23	EBÉD: raguleves, spárga vajjal, fiatal libasült új burgonyakörítéssel, fejes salátával, rakott piskóta-torta. VACSORA: sertés májpástétom tartármártással, hideg sült vegyes komppóttal, sajt, tészta.
HÉTFŐ	
24	EBÉD: husleves csigatésztaival, főtt hús gombásrizskörítéssel, kapormártással, vargabéles. VACSORA: velőkrökelt burgonyamorzsával, fejes salátával, gyümölcs.
KEDD	
25	EBÉD: paradicsomleves, töltött borjummel kalarábéfélezékekkel, mandulás rolád. VACSORA: eszrikpörkölt pirított tarhonyával, gyümölcs.
SZERDA	
26	EBÉD: zöldségleves, tejeles felsalszlet új burgonyakörítéssel, diópudding vanillakrémrel. VACSORA: rántott csirke salámszálburgonya-körítéssel, fejes salátával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
27	EBÉD: spárgaleves, borjuvesés, salátafélék, piskótalepény esokládétfélékkel, gyümölcs. VACSORA: rántott csirke burgonyakörítéssel, salátával, tészta, gyümölcs.
PÉNTEK	
28	EBÉD: köménymaglesves vajban pirított zsemlyekockával, dara-felúj, gyümölcs. VACSORA: tejeles gomba burgonyapörkölttel, salátával, tejbe rizs esokoládéval.
SZOMBAT	
29	EBÉD: cellerleves, zöldkáposzta töltve, palacsinta dió- és túró-félékkel, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya salátával, gyümölcs.
VASÁRNAP	
30	EBÉD: husleves daragaluskával, főtt hús sóskamártással, borjucomb tejjel sütv, burgonyakrökelt körítéssel, tejszinhabos rolád eperrrel. VACSORA: töltött tojás hideg, sonka, körített liptói, gyümölcs.
HÉTFŐ	
31	EBÉD: rizsleves, vagdalt felsalszlet zöldborsófélékkel, tejeles pogácsa, gyümölcs. VACSORA: sertésulyás uborkával, tészta, gyümölcs.

Szíves érdeklődők levelét „Judith“ jel-
igére kérem.

Makaes természetű, 10 éves kisleányom megrendszabályozására nem találok elfogadható megoldást. Hiába büntetem meg sarokbaállítással, hiába térdeltetem le, semmiképpen nem tudom elérni, hogy szótfogadjon és ne durcáskodjon. Nem teljesíti kérésemet s ha szigorúan szólok rá, vonogatja a vállát, grimaszokat vág s csak attól való félelmében teljesíti parancsomat, hogy megverem. Nagyon kérem, kedves olvasótársnőim tanácsát, mit tegyek, hogy engedelmségre szoktassam és magától, szívesen teljesítené rendelkezéseimet. Attól tartok, ha most nem tudom engedelmségre szorítani, később nehezebb lesz, vagy egyáltalán nem fog szót fogadni. Szíves tanácsukat „Ellus mama“ jeligére kérem.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

ÜZENETEK

FELHIVJUK kedves olvasóink figyelmét ezen számunkhoz mellékelt szürtsablon mellékletünkre, számozott mintáival különböző kézmunkákat díszíthetünk. Az 1. számmal jelölt búzavirágot, valamint a 2. számú rózsát ábrázoló mintával tálcakendőt, miliót díszíthetünk. Felváltva helyezük el az azzsúrral szegett szél körül. A búzavirág himzéséhez három árnyalatú búzavirágkék, a virág csészéjéhez, a levelek és szár himzéséhez három árnyalatú zöld mulinét kell venni. A rózsza három árnyalatú rózsaszín, a levél és a szár két árnyalatú olivzöld mulinével készítenő. A 3., 4., 5., 8. számmal jelölt ábrákkal gyerek-köténykéket, ruháscákk zsebeit, babaclókéket lehet díszíteni. E minták varrhatók szálóttéssel vagy rátétes munkával, mely esetben az alapanyagnak megfelelően színes vagy fehér rátétből készíthetjük a rátétmintát. A 6. számmal jelölt mintával tálcakendőt díszítsünk, melynek mind a négy sarkába részütosan nyomtatjuk elő a mintát. Minden kis virágot más színű mulinével, a leveleket zölddel, a kosarat sárgával színezzük. A virágokat teljesen kitöltve himzezzük. A 7. és 7/a.-val jelzett mintával készíthetünk zúrgarnitúrát, melynek azzsúrozott szegésétől 8—10 cm távolságra nyomtatjuk elő köröskörül a bordúrszerű 7/a.-val jelzett mintát. A 7. számmal jelölt két kis különálló mintát elszórtan nyomtatjuk elő a terítő középrészén egymástól 20 cm távolságra, hogy a terítő úgy hasson, mintha tele volna hintve virágokkal. A szalvéták egyik sarkába ezek közül egy-egy kis virágot nyomtatunk elő. A virágok tömött himzésrel készítenők és az összes színek felhasználhatók a himzésnél, mert annál élénkebb lesz, mentől több színnel készítjük. Az FL monogrammal zúrterítőt, a HE monogrammal ágyhuzatot jelzünk. A szürtsablon felhasználása következőképpen történik: sima asztalra terítünk vasaláshoz használt vastagabb terítőt, erre helyezük el az előnyomatandó anyagot, melynek megfelelő helyére helyezük rá a szürtsablon mintáját. A sablont lerögzítjük egy hideg vasalóval és aztán az előnyomatáshoz szükséges kékpörba mártott posztódarabban átdörzsöljük négyszer-ötször. Majd kissé felemeljük a szürtsablont és

EGYSZERŰ ÉTLAP

MÁJUS HÓ 21-TŐL MÁJUS HÓ 31-IG

PÉNTEK	
21	EBÉD: burgonyaleves, gombákkal tarhonyakörítéssel, salátával. VACSORA: tükörtojás zöldborsóval, gyümölcs.
SZOMBAT	
22	EBÉD: sóskaleves, vagdalt pesenye karotta főzelékkel, gyümölcs. VACSORA: virsli tormával, gyümölcs.
VASÁRNAP	
23	EBÉD: spárgaleves, kirántott csirke új burgonyakörítéssel, fejes salátával, vargabéles. VACSORA: sertés sült hidegen, vegyes komppóttal.
HÉTFŐ	
24	EBÉD: tavaszi leves, töltött borjummel kalarábéfélezékekkel, daromorsza izzel. VACSORA: tükörtojás salátával, gyümölcs.
KEDD	
25	EBÉD: borsóleves, töltött borjummel parajfélezékekkel, turógombóc. VACSORA: marhagulyás salátával, gyümölcs.
SZERDA	
26	EBÉD: husleves daragaluskával, főtt hús tormamártással, máglyarakás. VACSORA: kávé, vajkenyér, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
27	EBÉD: heesináltleves borjuhusal, felsalszlet vadason, makarónikörítéssel, rizsfelúj. VACSORA: hideg felvágott, gyümölcs.
PÉNTEK	
28	EBÉD: tejeles reszelt tésztaival, rakott burgonya salátával. VACSORA: körített liptói, sajt, rettekkel, gyümölcs.
SZOMBAT	
29	EBÉD: paradicsomleves galuskával, töltött borjummel parajfélezékekkel, gyümölcs. VACSORA: rántotta salátával, gyümölcs.
VASÁRNAP	
30	EBÉD: zöldborsóleves galuskával, kirántott sertésleves burgonyakörítéssel, uborkával, kelt tészta lekvárral töltve, gyümölcs. VACSORA: délről sült, burgonyakörítéssel, uborkával, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ	
31	EBÉD: pórleves, paprikás burgonya virsliel, salátával, gyümölcs. VACSORA: kávé, szalonna, túró új hagymával, gyümölcs.

után beoszthatnók úgy a nyarat, hogy egymásnál töltenék 2—3 hetet. Komoly, kissé szentimentális természetű vagyok, a zajos mulatságot nem kedvelem. de azért remélem, hogy jó barát tudnék lenni.

Művirág, disztoll, eredeti különlegességek gyártása, olcsó árulása: GROSZNÁL IV., SÜTŐ UTCA 1. TEL: 1-802-13

sablont lerögzítjük egy hideg vasalóval és aztán az előnyomatáshoz szükséges kékpörba mártott posztódarabban átdörzsöljük négyszer-ötször. Majd kissé felemeljük a szürtsablont és

Felülmulhatatlan

féregmentesítési lakását
házi állatalt. Nem mérgező,
szagtalan. Ezt kérje mindenütt

megnézzük, hogy a minta látható-e tisztán az anyagon s ha kifogástalan, végleg eltávolítjuk és spirittusszal való bepermetezés után kissé száradni hagyjuk és azután a kézimunkázás kezdetét veheti.

Haldokló szerelem. A szívünk-lelkünk egész melegével simogatjuk meg könynyeiben megfürdetett betűt s a szívünk dobogása jelezte, hogy testvérünk bennünk, együttérzésünkben reméli megtalálni az enyhülés balszámát, ami gyógyulását elősegíti. Amikor megértjük, hogy az átélt megalázatlanság éles fogaival beharapott a lelkébe, tudjuk, hogy az eltávolodás áthidalhatatlan mélysége fölé még a mi türelemre, megbocsátásra hajló lelkünk sem építhet összekötő hidat. „Sok éjjelen át sétáltam föl-alá annak ablaka előtt, ahol tudtam, hogy kit találnék, ha bejuthatnék és megvártam míg kijött és szónélkül hagyta, hogy jöjjön haza, az otthonába. Más úton megelőztem és nem tudta meg, hogy hazugságaim nem vezethet félre, nem ármíthat el, mint szerette volna.“ Ez a tény egymagában is elegendő, hogy a legszeretőbb szívű asszony szívéből kihajlon a szerelem és a közöny hidegsége kioltja a legnemesebb érzések életét. Rettenetes lehet az Ön sorsa, Nagyságos Asszonyom, mert miatta hagyta el szüleit, akik nem egyeztek volna soha a vele való házasságba és miatta szakította meg társaságával és barátjaival az összeköttetést, mert csak benne, egyedül benne akarta megtalálni a kárpótlást mindenkiért és mindenért, ami értékes volt szívének. De milyen gyorsan és milyen kegyetlenül bosszulta meg magát ez a végzetes szerelem, amely vakon és senkítőlt tanácsot nem kérve, ment bűnhődéses útján. A maga választott férfi mellett eltöltött három év tengernyi szenvedést és fájdalmat halmozott lelkére s ma már olyan magasra nőtt, hogy alig bírja fenntartani magát, mert nincs senkije, akitől tanácsot kérhetne, akihez őszinte lehetne. „Hogyan mehetnék azokhoz, — írja zokogva — akiket én tagadtam meg, akiknek én fordítottam hátat, akiknek nem éreztem a hiányát, akiket, mint feleslegeseket, elfelejtettem. Hálátlan, engedetlen gyermek voltam és hálátlan, önző barát, aki senkire nem volt tekintettel, csak magamat bálványoztam és a magam boldogságáért akartam élni s csak ennek élni.“ Gyönge, erőltlen médium volt Ön, aki talán nem is a saját, hanem egy másik, erősebb akaratnak engedelmeskedett, annak parancsát követte. A lelkét szolgátságba ejtő akarat, úgy véljük, megszünt Ön felett uralkodni, felszabadult hatása alól és

mint aki álomból ébredt, egyedül találta magát a legfájdalmasabb magárahagyatottságban. Figyeli önmagát és egyre kevésbé tudja, mit álmodik és mit él, mert összekeveredik benne az álom az étellel, de egyikben sem találja meg magát. Járhatatlan lett az út, amely visszavezetne szülőkhöz és barátokhoz. Letett már arról is, hogy szerelme hatalmában reménykedjen s ha volna ilyen érzése, ezer halált hal minden nap a valóság kegyetlen fényében. Az elszakadás talán jelentene megoldást, ha érzéseivel végleg leszámolna és merne elindulni a keresztúton. Nagyságos Asszonyom, nem Önt felejtették el, nem Önt tagadták meg, hanem Ön kapcsolta ki magát azok életéből, akikhez azelőtt lelkileg hozzá volt forrva. Szerencsétlen házassága sem titok előttük s bizonyára várják is már, hogy közeledjen hozzájuk csak egy lépéssel, hogy meggyógyíthatassák s fiatal, szomorú életébe reményt önthessenek. Nem lehet, hogy magára hagyják ebben a fuldokló reménytelenségben. Elbátyázott szívét ki kell szabadítani börtönéből, hogy új életet kezdhesen, mert két ember nem állhat mélységesebben távol egymástól, mint Önök, ketten. A csalódott szív valóban nehezen remél új tavaszt, de a fiataloságot jelentő húsz évtől nem lehet megtagadni a jövő nagyszerű, sok ígérettel teli perspektíváját, melynek csillogó színei beragyognak sötét cellájába. A kétségek között botorkáló ember befelé kutató szeme meglátja, kihez forduljon, kibem reméljen. Nem kell külön hangsúlyozni, hogy mindenki előtt legelső az édesanyja, aki kivezeti a körje sűrűsödött kaoszból egy napfényesebb, boldogabb otthonba. Sziv. üdv. Szerk.

MEZ

Wolga

FÉNYTELEN SZINTARTÓ HIMZŐPAMUT

Az **Odol fogpép** a legfinomabb anyagból készül, tehát nem sérti fogainak zománctát és mégis biztos sikerral tisztítja fogait.

Boldogan ismételjék el magunkban szíves sorait, melynek lelkes buzdítása, mint a hála harangja zúg tovább a lelkünkben. „Mélyen tisztelt Főszerkesztő Úr! Mint a MUL előfizetője, én is megkaptam a gyönyörű kézimunkaajándékot, melyért szívből jövő hálás köszönetemet fejezem ki. Mindössze egy éve vagyok előfizetője, de máris úgy hozzám nőtt, mint ja a földhöz. A MUL irodalmi névjója a legnemesebb szellemi szórakozást nyújtja olvasóinak és mint barát, pótolhatatlan. Tudom, hogy soha nem bírnék megpádni tőle s bármilyen áldozattal is megszerezném, ha egyáltalán áldozatnak lehet nevezni azt az összeget, amit fizetünk érte. De nemcsak nekem kedves és értékes a MUL, hanem férjemnek is. Kérem, fogadja meleg köszönetemet és szívesen üdvözlöm. Burián Mihályné.“ Hálás szível köszönjük. Szerk.

Az **Odol** a legjobb védelem mindenféle fertőzés ellen. Aki naponként használ **Odol-t**, megvédi egészségét és helyes szájfogápolást végez.

Nyári nyelvtanfolyam a Wörthi-től mellett. Prof. Dr. Ernst Häckel, a Pázmány

FÉRJÉNEK JÓ RUHÁVAL

tartós örömet szerez

Szabó Adorján

A művészvilág kedvelt íriszabója

VII., Erzsébet-körút 5. Telefon: 14-33-70

Vendégdiák-akció. A Bölcsészettanhallgatók Segítő Egyesülete értesíti kedves olvasóinkat, hogy magyar családok számára díjmentesen tud biztosítani idegen ajku nyári vendégeket. Meghívhatók: német diákok (fiúk és leányok) 12—26 éves korig. Továbbá francia és angol diákok 18—28 éves korig, akikről magyar pajtásaik szívesen tanulatják az idegen nyelvet s akik ellenértékképpen csupán magyaros vendégszeretetet várnak. Érdeklődőknek készségesen ad felvilágosítást az Egyesület vezetője. Budapest, VIII., Múzeum-körút 6—8., II. udvar. Telefon: 1-35-236.

Calderoni és Társa

látszerész Szemüvegek, orrcsipejtők, látcsövek. Fényképészeti készülékek és cikkek. Hőmérők és barométerek. Budapest, V., Vörösmarty-ter 1. Telefonszám: 811-48

A jelenkor legcélszerűbb butora

az egy kézmozdulattal tetszés szerinti szelonná, illetve ágygá átalakítható

Nannal fotel

modern Schöberl fotelágy

(Felülmulhatatlan célszerűség, tartósság és kényelem szempontjából)

Éjjeli ágy

Kapható: **SCHÖBERL RÖBERT** udvari szállítonál, IV., Haris-köz 4. szám

APOGÉE

VEOLAY

PARFUM, PUDER
EAU DE COLOGNE

uralkodik!

KAPHATÓ MINDEN
JOBB SZAKÜZLETBEN

VEZÉRKÉPVESELŐ: REICHARDT ALBIN, BP. EST. I. MÁRVÁNY-U. 29.

Péter tud. egyetem megb. előadója, az ismert „Häckel“ nyelvmetódus megalkotója, az idén is megrendezi július 3—30. között, a karintiai kormány védnöksége alatt, az immár tradicionálissá vált német nyelvtanfolyamát a Wörthi-tó mellett fekvő Klagenfurtban. A kurzus egyik nagy előnye, hogy a legjobb magyar polgári körökből származó résztvevők egyénenként, megbízható úricsaládoknál nyerne elhelyezést. Felvilágosítással szolgál és jelentkezéseket elfogad dr. Häckel, Budapest, XI., Horthy Miklós-út 61. (Telefon: 2-693-53., délben.)

Földesné JUNO kozmetikai intézete (IV., Károly király-út 24. sz. alatt) lapunk minden előfizetőjének június hó végéig díjtalan kozmetikai tanácsot nyújt és féláru arcápolásban részesíti 2 pengőért. Az intézet kozmetikai rovatvezetőnk személyes vezetése alatt áll és a legmodernebbül van felszerelve. Hivatásos kozmetikusnők tökéletes kiképzése. Külföldieknek külön kurzusok. Lapunk előfizetőinek tandíjkezdmény.

Profi. Jászdózsza. Sajnos, egyik versét sem közölhetjük, mert gondolatai nem újak, eredetiségükkel nem kelhetnek érdeklődést az olvasóban. A mindennapi élet prózájából csak igazi költő tudja kihámozni a költői részüket. Önnek ez nem sikerült. Emiatt ne bánkódjék, mert nem Ön az első, aki nem tudott a szív forró hangján szólni. Szív. üdv.

Szerk.

A legfinomabb alkotórészekből készült „Chat Noir“ puder tisztasága, finomsága és tapadó képessége következtében csodálatos hatású és arcszínét olyanná varázsolja, mint amilyenek csak a rózsaszalvélek és a természet más csodanövényei lehetnek.

R. L.-né, Rómaifürdő. Tévedni méltóztatik a jelgés és a névtelen levél fogalmát illetően, mert a teljes névvel és lakcímmel ellátott levél írója kérhet jelgés alatt választ, ami mögé bújva elrejtőzhet ismerősei elől, de nem maradhat anonim előttünk, akikhez kérelem fordult. Méltóztatásuk levélét megismételni nevével, lakcímmel ellátni, szívesen válaszolunk levélben, hogy ismerősei felismerésétől megóvjuk. Szerk.

B. Mária, Budapest. A kért nótaszövegeket legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük és előfizetőink útján nem szerezhajtuk be, mivel ezeknek közlése ellen a zeneműkiadóknak kifogása van. Szív. üdv. Szerk.

Fogkő ellen használja a Solvolith-fogpépet, mert ez az egyetlen fogpép, amely természetes karlsbadi forrás-sót tartalmaz. 35 év óta kipróbált szer, orvosok ajánlják!

V. G. Sajnos, nem tehetjük kívánsága szerint boldoggá, mert verseit nem közölhetjük. De azért ne veszítse el kedvét, hátha egyszer mégis csak sikerül legforróbb óhaját megvalósítani. Szerk.

Pesti lány. Jólesett olvasnunk, hogy pártatlan és elfogulatlan bírálatunkról meg van győződve, ami megkönnyíti, hogy figyelemreméltó, de kiforratlan versei értéke felől ne hagyjuk kétségben. Nagyobb szolgálatot teszünk Önnek, amikor megtudja, hogy ritmustalan versei közelebb állanak a prózához, de azért érdemes tovább írnia, mert egyszer mégis sikerülhet gondolatait költői formába öltöztetve megjelentetni. Szív. üdv. Szerk.

AZ UJVONALÚ FŰZŐ

jó alakot,
egészséget,
hajlékonyságot biztosít

F E N Y Ő N É
F Ű Z Ő S Z A L O N J A

V., Lipót-körút 9, II. em. (Telefon 326-0-83) minden árban és minden minőségben készít és melltartó-különlegességeket.

Külföldi modelljeim megtekinthetők!

Barna asszonyka. Sok kellemetlenségnek lehet okozója a beteges érzékenység, mert akiben majdnem lelkiállást idéz elő a legjelentéktelenebb sűrűlódás is, — ami pedig munka közben, amikor az emberek ügyis fokozottabb idegletet élnek, teljesen elkerülhetetlen, — annak vagy több önuralomra, vagy orvosi gyógykezelésre van szüksége. Mint írja: leginkább elszaladni szeretne, de mivel ezt nem teheti, könnyekben tör ki, ami még jobban felingerli főnökét s még durvábban rivall rá. Mindezekből a tünetekből azt állapíthatom meg, hogy keveset mozgott kint

A Teréz-körút 6. szám alatt

Magyar
Uriasszonyok
Lapja
Kézimunkaboltja
feltűnést keltő

NEONFÉNY

reklámbereendezését

Zwack J. és Társai

neonfény
reklámvállalata
készítette

IX., Soroksári-út 26
Telefon: 1-462-77

Díjmentes tervek, ajánlatok és szaktanácsok

az életben s nem tud helyesen tájékozódni s be kell lássa, hogy könnyekkel és túlzott érzékenykedéssel nem állhatja meg a helyét. Tervét, elméletben, helyeslejük s nekünk is megnyugvást jelentene, ha módjában lenne elkerülni a goromba, rideg környezetből emberibb, finomabb lelkű emberek közé. Bár ma általános a közömbös léggör s az emberek egymással nem törődve, teljesen idegenül végzik munkájukat, amit meg kell szoknia, mert a kenyérkereset érdekében le kell győznie érzékenységét. Az is lehet, hogy ennek a fizikai összeroppanásnak valami más lelkiállomai is vannak, amik legyengítik erejét és ellenállásra képtelenné teszik. Amikor az ember azt hiszi, hogy már minden kísérlete csődöt mondott, hogy harmóniát, nyugalmat teremthessen a lelkében, akkor még mindig van egy lehetőség: a türelme, amellyel még azokat is leszerelheti, akik Önt kétségbe ejtették gorombaságukkal. A gyöngét könnyű elnyomni, könnyű felettel uralakodni, de ha a megbántott érzet nem könnyekben nyilvánul meg, hanem komoly munkával támasztja alá, ez előtt megtorpan még a legrosszabb indulatoktól, terhelt ember is. Szeretném hinni, hogy okosan átgondolja, tulajdonképpen mi okozta lehetetlenné vált helyzetét s miután megállapítja, hogy erősebb akarat kell belevigyen a küzdelemben, nem kétséges, hogy megváltozik Önnel szemben uralkodó hangulat, melynek tápanyagot az Ön tehetetlensége ad. Ez nem szabad, hogy tovább is fennmaradjon. Persze, nem lesz könnyű megváltoztatni az eddigi léggör, de az a pár jóembere, akik jóindulattal állottak eddig is maga mellé, segíteni fogják s ebben az együttérzésben olyan talpraállító erőt talál, ami magában is megkönnyíti elhatározását. Ha mégis erőt venne lelkén a csüggedés, gondoljon a mi bátorító, mellette álló vé-

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

Vegytisztító, csipkétisztító és kelmepestő gyár

1867

1937

DAN TESTVÉREK SZÜCSÖK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

Ireményünkre s a következetes magatartása megdönti a multban tapasztalt rosszindulatot s azok, akik különböző módon bántották, áthangolódni és megtörténhetik az a csoda is, hogy a legjobb embereivé, ideális kollégákká is átalakulhatnak. Sokat remélünk, mert a szívünk tagadja a javíthatatlan em.eri rossziaságot és semmi sem képes bennünket kétségbe ejteni, mert tudjuk, hogy a lélek lelelrej-

tebbé zugában is megszólalhat a lelkiismeret, ami előtt törpévé zsgorodik a legcinikusabb és legrosszabb ember is. A saját tiszta lelkiismeretével beszélgető ember a legnagyobb erőt önmagából meríti s tudja, hogy ezen az úton jut a rossziaságon győzedelmeskedő igazsághoz. Használja fel az illető távollétét és kellemesebbé vált hangulatot arra, hogy Ön is megnyugodjon és nem sírással, hanem az öntudatos, jó munkaerő biztonságával nézzen szembe vele, amivel elérheti, hogy a többi tisztviselőkhöz hasonló bánásmódban fog részesülni. Köszönjük, hogy hozzáunk menekült bizalmával s ki-

Parád Fürdő

nagyszabásu újjáépítése június első felében befejezést nyer. Új gyógyszálló, vendéglő, kávéház, kaszinó-épület. A nagy érdeklődésre való tekintettel szobákat ajánlatos már most foglalni. Arzén-, vasas-, timos- és szénsavasfürdők. Modern vizgyógyintézet. Ivókurák. 24⁰ hegyi strand. Kérjen prospektust

vánjuk, hogy erős lélekkel harcolja ki az Önt és munkáját megillető megbecsülést. Szív. üdv. Szerk.

APRÓHIRDETÉSEK

Harkányfürdő, Török-villa, panzió, közvetlen a fürdő mellett. Kiadó szobák, vízvezeték, villany-nyal ellátott tiszta szobák. Levelezés: Török-villa, Harkányfürdő, Baranya m.

A Balaton legszebb részén szép villa, egy vagy két családnak kiadó. Cím: „Balaton” jelige alatt a kiadóban.

Esztergomban nyaralásra kiadó szobák. Árnyas kert, panzió, megegyezés szerint. Cím: Panzió, Vár-u. 2.

Óbudán, Római-fürdőben, III. ker., Dósa-utca 31. szám alatt úri kúria, 4 nagyméretű szoba, fürdőszoba, előszoba, hatalmas nyitott veranda, a szuterénben szoba-konyhas lakás, mosókonyha, pince és hozzá 300 négyzetméter kert a legjobb fajgyümölcsökkel beültetve, éves lakásnak kiadó, esetleg eladó. Felvilágosítás e lap kiadóhivatalában.

Rövid fekete gyakorló zongora 200. külföldi, 400. valódi Bösendorfer 600 P. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknek előleg nélküli legceskélyebb részletre. **Rákóczi-út ötven, zongoraterm.** Erzsébet-körút sarok.

„Déva” szőrtelenítőkrém teljesen elmulasztja a szőrbőrt, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV., Hungária középkerút 116. földszint 2. Thokoly-út mellett.

Budai hölgyek szives pártfogását kéri felsőruha, fehérneműszalon. Szakvizsgára előkészít, Kalocsay, II., Medve-utca 17. Telefon: 36-68-09.

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás, legújításokban. Szieber, Budapest, II., Török-utca 6. szám.

Zongorák, pianók előleg nélküli legceskélyebb részletre. Tisztviselőkezdmények. Fenýőné zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetésért srgősen vennék. Telefon: 1-395-03. Zongoraterm.

Szabás, varrás tanítás, Emőd Tamásné nőruhaszalon, Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Műstoppolás, Molyrágott, szakadt, kiégett ruhát műbészövóm. Rózsa, IV., Váci-utca 21. V., Lipót-körút 24.

Cigányosan, kotta nélkül zongorázni leggyorsabban megtanulhat, II., Margit-körút 8, zongoratanítónőnél.

Csilárüdül egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastély-szobák, zárt folyosók, prima koszt, olcsó penzió. Prospektus. Csilár-üdül, Mátraszöllös.

Lillafüreden „Lilla-szálló”-val szemben, bútorozott villa kiadó, úgyszintén bútorozott szobák Soltész Nagy Albertnénél.

Eladnám jól épült, jól jövedelmező bérviláglatot közművekkel, termő gyümölcsösselel, házmeztelakkással, garázzsal, LÁB-kölcsonnel. Sarok István, Budapest, VIII., Mosonyi-u. 5. Kerékpárosztály.

Útcai bútorozott szoba, fürdőszobahasználattal, esetleg teljes ellátással, mérsékelt díj mellett kiadó, június 1-től tisztviselőknél. „Csendes otthonra” vágyók érdeklődését kérem levélben, kiadóhivatal útján.

Nyugdíjas protestáns nők kellemes otthonot találhatnak mérsékelt díjazás mellett. Albert-utca 17/b. alatt. Telefon: 26-88-79.

Hét gimnáziumot végzett úrilány gyermekekhez nyaralásért, zsebpénzért elmenne. Kovács, Budapest, Füzér-utca 17.

Nőruha szabászatra úrhölgyeket lakásokon megtanítok, 5-6 vidéki személyre leutazom. Levelek „Szabómesternő” jeligrére küldendők.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 1-402-03. Fenýőné, Erzsébet-körút 26.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagytított rajza, szúrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt szerezhetők be. Mindennemű kézimunka-kérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

FEDŐLAP ELSŐ belső második oldalán. Angolos terítéshez terítőcsékké. Készítendő vékony, színes pamutvászonból póknélküli riselő hurkolással. Himzéséhez az anyag színétől egy árnyalattal sötétebb mulinét használunk. A tányéraláté mérete 26×36 cm. A tál alátéte 36×56 cm. Kapható előrajzolva a tányéralátét 70 fillérért, tálalátét 1.30 P. Szurtsablonja 60 fillér és 1.20 P. Hozott anyagra előrajzolás díja 30 és 50 fillér.

FEDŐLAP ELSŐ BELSŐ 2. OLDALÁN rátétes terítők angolos terítéshez. Készítendő fehér pamutvászonból zöld és sárga rátéttel. A tányéraláté mérete 30×30 cm. Az ovál terítő mérete

45×55 cm. Kapható előrajzolva a kekre tányéraláté fehér pamutvászonból, a színes rátét anyagokkal együtt 60 fillérért, az ovál terítő ára 1.30 P. Szurtsablonja 60 fillér és 1.20 P. Hozott anyagra előrajzolás díja 30 és 50 fillér.

3. OLDALON túll-sztór függöny színes szárnyakkal. Vastagszálú túllre készítettünk gyöngyperle szálbehúzással az ekrűszín 3 árnyalatával. A függöny mintája ismétlődő és így elegendő csak egy ismétlődő részt papírra rajzolni, melyet tovább vezetve az egész függönyt elkészíthetjük. 150 cm szélességű ablakhoz 300 cm széles túll szükséges, hogy szépen redőzve legyen a függöny. A minta ismétlődő része előrajzolva papírra, a

Levélcím: Budapest, VI., Teréz-körút 6. TELEFONSZÁM: 12-13-19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek.

hozza szükséges 300 cm széles és 250 cm hosszú túllanyaggal együtt 25.50 P. A szálbehúzáshoz szükséges gyöngyperle 5 dekás motringban 60 fillér. A himzés szurtsablonja 3.— P. A függöny aljára s drapériának 20 cm széles rojtot használunk, melynek métere 1.98 P. Az oldalszárnyakhoz színes Indanthrenfestésű, mintás anyagot használunk. Érdeklődésre mintával és árajánlattal szolgálunk.

5. OLDALON lófejes gobelinpárna úri-szobába. Mérete 45×55 cm. Előfestve penlop-kanavára 1.50 P. Kitöltéséhez kis motringos berliner-fonalat használunk, ára motringonként 12 fillér.

5. OLDALON. Virágmintás bársonypárna gyapjúhímzéssel. Előrajzolja bársonyra 40×40 cm méretben, hátállal együtt fekete, bordó, vagy sötétzöld színben 3.60 P. Hímzéséhez kis motringos berliner-fonalat használunk, szép virágzsinckben. Színezési mintalap ára 1.— P. Hozott anyagra előrajzolása 60 fillér. Szürtsablonya 1.20 P.

9. OLDALON. Felső ábra ollózott tüllterítő. Mérete 100×100 cm. Alapanyaga aprólyukú, vékonyszálú tüll, rátét, a minta ollózásához fehér opálbatsizt. Az opálbatsiztra előrajzott minta szerint a tüllre ráférceljük és 3 mm-re a vonalaktól a minta szerint kivágjuk, baloldálára visszahajítjuk és apró, láthatatlan öltéssel a tüllalaphoz erősítjük. Szélén a cakkozást hurkolással fejezzük be. Előrajzolja tüllalappal és rátét opálbatsizttal együtt 5.70 P. Szürtsablonya 1.40 P. Hozott anyagra előrajzolása 1.— P.

9. OLDALON. Alsó ábra antik úrihímzésű milió. Mérete 85×85 cm. Homokszínű pamutvászonból színes gyöngyperlével készítenők. Előrajzolja a fenti méretben 3.50 P. Ugyanez megkezdve, hímzőanyaggal együtt 8.20 P. Teljesen készen, hímzve 27.— P. Szürtsablonya 1.60 P. Előrajzolása hozott anyagra 80 fillér.

10. OLDALON théza-munkával készült motív. Mérete 20×20 cm. Szövéséhez 60-as horgolócérnát vagy színes selyem Rubens-et használunk. Felhasználhatjuk terítő, párnák és függönyök díszítésére. Horgolócérna ára gombolyagonként 54 fillér. Rubens-selyem ára gombolyagonként 40 fillér.

11. OLDALON toledóval díszített asztalterítő díszterítéshez. Egészen finom, vékonyszálú lenvászonból 180×270 cm méretben 12 darab 30×30 cm méretű szalvetával együtt előrajzolja 60 pengő. Szürtsablonya, 1 sarok és folytatása, a közepén lévő aszur- és magashímzésű

résszel együtt 6.— P. Hozott anyagra előrajzolási díj a 12 darab szalvetával együtt 12.— P.

12. OLDALON angolszélű ágypárnák. Készítjük jómínőségű Aranyecokor-pamutvászonból, 75×90 cm belmérettel. Szélén az angol hímzett rész 7 cm. Kis párna mérete 40×55 cm belméretű, szélén 7 cm angol résszel. A nagy párna darabonként előrajzolva 3.90 P. A kis párna előrajzolja darabonként 1.90 P. Szürtsablonya darabonként 60 fillér. Hozott anyagra előrajzolási díj a nagy párnáé 40 fillér, a kis párnáé 30 fillér.

13. OLDALON hálószoba-függöny, csipke- és csipkeszövet-összeállítással. Mérete 150×250 cm. A középső filé-részhez 5 mm-es filéhálót használunk. Hímzett része síma tüllre perlefonállal készítenők. A fodorrészekhez szintén síma tüllt használunk. Az oldalszárny- és drapériarészt képző csipkeszövet apró, virágmintás anyagból készítenők. A filé-csipke leszámolható mintája ára 2.50 P. A hímzés szürtsablonya 2.— P. A függöny megrendelhető teljesen készen is, melyről az anyag kiválasztása után, külön árajánlattal szolgálunk.

15. OLDALON Űrasmintal-terítő riselió-hímzéssel. A riselióhímzés szélessége 22 cm. Kapható előrajzolva 45 cm szélességű Aranyecokor pamutvászonra, folyóméterenként 2 P-ért. Szürtsablonya 2.— P. Hozott anyagra előrajzolási díja folyóméterenként 1.— P. Hímzéséhez 25-ös számú hímzőfonalat használunk, melyből 1 nagy motring ára 40 fillér.

17. OLDALON baby-geccsekék. Fehér vagy színes nansouból készítenők, gallérkáját és kézelőjét fehér, kék vagy rózsaszínű mulinéval hímizzük. Kapható a hozzávaló fehér nansou kézelő és gallérka előrajzolva 1.90 P. Színes nansouból 2.— P. Teljesen készen, géppel hímzve, fehér színben 2.45 P-től 2.90 P-ig. Kék vagy rózsaszínben 2.90 P.

A gallérka és kézelő szürtsablonya 40 fillér.

19. OLDALON filé motív. Leszámolható mintáját május havi kézimunka-mellékletünkön közzeltük.

22. OLDALON gobelin-párna. Mérete 42×50 cm. Penelopa színes berliner-fonállal készítenők. A párnalappal előfestve a fenti méretben 1.20 P, hozzávaló kismotringos berliner fonál motringonként 12 fillér.

23. OLDALON filé terítőcske. Mérete 60×60 cm, készítenők 10 mm-es lyukakkal, 8-as Mul gyöngyperléből. 1 motring 5 deka Mul-perlé 60 fillér, fehér vagy ekrü színben. Leszámolható mintalapja 1.20 P.

24. OLDALON modern sztórfüggöny és asztalfutó. Vastagszálú tüllből gyöngyperlé hímzéssel készítenők. A vízfolyásos mintát 1-es számú gyöngyperlével, az asztalfutón lévő virágkoszorúkat 3-as és 5-ös számú gyöngyperlé két árnyalatával hímizzük. A függöny előrajzolja papírra, melyre a tüllt ráférceljük, 50×160 cm méretben 3.— P. Az asztalfutó 45 cm széles és 150 cm hosszúságban papírra előrajzolva 3.— P.

FEDŐLAP HÁTSÓ BELSŐ 3. oldalán horgolt vitrin-terítőcské. Horgolásához 12-es számú Mul gyöngyperlét használunk fehér vagy ekrü színben, melyből egy 5 dekás motring 60 fillér. Leszámolható minta ára darabonként 1.20 P.

FEDŐLAP HÁTSÓ 3. OLDALÁN klüni ebédlőszekrény- és tálaló-terítő. Ekrü klüni szalagból, klüni pikó összedolgozással készítenők. Az ovális terítő mérete 65×120 cm, a hosszúkás terítő mérete 55×120 cm, mindkettő mintája molinóra előrajzolva, melyre a szalagokat ráférceljük és pikóval összedolgozzuk 5.— P. Szükséges klüni szalag méterenként 16 és 22 fillér. Összedolgozásához pikó métere 4 fillér.

Árajánlat

Csipkeszövet, 180 cm széles, métere	P 4.90
Grenadin, 150 cm széles, métere	P 3.10
Csipkeszövet, 300 cm széles, métere	P 6.90
Indanthren függönyanyag, 150 cm széles, métere	P 3.90
Verandára való indanthren függönyanyag, szép	
mintákban, 100 cm széles, métere	P 1.40
Bütorkreton izléses, szép mintákban, métere . . .	P 1.85
Marquissette függönyanyag, 150 cm széles, métere	P 3.50
Indanthren zsúrkészlet, 1 drb terítő 100x100 cm,	
hozzá 4 drb szalvetta szép, zottis mintákban,	
kék, sárga és piros színben	P 7.70
Kézelt hímzett női grenadinblúz, virág- és magyar-	
ros mintával, középméretben	P 7.50-től
Leánykaruha műselyem lavable-ból, 2—3 évesnek	P 8.50
Aranyecokor pamutvászon, fehér, 80 cm szél., mtre	P 1.50
Aranyecokor pamutvászon zöld, kék, lax, rózsaszín	
és lila színben, 80 cm széles, métere	P 1.92
Színes női zsebkendő, darabja	45 fillér

Gyermekkocsi-takaró és párna világoskék és rózsaszí-	
nben, pikéből készítve, rátét géphímzéssel P 16.50	
Füredőruhához, garantáltan tengervízálló és szint-	
tartó gyapjúfonál, dekája	38 fillér
Szabás- és kötészeti mintát a méret megadása után	
küldünk.	
Mul gyöngyfonál, 5 dekás motring fehér vagy ekrü	
színen, 1 motring ára	60 fillér
Gyermekruha-horgoláshoz és kötéshez rezeda zefr	
fonál dekája	25 fillér
Szabás- és készítési mintát a méret megadása	
után adunk.	
Rojtos párna kék vagy piros kézimunka-rátéttel,	
hátállal együtt, teljesen készen	P 3.—
Ugyanezen munkával készült milió, 75x75 cm mé-	
retben	P 4.80
Bármilyen kézimunkaügyben készséggel adunk	
felvilágosítást és árajánlatot.	

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapjaszerkesztőségé

Jutkának születésnapjára

Írta: Fica néni

Szép májusi gíngalang ...
Gyöngyvirágból kisharang:
Csengve-bongva kacagnak,
Köszöntőre fakadnak:

Adjon Isten minden jót!
Nem csak diót, mogyorót,
Egészséget vékaszám,
Hosszú esztendőik során.

Boldogságot, vegyeset:
A kiskönyvbe jeleset.
Szép cipőeskét, szép ruhát
És egy varázsfurulyát.

S ha belefújsz vagy hármat:
Teljesüljön a vágyad.
Kívánok még sok reményt,
Jó szívet és szép erényt.

Hogy mindenki szeressen,
Szíved, lelked nevéssen
Édes Jutkám, virágom,
A jó Isten megáldjon
S anyukád örömeire:
Hízzál szép kis kövérre!

A csodakő

Irta: Szakály Miklós, kis munkatársunk
(Rákospalota).

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ember, akinek nagyon jó szívet adott a jó Isten, mert mindenét odaadta a nála szegényebbeknek. Mikor már nem maradt egyebe, mint egy tarisznyája és három rézkrajcárja, elhatározta, hogy elmegy világgá, szerencsét próbálni.

Amint ment, mendegélt, beért egy városba, ahol a gyerekek avval kínozták egy kutyát, hogy befogták egy nehéz kosiba és ütötték-verték, mert nem bírta húzni a terhet. A szegény ember nagyon megsajnálta az állatot és az utolsó három krajcárját odaadta a kutyáért. A kutya hálásan nézett megmentőjére és boldogan lépkedett új gazdája mellett.

Amint kiértek a mezőre, találtak egy megsebesített szárnyú galambot. A szegény ember bekötözte a sebet és a galambot a tarisznyájába tette. Már igen megéheztek a sok gyaloglástól és a szegény ember alig várta, hogy elérjék a közeli erdőt, ahol egy kis gyümölcsöt szedhet magának. Amint egy bokor közelébe értek, látták, hogy egy megsebesített kis nyúl majdnem élettelenül fekszik ott.

A szegény ember nagyon megsajnálta, kimosta a sebet a közeli patak vizében és az ölében tovább vitte. Mikor az erdőhöz érték, a szegény ember letette az állatokat a földre és hozott nekik enni. Maga pedig jóllakott gyümölcsrel és lefeküdt aludni.

A bagoly éppen arra röpült és mikor látta a szegény embert a három állattal, odahívta a többi erdőlakót is. Azután megkérdezték a nyusztól, hogy kiesodák? A nyúl elmondta, hogy milyen jó volt hozzájuk a szegény ember, csak az a baj, hogy nincsen még betevő falatjuk sem a szegénység miatt.

Az állatok elmentek az erdő tündéréhez, hogy segítsen a szegény emberen. A tündér odaadta a csodakövet, aminek az volt a tulajdonsága, ha egy jószívű ember kíván valamit, az beteljesedik. A szegény ember először is azt kívánta, hogy állatkái meggyógyuljanak.

A tündér megjutalmazta jószívűségéért és a csodakő segítségével a szegény embernek odavarázolt egy takaros kis házat, szép tiszta szobákkal, kerttel, tele éléskamrával és mindennel, amit szemérszája kívánt. A nyuszi, a kutya és a galamb külön házikókban laktak.

Nagy volt az öröme a szegény embernek, mikor beköltözhetett új otthonába. Az erdő tündére gyönyörködve nézte a kicsi ház boldog lakóit és sohasem bánta meg, hogy a csodakővel segített rajtuk.

Kis
munka-
társaink
írásai

Van nekem egy kiskertecském

Irta: Vukovány Edithke kis munkatársunk
(Baja)

*Van nekem egy kis kertecském,
Hat kis ágyás virul benne.
Mind a hatnak közepében
Piros rózsza nyílik szépen.*

*Minden este megöntözöm
Kiszedem a gatz belőle.
Hálásak is a virágok,
Mert nyílnak és illatoznak.*

*Reggel virradóra,
Délbe harangszóra,
Este a sötétbe,
Édes virágillat száll a magas égbe.*

*Reggel köszöntenek,
Délbe viszontlátanak,
Este búcsúzkodnak,
Nyugovóra térnek a kicsi virágok.*

Baleset a ruhámmal

Irta: Nagy Kinga, kis munkatársunk
(Máriaremete).

Egy szép tavaszi délután jött egy kedves vendég hozzánk. Nagyon örültem. De akkor még jobban, mikor egy kis piros ruhát kaptam tőle.

Később elmentünk az erdőbe sétálni. Én az új ruhámban mentem el. Addig-addig ugráltam, míg zsupsz, elestem.

Nem történt semmi bajom, csak a ruhám szakadt el.

Egy hétig izgultam azért, hogy nem veszik-e észre.

Egyik napon aztán anyuka így szólt hozzám:

— Megállj, Kinga, megállj!
Hamarosan nem tudtam, miért, de aztán már igen, mikor megmutatta a ruhát.
Aztán pics-pacs, sír Kinga szoknyája.
kiporolva anyukája.

Fánni, a modern tündér.

Regény * Irta és rajzolta: Bálint Ágnes.

15. Fanni tündér és a rablók.

Sün Péter nem sokat törődött a dicsőséggel. Neki csak az volt a fontos, hogy liz estére szerződtek őket és fellépésükkel rengeteg pénzt kerestek.

Annál szokatlanabb volt a golyóktól megátkozott Fanni számára, hogy pénz van a házában. Ez a gondolat még nyugodtan aludni sem hagyta. Ma reggel is azzal zörgetett be a viziszőrnny ablakán, hogy mit kéne csinálni a pénzzel? Az álmos Sün bent magára rántotta a pizsamát és kidugta a cserépmalacot az ablakon:

— Rakd ide a perselykébe! Ebben tartotuk a csillagallérokat is. Ha jó volt fent, a sztratoszférában, akkor jó lesz itt, a Kiserdőben is...

Mielőtt Fänni bármit is felelhetett volna, előjött a Tóparti Szellő, akivel a tündér már az első kiserdei napokban jóbarátságot kötött. Ő azt javasolta, hogy össze kell venni a legszebb erdei telkeket. Sün Péternek eszébe jutott a multikori építkezés és kiordította az ablakon:

— Inkább házakat vásárolj!

— Hogyisne! — ellenkezett Fanni, — hogy holmi hangos varjúcsaládnak adjam ki, vagy betolakodjék a kakuk és házbérnegyedkor veszekedjem a lakókkal! A Szellő kacagott és fellapozott egy régi képesújságot, amit eddig a hóna alatt szorongatott. Ezt az újságot Szellőcske egyszer Harkály doktor rendelőjéből „véletlenségből” hozta el magával... Harkály doktor pedig egy vén papagájtól kapta, aki valaha a városból hozta. Fanni is beledugta orrát a lapok közé és mit nem látott a képen? Egy öreg néni, csipkés fejkötőben éppen pénzt gyömöszölt egy hosszú csíkos harisnyába. A másik oldalon már látszott a néni, amint edesen szendereg, párnája alatt a csíkos harisnyával. A tündér átfutott a hídon és tapasztolva kiabálta:

— Megvan, megvan! Én is harisnyában fogom tartani a dollárjaimat!... Szép, piros-sárga csíkos harisnyában.

— Igen ám, de az egész erdőben csak

pókháló harisnyát kapni! — intette az utána kerekedő Szellőcske.

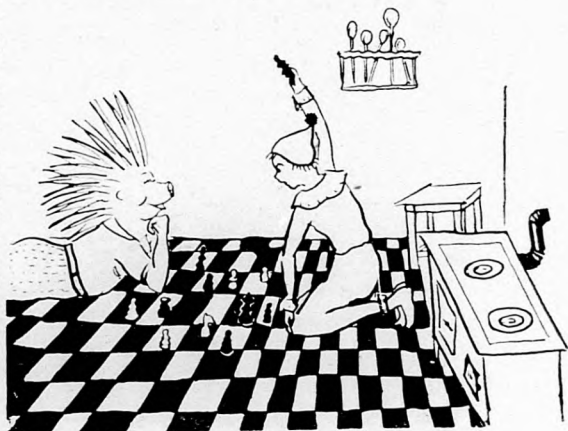
— Én magam fogok harisnyát kötni! — jelentette ki Fanni s egy kicsit maga is megdöbbsent saját merészségén.

De közben már ott kotorászott a szekrény mélyén, s az időközben átdöcögött Sün két gombolyagot látott az ajtón kigurulni. Ekkor már Fanni feje is feltűnt az ajtónyílásban s csak annyit mondott, hogy most megy festéket keresni, mert nem stimmelnek a színek.

Sün egy sakkjátszmat kínált Szellőcskének, de még fel sem állították a figurákat, már is megjelent a ház tündére. Hogy ő volt, azt csak a hangjáról tudták megállapítani, mert egyébként nem ismertek rá. Sarkától a feje búbjáig piros volt, mint a tulipán. Sün ijedtében felrugta a széket.

— Egek! Tán megsebesültél?

— Dehogy! Csak festéket szereztem! — és Fänniből dült a kacagás. — Ugyanis elmentem Fülessi úrhoz, a Husvéti Pirostojást Szállító Részvénytársaság vezérigazgatójához. Kértem tőle egy kis, husvétől visszamaradt piros festéket. Persze,

Sün egy sakkjátszmat kínált Szellőcskének

nagyon boldog volt, hogy kiségethetett egy ilyen híres művésznőt. Menten el is vezetett egy kamrába, ahol nagy hordókban állt a festék. Megkerestem hát a piros hordót és bele akartam mártani a gombolyagot. Csakhogy a hordó magas volt és székre kellett állnom, hogy elérjem a festéket, mert a hordó nem volt tele. Hogyan, hogyan nem, a szék kibillent alólam s én fejfelé lefelé beleestem a hordóba... Hogy még élek, azt csakis Füleliss úrnak köszönhetem. Hogy a fehér ruhám piros lett? Azt nem sajnálom. De ki látott piros hajú tündért?

— Mi! — vágta rá Sün és Szellőcske, — de mi sem akarjuk sokáig látni! Kérlek, menj a patakhoz, talán még így frissen leázik rólad.

Fánni sietett is, csak előbb a kukulikon át egy rúdra akasztva száradni tette a pamutját.

Aznap este az őzek riadtan futottak vízszá a Csobogótól.

— Vér folyik benne! — mesélték az erdőlakóknak.

És csakugyan, pirossá váltak benne a halak, sőt a rákok is, pedig azokról mindenki tudja, hogy csak a forró vízben szoktak megpirosodni. S az ostoba szirti galamb szélében, hosszában turbékolta az erdőn, hogy egy levágott, véres fej van a tündérház kukulikjába tűzve.

Mikor Fánni visszajött a fürdés után, Sün komor arccal mutogatta a padlót... Csupa piros lábnyom tarkállott rajta. Piros volt a küsszék, az ajtószárfa, a küszöb, de még a kilincs is piroslott.

— Sebaj! — legyintett a piros hajú tündér s miután Sün két leghosszabb tüskéjét kötőtűnek kikölcsonőzte, elkezdte a kötést.

Eleinte szörnyű nehezen ment a dolog. Nyögött s sóhajtozott hozzá, Szellő és Sün nagy mulatságára. De egy óra alatt már úgy belejött, hogy soronkint átlag csak öt szemet ejtett le a tűről... A szabócska

addig-addig nézett az ugráló tűkre, hogy elszédült és az asztalra csuklott a feje. Szellőt is álomba ringatta a kötőtűk egyhangú zörgése s egy negyedóra múlva ő is ráborult Sün puhább tüskéire...

S hogy maga is el ne aludjék, Fánni kiült a kötéssel a kis erkélyre. Olyan kétségbeesetten bökődött a tűkkel, hogy a kanárimadár nem győzött félreugrálni előle, sőt a muskátli virág is elfordította a fejét, valahányszor a tündérke sor végére ért... Késő este Lapuné is ájtött, hogy a szobaura után nézzen. Csak most tette le Fánni a kötést, s nagyot kacagott, mikor a szobába szűrődő holdfényénél a két álomszuszekót megpillantotta. Míg ők felszedelőzködtek, Fánni nagy büszkén mesélte el Lapunénak, hogy ezt a gyönyörű harisnyát a pénze számára köti. Ugy ám! Mert annyi a pénze, hogy másként el sem tudná tenni.

Lapuné nem mondta el az ujságot másnak, csak a kerítés mellett gyomlálógató Kakukfűnek... A Kakukfű csak a nyelvével ökörfarkkórónak árulta el... Az ökörfarkkóró csak egy darázsnak adta tovább, a darázs csak sógorának, a méhnek mondta el, a méhek csak egy vevőjükkel, a medvével beszéltek róla, a medve csak az öreg fenyőnek, az öreg fenyő csak a Sötét-tónak, a tó vize csak Róka Rikárdnak csobogta el, mikor este ivott belőle...

Igaz, hogy mire a rókáig jutott a dolog, a pletyka már hétszerannyira növesztette meg Fánni pénzeckéjét. Nem csoda hát, hogy meghajoltak előtte a vastag derekú fák is és kalaplevéve köszöntötték a gögös cserebogarak.

Harmadnapra elkészült a harisnya. Szellő és Sün ünneplőbe öltözködve ájtöttek, hogy illően megcsodálják.

— Láttatok már ilyet? — kérdezte a büszke tündér.

Sün és Szellő egyszerre felelték:

— Nem!...

Amivel egyikük sem hazudott, mert ilyen ferdére kötött, gubancos harisnyát még életükben sem láttak...

Fánni ünnepélyes arccal beletöltögette az aranyakat, Sün egy éktelen nagy madzaggal bekötötte a harisnyát s utolsónak Szellő három akkora csomót mesterkedett rá, hogy még a maszulettet csecsemőnek is szakálla nőne, mire kibogozná. A boldog házilúndér még vacsorát is kanyarított számukra, de olyan borsos-paprikásat, hogy másnap mind a két vendég Harkály doktor rendelőjében találkozott. Könnyű szívvel aludt ezen az éjjelen a kis tündér a csíkos harisnya felett. Álmos, puha esend volt, hogy még Róka Rikárd is Ordas Farkas lépése sem halatlazott... Pedig most indultak el a Fel-

Sünt és Szellőt álomba ringatta a kötőtűk egyhangú zörgése

hőkignyúló-hegy egyik barlangjából, tolvajlámpással a kezükben, álarcosan, százgalléros köpönyegben, hogy a Csobogómenti tündérlakban véghezvigyék aljas tervüket.

A kis kerítés hiába nyujtózkodott, a két bandita könnyen átvetette magát rajta. S ugyancsak gyerekjáték volt álkulccsal kinyitni a szobácska zöld ajtaját. A meztelbás Ordas a mélyen alvó Fanni ágyához surrant. Csak a kakukos óra kis kakukja vette észre a rablókat. Eszeveszetten ugrált és kérte az órakereket, hogy előbb forduljon éjfélre. A bútorok nyikorogva figyelmeztették úrnőjüket a nagy veszélyre s a megrémült ablaktáhlák élesen csikorogtak. A képek úgy nyögdecseltek a falon, mint a betegek s a kiskorsóban bugyborékolni kezdett a víz.

S Fanni csak aludt... aludt... aludt... Ordas Farkas villogó szemei már felfedezték a csíkos harisnyát, a ravasz Róka ki is emelte a párna alól s a két sötét árnyék tovatűnt a titokzatos éjben... De nem hiába szolgált a kis tündér a jószívű Hold nagyságánál! Gondot viseit ő még most is virgonc kis cselédjére! Haragosan nézett hát az elsurranó tolvajok képébe s mikor a banditákat elnyelte a földalatti barlang, három legfényesebb holdsugár ezt a parancsot kapta:

— Bújjatok a rókalyukba,
Ne alhassék Róka koma!
Lobbanjatok minden percben,
A farkas se szenderegjen!
Nyugtot egyik se találjon,
Átok legyen a zsákmányon!

Az álarcos farkas már felfedezte a csíkos harisnyát

A holdsugarak ugyancsak szőtfogadták. Ugy belelobbantak a két bitang szemébe, hogy hajnalhasadtáig mind a kettőc vörösrre dagadt. S mikor a holdsugaraknak már haza kellett menni, megkérték a szellőt, hogy most meg ő fújja ki az álmat a rablók szeméből. S így ment ez három hosszú éjszakán át...

Negyedik éjjelre a gonosztevők már nem birták tovább, felszedték a sátorfájukat és kereket oldottak. Hova lettek, merre mentek?... Nem mondta el se nád, se berek...

Csak mikor egy hét múlva arról írt a „Reggeli Lapu“, hogy ismeretlen tettesek a Csodaország kacsalábon forgó kastély alól kirágták a kacsalábat, akkor jött rá a Kiserdő, merre is járnak mostanában...

(Folytatom.)

155. német nyelvlecke

Együnk még egy kevés tortát,
Torte a német neve,
Igy azután a gyomrocskánk
Jóllakásig van tele.

Fizessük ki az összeget,
Summe neve németül,
Reméljük, hogy pár *Schilling*-ből
Valahogyan kikerül.

Visszakapunk néhány garast:
Groschen, mondja a német
És azután mondjunk búcsút
A díszes helyiségnek.

A vendéglő német nyelven
Gasthof, drága gyerekek, —
De anyuskátok főztjéből
Mégis kétszer vegyetek!

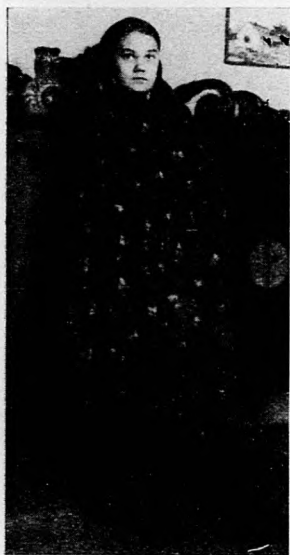
1. *die Torte* (olvasd: di torte) a torta,
2. *die Summe* (olvasd: di szumme) az összeg,
3. *der Schilling* (olvasd: der silling) a silling, körülbelül a magyar pengőnek megfelelő pénz,
4. *der Groschen* (olvasd: der grosn) a garas,
5. *der Gasthof* (olvasd: der gaszthóf) a vendéglő.

KI A SZABADBA

Írta: Surányi János.

Reggel óta esik folyton,
Mért is esik oly nagyon?
Szobában az ablak mellett,
Eső dalát hallgatom.
Ily időben álmodozni
Vajjon miről szeretek?
Vonuljanak el már végre
A kimerült fellegek.

Aranysárga napsugárban,
Mikor a fák levele
Gyöngyökhöz úgy hasonlító
Vízesepekkel van tele:
Akkor vidám kedvem támad,
Nem gondolok semmire,
Kivágtatok a megfürdött
Nagyvilágba messzire.

Zsotér Edit (Budapest)
mint hindu hercegnő

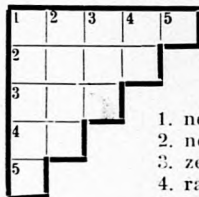
KISPAJTÁSAINK

FEJTÖRŐ

1.

Bűvös szöglet.

Beküldte: *Kremmer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest).

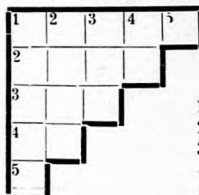

1. nép.
2. ner, németül.
3. zenei félhang.
4. rag.
5. mássalhangzó.

2.

Bűvös sarok.

Beküldte: *Bakos Mária*, kis munkatársunk (Pestszentkereszt).

1. háziállat.
2. ilyen frizura is van.
3. helyhatározó kérdés.
4. névmás.
5. mássalhangzó.

Beküldte: *Kremmer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest).

csapadék RÓZSA

K L M N

$\frac{H}{a}$ g ×

Megfejtési határidő: **június 10.**

A megfejtés eredményét a **július 1-i** számban közöljük.

A helyesen megfejtők között az alábbi szép **jutalmakat** sorsoljuk ki:

Jutalmak: 1. Cadeau csokoládégyár (VI., Izabella-u. 88) ¼ kg-os bonbon-ajándéka. 2-5-ig a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6) előnyomatolt tálcakendő-ajándéka.

Kis Emberek Társasága (KET.)

Drága kis barátaink, lapunknak több hűséges rajongó olvasója jelentkezett az elmúlt hetekben, hogy vegyük fel őket is a KET tagjai közé. Kedves kérésüket megvizsgáltuk s miután mindhármukat jó, szorgalmas gyermekeknek ismertük meg, boldogan és nagynagy örömmel sorozzuk be a KET tagjai közé: Mike Györgyit és Mike Micit, Lábod; tannenriedi Haintz Jánost, Budapest; Ország Lászlót és Ország Lilikét, Sajóvamos; István Gizikét, Budapest; Urbán Manyit, Ifj. Major Lászlót, Tengelic; Hürkec Margitot, Orosháza; Szabó Lorándot, Zsotár Edict, Budapest; Huszár Idát, Szob; Ünger Üllmann Ilikét, Nagykanizsa; Péterfly Zolikát és Déneskét, Kozozsvár; Palázy Margitot, Sziksó; Duda Mihályt, Endrőd. Kis barátainkat kérjük, a KET-jelvényért árabonkért 50 fillért küldjék be, hogy viselésével megerősítsék hozzánk való tartozástokat.

Kis munkatársunk írása

Vizsga után

Írta: *Miklós Boriska*, Szob

Vége már a tanításnak,

Lezajlott a vizsga.

Pajtásaim, fiúk, lányok,

Menjünk a szabadba.

Felhő sincs a láthatáron,

Mosolyog az égbolt,

Elfeledjük, hogy nemrégén

Rideg s kemény tél volt.

Kergetőzzünk és labdázunk

Örülünk a nyárnak,

Használjuk ki jól az időt,

Hisz úgysem soká tart.

Gyermekepósta

Fejes Jánoska, köszönjük, drága kis barátunk, szép üdvözlőlevelet. Nekünk hiányzott a vidéki élet közvetlenebb, egyszerűbb és poétikusabb varázsa, ami sehol nagy városban nem lehet olyan belülről jövő, örömmel teli, mint ott, ahol minden ember rokona, vagy legalább is barátja a másiknak. Az ilyen emberek között frissebb, üdőbb a hangulat. Ott még azt is el tudom képzelni, hogy a mi Jánoska barátunk felmegy a dombtetőre s piros, sárga, kék és rózsaszín tojásokkal tűzdeli meg a virágos domboldalt, majd kiáll a tetőre, mint aki dolgát jól végezte, s szalagkantárt tesz a tapsifülesek nyakára s versenyt fut le velük a domboldalon. Ezt a bájos képeslapot köszönjük neked, kis barátunk. — **Tuka Magdi**, köszönöm kedves megemlékezésed, kicsi szívem. Kedves szüleiddel együtt köszönöttek. Vigyázz a csalóka tavaszi időben magadra, nehogy ismét az ágyat kelljen őrizned. Az igazi, szép tavasz nagyon

sokáig váratott magára, hiába hívtuk, hogy jöjjön már, mert sok gyereknek szerez örömet, nem sietett. Pedig éppen ideje, hogy a sápadt arcocskákat pirosra színeze a tavaszi napsugár melege. — **Sziji Klára és Magda**, szeretném, ha elárulnátok, melyikötök rajzolta és színezte a kedves kis hóvirágcsokrocskát, mellyel feldíszítettétek jókívánságaitokat tolmácsoló üdvözléteiteket. Kedves figyelmeitekért sok-sok csókkal és öleléssel gondolunk reád, drága kis szíveim. — **Urbán Manyi**, szeretettel ölelünk, mint a KET legújabb tagját, téged is, kedves Manyikám. Máskorra azonban kérünk, hogy ne jöjjön semmi közbe, ha nekünk akarsz levelet írni. Egyedüli mentség a tanulás, amitől senkit sem akarunk elvonni. Remélem, hogy mint a KET tagja, szorgalmasabban fogsz írni. Levélkédnek szívből örültünk és a legközelebbi lap küldésünkhöz szeretettel gondolok reád. — **Hj. Major László**, kívánságodat, hogy téged is, kis barátunk vegyünk fel a KET-ba, boldogan teljesítettük. A KET taborának mindig szüksége van hozzád hasonló melegszívű, jó és szorgalmas tagokra, akik barátaikat is felkérlik, hogy legyenek szintén tagjai a KET-nak. KET-tag azonban csak előfizetők gyerekei lehetnek, tehát ebben az értelemben tájékoztasd kis pajtásaidat. — **Hürkec Margit**, legyen a szived forró kívánsága szerint, kicsi Margitkám és kívánjuk, hogy mint a KET új tagjának, sok örömet jelentsen a mi szeretetünk és barátságunk. Kissé megvárakoztattunk a felvétellel, de előbb megérdeklődtük, hogy igazán olyan jó gyerek vagy, mint gondolod magadról. Büszkén valljuk be, hogy olyan sok szepet és dicséretreméltót hallottunk rólad, ami elég volna egy tucat gyereknek is, hogy a KET tagjai legyenek. Hü kis Margitkánkat szeretettel öleljük meg s ezzel felavatjuk tagjaink közé. — **Szabó Lóránd**, V. gimn. tanuló üdvözlését és gratulációját visszük el e sorokban Bálint Ágneshez szép írásaiért. Azt kérdezted, van-e még több hasonlókorú pajtásod a KET tagjai

között, akik nem csak olvasók, hanem munkatársak is. Örültünk ennek a kérdésnek, mert tájékoztathatunk ennek a kis lapnak olvasói koráról. Hiszen te magad is örömmel vallod be, hogy szívesen olvasgatsz e kis lapot, amelynek szeretnél a munkatársa is lenni. Nos, pajtikám, több hasonlókorú olvasónk is van, akik mint komoly munkatársak is szerepelnek. Tőled is elvárjuk, hogy ne csak „öreg“ olvasója, hanem szórakoztató mesemondója is légy. Verseket, meséket szívesen fogadunk tőled is s reméljük, hogy B. Ágival versenyre kelsz. Szép sikert és jó szerencsét. — **Zsotér Edit**, a sajátkezűleg festett árvácskából álló virágcsokrot sokszor köszönjük, Editkém. Reméljük, hogy a bizonyítványosztás nem rontotta el kedvedet s büszkén szaladtál haza kedves szüleidhez, hogy megörvendeztesd őket is a jó bizonyítvány örömével. Örülünk, hogy Fanni tündér neked is jó pajtásod lett s álmodban együtt járjátok a csillagok országát. Csak aztán le ne poty-tyanj. szivecském. Kívánságod, győződj meg, teljesült. Lehet, hogy éppen Fanni tündér protezsált titokban. — **Huszár Ida**, boldogan és örömmel teljesítettük a KET-ben való felvétel iránti kérésedet. A titok tehát nem sokáig maradt titok, csak amíg hazaérkeztél. De akkor nagy volt a meglepetésed, aminek annál is inkább örülsz, mert szeretem, ha a gyerekek így gondolnak rám, mint te, kicsikém. Sokszor öllelek. — **Kedves kis olvasóink**, mindnyájatokat szívből ölel és csókol Eta néni és Elek bácsi.

Rejtvénymegfejtés

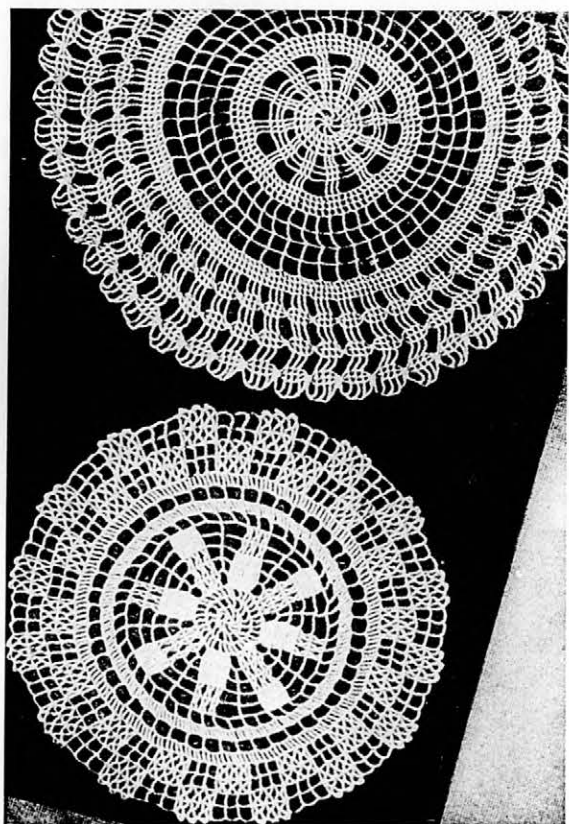
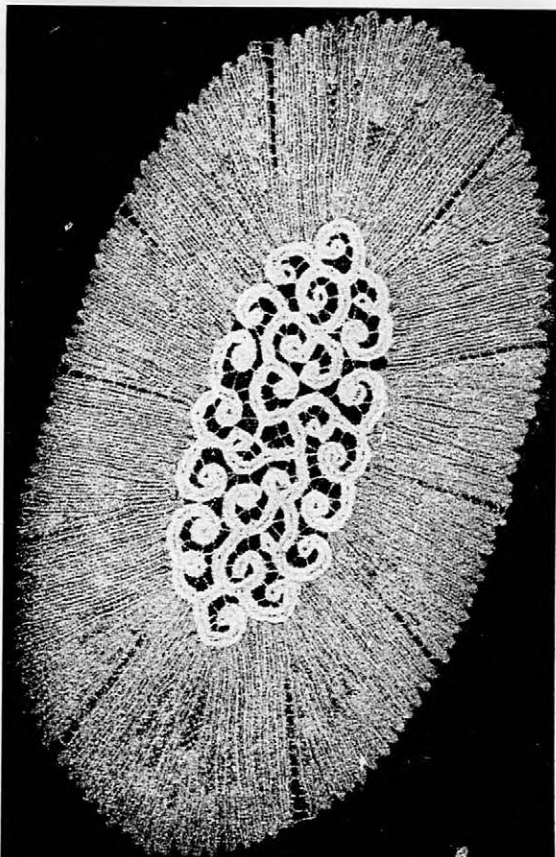
Az április hó 10. számban közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kis olvasóink közül sorsolás útján ajándékban részesültek: 1. Kemény Irénke, Sopron; 2. Bartók Irénke, Dombrád; 3. Molnár Ildikó, Budapest; 4. Bock Margitka, Szarvaskend; 5. Krujber Lacika, Gárdony.

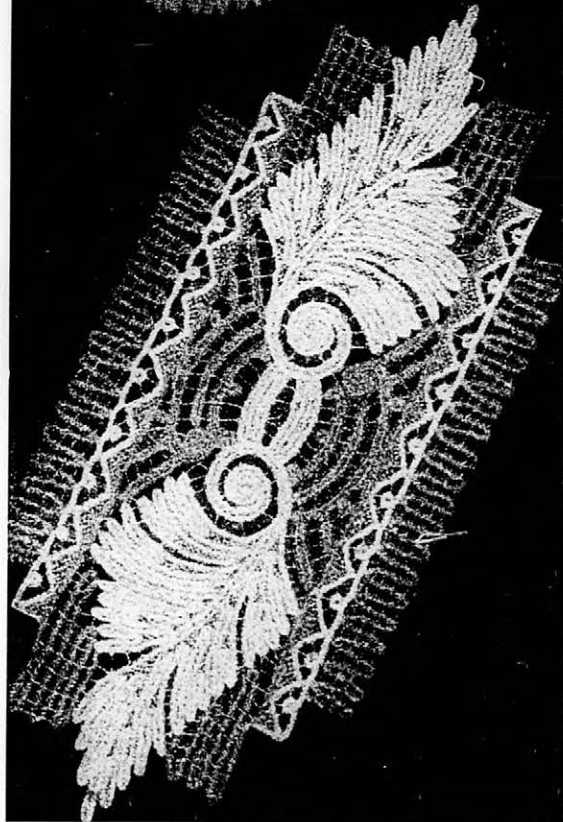
Kérjük

kedves előfizetőinket,
látogassák meg
a MAGYAR
URIASSZONYOK
LAPJA
KÉZIMUNKABOLTJÁT
Budapest,
VI., Teréz-körút
6

Klóni ebédlőszekrény és tálaló terítők
Leírása kézimunkarovatunkban * Beszerezhető a Magyar
Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában VI., Teréz körút 6

Érgölgolt vitrinterítőcskék * Leírása kézimunkarovatunkban

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik,
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

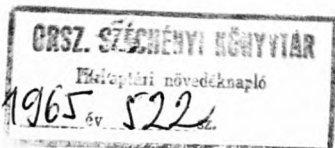
Szerkesztőség és kiadóhivatal
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapja szerkesztősége

EMLÉKKÖNYVBÉ

Egy csillag van a szívben,
Felhő el nem takarja,
Acélos csillogását
Kőfátyol nem zavarja.
E csillagfény vezéred,
Utat mutat, s tanít,
Ha lelked belsejében
Ragyt a tiszta HIT.

Egy forrás van a szívben,
A vize áldott, tiszta,
Felüdül fáradt lelke,
Ki ezt a vizet issza.
Vigaszt merít belőle
A gondterhelt szegény,
Könnyebb lesz minden bánat,
Ha él a szent REMÉNY.

Egy virág van a szívben,
A színe hófehér,
Megrezen bársony szirma,
Ha lángoló a vér.
A legszebb boldogsághoz
E kis virág vezet, —
Nyisson virágot benned
A tiszta SZERETET.

Mennyből az angyal...

Írta: Fried Márta, kis munkatársunk, Nyiregyháza

Az Égben nagy volt a sürgés-forgás: karácsonyra készülődtek. A műhelyben égett a munka a szorgos kis angyalok keze alatt, a szakácsok ízesebbnél ízesebb cukrokat és süteményeket készítettek, mindenki dolgozott, még az öreg Szent Péter is karácsonyfát díszített. Senki sem vette észre, hogy a kis Csillag eltűnt. Csillag a leggyengébb angyalka volt, akinek soha sem vették hasznát, mert mindig álmadozott, nem tűnt hát fel senkinek, hogy nincs ott a szakácsok között, ahová őt Isten rendelte. Megbújt egy öreg csillag mögött és szívét nagy vágyakozás fogta el. Nagyon szeretett volna egyszer leszállani a földre. És elképzelte, milyen lehet a föld. Innen, felülről csak fényeséget látott azon a helyen, ahová a földet gondolatban helyezte s úgy képzelte, hogy belül, a szív felől ez a fényes gömb még szebb, még világosabb. Szeretetről, boldogságról álmadozott, hiszen itt az Égben mindenki ezzel vette körül. Nagyon, nagyon vágyott a földre. És maga sem tudta hogyan, mikép, gyenge szárnyaira kapott; elrepült. Repült, repült, rónaságokat, hegyeket hagyva maga alatt, míg egyszerre csak érezte, hogy lába valami keményet érint. Sejtette, hogy ez a föld.

De már az első pillanatban elcsodálkozott. A földön szürke volt minden és komor. Kődülte meg a vidéket, szürkék voltak a házak, az emberek, csúnya, szürke volt minden. Egy szürke alakot látott befordulni az utcáron, s óvatosan utánament. Az alak benyitott egy szürke házba, melynek nagy szürke kapuja volt. Az angyalka szintén becsont a kapun. Az alak belépett egy magas szobába, ahonnan vi-

lágosság szűrődött ki. Csillag utánament. A világosságot egy szép fenyőfa őrásztotta, melynek gazdagon meg volt rakva minden ága édes-séggel, játékkal. De a szürke ember nem örült neki. És nem örült az a két kis embergyerekeféle sem, akik még a szobában voltak. Pedig a kis Csillag a karácsonyfában arra a fára ismert, melyet az öreg Szent Péter legtovább díszített. S az angyalka szívét keserűség szorította össze. De ekkor megszólalt az egyik gyermek:

— Ó, az angyalka nem hozta el azt, amit kértem, csak képeskönyvet kaptam! Az angyalka megdöbben. Ilyen hát a föld? Hol rejtőzhet itt a szeretet? De ez talán csak ebben a házban van így. — gondolta és kisietett a nagy, szürke kapun.

— A szürke ház mellett kis kunyhó állott. Talán itt melegségre találak, — gondolta Csillag és ide is becsont. Azonban ebben a házban is szürke volt minden. Az apró ajándékoknak itt sem örült senki és az emberek Istent káromolták, amiért ilyen szegénységbe juttatta őket. A szobában szomorú embergyerekek ültek, szürkék, mint minden itt a világon.

— Ezek sem tudnak már örülni, — gondolta Csillag és tovább suhant.

Végigment az utcán és figyelte az embereket. De az arcok mind szomorúak, szürkék voltak. Senki sem nevette, mindenki sietett, s az angyalok ajándékai senkinek sem szereztek örömet. Gyászos, szomorú szürkesség borította mindent, nem volt egy ember sem, aki boldog, megelégedett lett volna. Senki sem csodálkozott semmin. Az emberek számára minden természetes, magától értetődő volt, s nem akadt egy ember sem, aki megállt vol-

na valami természeti szépség előtt, hogy fölkiáltson: — Istenem, de csodálatosak is a Te műveid!

Elmentek minden apróság mellett, amik pedig széppé tették volna az életet.

Az angyalka felocsúdott. Most látta csak, hogy amit ő a földről képzelt, álom volt, s most itt találta magát a rideg valóság közepén. Ez hát a világ. Ó csak vissza találhatna az Égbe! Soha többet nem vágya ide.

Ekkor felragyogtak a csillagok, s az angyalka látta már, merre kell haladnia. Szárnyaira kapott és követte az utat. Egészen megkönnyebbült, mikor viszontlátta a kis angyalokat s a jó öreg Szent Pétert. S mikor az egész napi munka után a többiek pihenni tértek, szomorúan mondta társainak:

— Mielőtt játékokat visztek az embereknek angyalkák, nyissátok meg szíveiket a boldogságnak, örömmek, fénynek, melegnek, akkor tudnak majd örülni az ajándékoknak és meglátják mindazt az életben, ami szép. Hogy szétoszoljon az a szomorú szürkesség, amely beborítja a világot...

Egyszer egy kis cica...

Irta: Lukács Andor

Egyszer egy kis cica
Mit gondolt magába?
Nem ment el egy reggel
A cica iskolába.

Hátán táskája,
Tele a bendője,
Az iskola helyett
Felment a tetőre.

Tetőről tetőre,
Udvarból udvarba
Sétált ő nagy vígan,
S nem gondolt a bajra.

Sok szépet és újat
Sétájában látott.
Új, nagy udvarokat
Idegen világot.

De mert, hogy éhes lett,
Enni hazavágyott.
Indulna már haza,
De utat nem látott,

Mely elvinne haza
A cica mamához,
Akihez, valljuk meg.
Most már igen vágyott.

Szaladt erre, arra
Egészen napestig.
Eljárva végre
Padlászugban lapit.

Sötét volt, éhes volt,
Nagy egerek jártak,
Borzas lett a szőre
A pici cicának.

Akkorák voltak ott
Akkor az egerek,
Amekkora nálunk
Bodri kutya lehet.

Vagy tán nem is voltak
Ottan semilyenek,
De merthogy nagyon félt,
Látott ilyeneket.

Féltében szepegve
Elaludott végre,
Egyszer csak valaki
Nagyot híz fülére.

Fölébred. Szaladna
A világ végére,
De farka ott ragad
Valaki kezébe.

Hátra néz, nyivákol,
Örül, tapsol, ugrál.
Pracit csókol szépen,
Mert a mama volt ám,

Aki a rossz cicát
Aggódva kereste,
Mire megtalálta,
Felvirradt reggelre.

Cica mama szidta,
A pici nem bánta.
Csakhogy itt van véle
Az édes mamája.

Csakhogy végre megint
Hazajuthat épen;
— Nem leszek rossz többé
Igazán igérem.

Akkor a kis cica
Belátta, hiába,
Mégis a legjobb ott
Az ő otthonába.

Azóta pontosan,
Csak úgy porzik lába,
Mindennap örömmel
Fat az iskolába.

156.

német nyelvlecke

Most azután, gyerekek,
Jól idefigyeljetek:
Kés, villa, tűz és olló
Nem kis gyermeknek való.

Ez a lecke nehéz lesz,
Igy mondja ezt a német:
Messer, Gabel, Scher^e und
Licht
Sind für kleine Kinder
nicht.

1. *das Messer* (olvasd: dasz messzer) a kés
2. *der Gabel* (olvasd: der gábl) a villa
3. *die Schere* (olvasd: di sére) az olló
4. *das Licht* (olvasd: dasz lihht) a fény, a tűz
5. *sind* (olvasd: zind) vannak
6. *für* (olvasd: fűr) -ért, -nek, (rag)
7. *klein* (olvasd klejn) kis, kicsi
8. *das Kind* (olvasd: dasz kind) a gyermek
9. *nicht* (olvasd: nihht) nem

Fánni, a modern tündér.

Regény * Írta és rajzolta: Bólint Ágnes

16. Csoda a dinnyeföldön.

Mindez kevés vigasztalást hozott a kárvaltott Fánninak. A betörés után krajcár nélkül maradt. Süni cserépmalackájából a végszükségben már az utolsó csillagtalérok is előkerültek.

De ahogy a pénz fogyott, úgy jött vissza a kis tündér közmondásos jókedve. Sokszor éhes gyomorral bár, de máris azon törte a fejcskáját, kit és hogyan tegyen lóvá az erdőben. Szellő ugyszólván állandóan vele tartott, csak éppen aludni járt haza tóparti kunyhójába.

Egy napon éppen a Kamilla-patika előtt üldögéltek, mikor kicammogott onnan egy éltes medve s ahogy meglátta Sünt, aki lassankint jőnevű szabó lett, lekanyarította a bundáját és nekiadta kifoltozás végett. Bizony, ráfért a javítás, mert Gyertyaszentelőig egyszer sem fordult át az öregúr a másik oldalára s ezen az oldalon mind lekoppott a szőre.

Süni cserépmalackájából már az utolsó csillagtalérok is előkerültek.

Hazacipelték hát hármásban a bundát és Süni sóhajtozva fűzött be a tübe. A kiváni Fánni a zsebeket forgatta ki s nagyot hallózott, mikor egy jókora tégely akadt a kezébe:

„Hajnövesztő szer.”

Ez állt rajta, aranybetűkkel írva. A tündér örömeiben akkorát libbent, hogy kannámadarast kalickástól a földre teremtette. S már cibálta is ki Sünt és Szellőt, fércestől, ollóstól a kis szobából s elviharzottak, anélkül, hogy a kiskaput bezárták volna. Ha szomszédnőjük, a becsületes Kulesvirág a küszöbre nem ül, akár az egész berendezést is elvihették volna. De ők csak futottak rikoitozva át a réten és mezőn. Letiporták egy cserebogár tyúkszemét, cafattá tépték a pókok új hálóját, feldöntötték a pillangó kisasszony festékes kannáját, amiből a katicabogárnak új, divatos pettyeket festett. A hőscincér virágsokrárt kiütötték a kezéből, pedig a hivatalfőnöke kislányának szánta. Nyúl anyó káposztásföldjén sorra kirugdalták a káposztafejeket és ennyi kártevés után céljukhoz: a dinnyés ember földjére értek.

Fánni régóta fente fogát a mogorva dinnyésre, aki hitelben még egy fél cukordinnyét sem adott neki. Nosza, itt volt az alkalom, hogy valami jó mókát csináljon vele. Le is telepedett a legnagyobb görögdinnye mellé s nagy buzgalommal bekente a hajnövesztő szerrel. Szellőcske is részt kért ebből a munkából. Ő meg egy rücskös kantalupot vett kezelésbe, míg Süni Péter az apró cukordinnyéket mázolta be. Mikor valamennyivel készen lettek, mint minden csínytevés után, most is angolosan távoztak a hadszíntérről.

Fánnit a sok rohanás után hamar elnyomta az álom. Nem csoda, hogy más-

nap már magasan állt a nap, mikor felébredt és a kávéfőzéshez látott. A jó kávéillatra Sün is átsomfordált a hídon s a konyhában felkapaszkodott egy magas hokedlire.

— Képzeld csak Fánni! — szuszogta — mi történt a dinnyés ember földjén!

A nagy nevetéstől Sünöcskéből alig jött ki a szó.

— Az egész erdő ezen kacag! A dinnyés ember földjén a görögdiényének akkora copfja nőtt, akár egy kínai mandarinnak. A kantalupnak hatalmas fekete konty van a fejebúbján és a cukordinnyék oldalát elválasztott frizurát viselnek. A sárgadinnye haja lókniba van csavarva és a zöldbélű dinnyéé göndör és gypjas, mint a négereké volt a cirkuszban.

Fánni félrehúzta a kávésfazekat és látzott rajta, hogy gondolkodik. Már pedig ez évente csak egyszer esett meg nála.

— Sün Péter Pál! — szólalt meg halálos komolysággal — az idén én magam választom meg az erdei virágkirálynőt!

— Hogyan? — álmélkodott Sün. — Hiszen az szavazás útján történik!

A tündér felelet helyett Sün lábára lötytyentette a forró kávé, mire a szabó átkozódva kirohant a házból. Ezúttal végleg elhatározta, hogy ehhez a szeleverdi tündérhez soha többé be nem teszi a lábát.

Mint hogy Sün délutánig még mindig tartotta a szavát, Fánni nem győzte az egyedüllét. Zsebre dugta a hajnövesztő szert és elindult a dinnyést kiengesztelni. Csakhogy a dinnyés egy cseppet sem haragudott. Sőt! Szinte ragyogott a boldogságtól, mert copfos, kontyos dinnyéit tízszerez áron kapkodták el a városi piacon.

— Bár én is szert tehetnék ilyen hajnövesztőre, kisasszonykám! — mondta a kis tündérnek. — Nem kellene ilyen kopasz fejjel esúfoskodnom a világban!

Fánni ártatlan képpel mondta:

— Nézze, bácsi, ha maga ideadja nékem a legnagyobb copfosdinnyét, én bekenem a maga kopasz fejét olyan csodaszerral, hogy reggel akár borbélyhoz is futhat az üstökét vágatni.

A dinnyés boldogan adta oda a legnagyobb dinnyét és leguggolt Fánni elé, hogy a csodaszert azon melegében felkenje a csupasz fejére. Kenegette is Fánni nagy buzgón a dinnyés kobakját.

Csakhogy a huncutság megint nem hagyta nyugton. A kenőcsből a szegény dinnyésnek csak a feje búbjára juttatott.

— Hát csak várjon bácsi reggelig! — tanácsolta a dinnyésnek, s a nagy görögdiényét a copfjánál fogva maga után rángatva elindult a nádas felé.

Meg akarta látogatni a Tóparti Szellőt, hogy ott hagyja nála estélig a dinnyét.

A kis kunyhó egy csepp félszigeten állt, a magasra nőtt nád között. Fánni megkérdezte a vékony kis kéményen kibúvó Füstöt:

— Itthon van-e a Szellő?

A Füst magasra szállt, magasabbra a zord fenyők csúcsánál és ide-oda tekergőzött. Azután lekiáltotta:

— Ott mekka a gazdám, la! A mogyoróbokrok során. Fusz utána és mondd meg neki, hogy Tűz apám éhes. És ha nem jön haza, megeszi a kunyhót!

Fánni szörnyen ígérgette, hogy átadja az üzenetet, csak még a dinnyéjét behüti a kákelevelek között.

Azután, mint a kilőtt nyíl elrepült Szellő után, a mogyoróbokrok felé. De mire utólérte, régen elfeledte a tűz üzenetét. A Szellő a meseréti szélmalomba készült, s Fánni boldogan veletartott, mert még idáig úgysem jutott el a szélmalomba.

Ez a malom ott állt a rét kellős közepén, s a tündér, míg be nem lépett a szűrágta ajtón, váltig azon tűnődött, mért is hívják ezt a rétet Meserétnek...

(Folytatom.)

A tündér felelet helyett Sün lábára lötytyentette a forró kávé.

Éjjeli riadó

Irta: Ripper Péter

Azt tudjátok, kedves pajtásaim, hogy a táborban sok kedves élmény szokott történni. Hát ez az esemény, melyet az alábbiakban el fogok mondani nektek, igen izgalmas és nagyon komoly dolog. Ha nem lépünk azonnal közbe és nem intézkedünk erőlesen, bizony nagy baj lehetett volna belőle.

Kint táboroztunk a Duna mellett a múlt nyáron. A két heti táborozást kellemessé akartuk tenni. Sokat kirándultunk, halásztunk és egy szép napon, mikor ismét ilyen nagy és fáradságos kirándulásról jöttünk haza, halálos fáradtan érkezünk a táborba. Vacsora után rögtön lefeküdtünk. Alig aludtunk el, félálomban halom, hogy trombita szól. Először azt hittem, hogy álmodom, de egy-két perc múlva már egészen közel szólt a kürtszó, félelmetesen. Vezényszavak pattogtak az udvaron. Láttam, hogy az egyik társam bekiált:

„— Fiúk, riadó!”

Képzeltétek, milyen kellemes volt, mikor a „szegény cserkész” éjjel álmaóól felzavarják. Pillanatok alatt felöltöztünk, tábori késünkkel kiszaladtunk a sátor elé és sorakoztunk. A holdvilágnál láttam a parancsnokunk fehér arcát, ahogy adja a parancsokat a tiszteknek. Halljuk, amint az egyik őrsvezető libegve mondja: — Itt volt a sátramban, éreztem, amikor a hajamat meghúzta. Hallottam a tányérok csörömpölését, az edények kongását. — Tyű! — gondoltam magamban, — itt baj van, betörőt kell elfogni! És meghozzá álmos fejjel. Most egész éjjel hajszalesz. Bekerítjük a tábor területét és üldözzük, vagy ha sikerül, elfogjuk a betörőt.

A két ór ijedt arccal jelenti, amit még senki sem gondolt, csak én:

— Alássan jelentem, parancsnok úr, megtámadták a tábori!

Szóval teljes izgalom a táborban, mindenki szeretné tudni tisztán, hogy mi történt. A parancsnok úr a tisztekkel megkezdi a támadást: tervszerűen megy az egész. Mindenki megkapja a parancsot: az egész alig pár percig tart, már rohanunk is. Mi a tábor jobbszárnyát rohanjuk meg, ez a legnehezebb pont. Egy

kicsit drukkolok, de nem félek. A sötétben megyünk, majd hason csúszunk előre. A kezünkben botok és a tábori fegyver: kés!

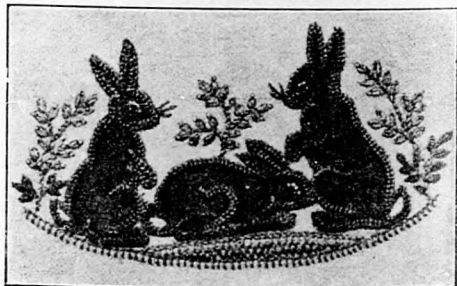
Zajt hallunk a raktárak felől! Az őrsvezetőnk sípjelzésére egyszerre rohamozzuk meg a raktárt. Különféle irányból parancsokat hallunk, sípjelek, lámpajelzések. A sötétben, a Duna felől, eldördül egy pisztoly. Kürtjel! Az egész tábor sűrű sorokban rohamoz, rohanunk mint a megzavart szárnyasok... Most már több helyről szólnak a revolverek, kövek süvítenek el mellettem. Hasravágódunk! Lásan kúszunk előre! Mikor egészen közel vagyunk, egy bokor-csoport mögül hirtelen felugrunk és botokkal neki az elleniségnek. Parancsnokunk kezében megvillant egy riasztó, majd eldördült.

Már nem törődünk sem a kövekkel, sem a pisztolyokkal. Bekerítjük a terepet. Ugy látszik, a golyókat mind kilőtték, mert a parancsnokunk feltartott fegyverére és a tülerőt látva, felemelik a kezüket.

A tisztekkel odarohantak és szíjjal megkötözték a rablókat. A tábor visszafordult. Még az éjjel bekísérték őket a csendőrségre, négy tiszt késsel és botokkal felfegyverkezve.

Mi lefeküdtünk. Mondhatom, még két hét múlva is beszéltünk az éjjeli riadóról! Ha nem veszik őrünk idejekorán a veszélyt észre, nagy károkat okozhattak volna ezek az emberek a táborozó csapatunknak. Csak egyszer szólt két hét alatt éjjeli riadó, de ez is elég volt.

Azt hiszem, senki nem kívánja a táborunkból sűrűn a riadót. Azóta jobban vigyázunk, ha táborozni megyünk.

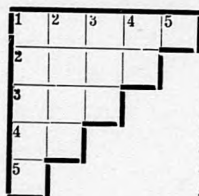

Kis munkatársaink írásai

4.

Bűvös sarok

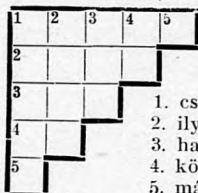
Beküldte: *Bakos Mária*, kis munkatársunk (Pestszenterzsébet)

- ilyen gumi is van
- ilyen színű az ég
- „dér“ ikerszava
- az író teszi
- mássalhangzó
-

Bűvös sarok

Beküldte: *Bakos Mária*, kis munkatársunk (Pestszenterzsébet)

- csak az embernek van
- ilyen kamra is van
- hajószüllyedést okoz
- kötőszó ékezet nélkül
- mássalhangzó

Megfejtési határidő: **június 20.**

A megfejtés eredményét a **július 10-i** számban hozzuk.

A helyesen megfejtők között az alábbi szép **jutalmakat** sorsoljuk ki:

Jutalmak: 1. Cadeau csokoládégyár (VI., Izabella-u. 88) 1/4 kg-os bonbon-ajándéka. 2—5-ig a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6) előnyomatott tálcakendő-ajándéka.

Szép az élel

Írta: *Miklós Boriska*, Szob

Pajtásaim, valamire
Meggérlek titeket,
Ezt a vidám, szép életet
Nagyon szeressétek.

Örüljete a tavasznak,
Napsütéses nyárnak
Gyümölcsesérő vidám ősznek
Havas téli tájnak.

Vannak áldott szüleitek
Kik szeretnek titeket,
Ők tanítnak megbecsülni
Ezt a rövid életet.

Szeressétek mindazt, mivel
A jó Isten megáldott,
A szülőket, testvéreket
És az egész világot.

Itl a tavasz . . .

Írta: *Szijj Klára*, Kaposvár

Itt a tavasz, nincs már baj,
Rügyet bont a rózsagaly.
Virágos rét hívogat,
Langyos szellő simogat,
A nap szórja sugarát.
Méhet ringat a virág.
Jaj, de szép is most a világ!
De akkor még szebb lenne,
Ha Eta néni, Elek bácsi itt lenne!

Az én kutyám . . .

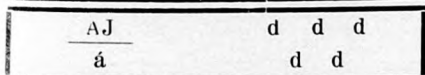
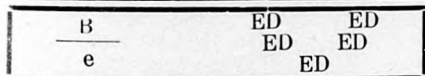
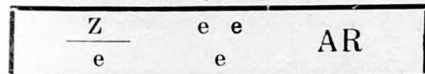
Írta: *Palázy Margit*, Szikszó

Az én kutyám egy fekete ördög,
Aki mindig mormog, dörmög,
Hogy ha engemet lát jönni,
Nem mer semmi roszt tenni.

F E J T Ö R Ö

1—3.

Beküldte: *Kremmer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest)

G y e r m e k p ó s t a

Duda Mihály, szeretettel köszöntünk, kedves kis pajtásunk téged is a KET tagjai között. Első versed, szíved forró óhaját foglalja imába s ez az imádság mindannyiunk imádsága. Engedd meg, hogy emlékeink között őrizzük meg, mint gyermeki lelked legdrágább vallomását. — **Huszár Iduka**, drága ígéretedet, édes kis Idukám, a szívünkben őrizzük meg. A KET iránti hűségfogadalmadban boidogan bízunk, mert a KET tagjai csak szorgalmas és jó gyerekek lehetnek. Örülünk, hogy neked is nagyon tetszik Fanni tündér meséje s reméljük, hogy Ági már felszülődik a másik kis regényével, hogy kielégítse kis olvasói türelmetlenségét. A rejtvényeket természetesen teljesen meg kell fejtened, ha te is részesülni akarsz a jutalomban, mert csak azok részesülhetnek, akik az összes rejtvényeket megfejtik. — **Török Honorka**, sokszor szeretettel köszöntjük kedves anyuskádat amiért teljesítette kislánya kívánságát és előfizetett

a MUL-ra. De köszönjük annak a kedves „néninek“ is, aki megajándékozott a gyermeklappal, amit úgy megszerettél, hogy anyuskád éretted rendelte meg a MUL-t, mert különben kislánya nem juthatott volna ehhez a megszerett gyermeklaphoz. De hisszük, hogy kedves anyuskádban hozzád hasonló pártfogót talált a MUL is. Rejtvénymegfejtésed a sorsolandók közé soroztuk. Az eredményt majd meglátjuk. — **Szalkai Mária**, végtelenül sajnálom, drága szívikém, hogy látogatásod nem talált bent s az én édes kis Máriámat nem láthattam. A nyáron ritkán kerül sor arra, hogy feljöjj, pláne most, a vizsgáid előtt, nem is tudom, mikorra reméljem, hogy láthatom vidám arcomkádat. A napokban felruccant Ági anyuskájával Pestre és kissé neheztelve panaszkodta, hogy írt neked és te nem válaszoltál. Mi az oka, hogy az én kicsi Máriám elfeledkezett ígérteréről? Én úgy gondolom, hogy nem kaptad meg Ági lapját, talán rossz címet írt s ő nem is sejtte ezt és reklamálja válaszatod. Írj, vagy ha erre jársz, jöjj föl, kedves kis Máriám. Anyuskádnak add át meleg üdvözlőmet. — **Kauz János**, levélkédek és annak az óhajlásodnak, hogy téged is, kis pajtikánk, vegyünk fel a KET tagjai közé, nagyon örültünk és szíves örömmel felvettünk a KET tagjai közé. Kedves nagyamánknak szívből köszönjük, hogy kis unokájával megszerettette a MUL gyermeklap mellékletét s benned egy kedves kis barátot találtunk. Sok szeretettel köszöntünk. — **Miklós Boriska**, nagyon próbára tesszük türelmedet, szívecském, mert tudjuk, várod nagyon már meséd megjelentetését. Kérünk, légy türellemmel, mert sorra fog kerülni. Szívből ölelünk. — **Unger Ullmann Ilke**, kedves kívánságod teljesítve. Ugy-e örülsz, kedvesem, hogy várakozásod nem volt hiábavaló és a KET-ba való felvétele valóra vált, mint egy szép álom, melyre mosolygva érredezsz. Mi is boldogok vagyunk, hogy eggyel több a kisbarátaink száma s téged is átölelhetünk szeretetünkkel. Kedves Ilikém, a KET-jelvényért küldj be 50 tölér értékű postabélyeget és azonnal meg fogod kapni. A büvös-sarok rejtvényedet a beérkezés sorrendjében közölni fogjuk. Szorgalmadat szeretetünkkel jutalmazzuk. Szeretnénk, ha sokszor írnál. — **Gitz Szilvia**, hogylétem felőli kedves érdeklődésed hálásan köszönöm. Az „Apa névnapjára“ című versed meglepően komoly érzéseket tartalmaz. Büszkén jelentjük meg, drága kis Szilvikém. Bizonyítványod nagyon szép s ha így marad, nagy örömet szerzel kedves szüleidnek. A rejtvények túlkönnnyen megfejthetők s ezért

kérünk, küldj alkalmissal erősebb fej-törést adó rejtvényeket, amelyeket szívesen fogunk közölni. Legközelebb ha meglátogatsz, a szemüveget elrejttem, hogy ne zavarja az én kis Szilvikémet. Én is szeretettel gondolok rád s remélem, hogy a nyáron meglátogatsz bennünket s akkor Elek bácsival találkozhatasz. — **Mike Györgyi és Micike**, a kis egérkével játszó mangalicát a cicával együtt megkaptuk s nagyon örültünk, hogy nekünk küldted el ezt a kedves kis rajzot. Örömmel teljesítettük kívánságodat és kicsi hugocskádnak is megküldöttük a KET-jelvényt. E kis lapban olvasott sok szép mese és vers mind azért íródik, hogy a kis olvasóinkat szórakoztassuk velük. Várjátok továbbra is szeretettel kis lapotokat, mert a meséken kívül szeretetünket is elviszi hozzátok, kicsi szívecském. — **Dobos Irén**, örömmel gondolunk arra az időre, amikor beváltod ígérteled és fényképet beküldöd, hogy megismerhessünk téged is, drágicám. A többit bízd reánk. Meglepetéssel nem maradunk adósod, kicsi Irénkém. A rejtvénymegfejtés kapcsolatban elárult kívánságodat előjegyezzük s ha a szerencse neked kedvez, szívesen teljesítjük. Szeretettel gondolunk rád és szép bizonyítványt kívánunk neked is, szívecském. — **Palázy Margit**, minden kis olvasónk részére van hely a KET tagjai között, ha a jelentkező igazolja, anyuskája levelével, hogy szófogadó jó gyerek, szorgalmasan tanul s erre a KET tagjai közé való felvétel egészen bizonyos. Boldogan olvastuk levélkédet, kicsim s kimondhatatlanul örültünk, hogy szeretettel várod e kis lap megjelenését. Hagyd meg a postásbácsinak, hogy sietve vigye hozzátok, mert te nagyon várod. — **Gátai Márta**, nem felejtettünk ki, Mártuskám, kis olvasóink közül téged sem, csak legfeljebb megvárakoztattunk s ennek a várakozásnak eredménye újabb levélkédek. Hisz te magad beismered, hogy régen írtál utoljára „még Téliapó idejében“ s azóta a tavasz tündérkéje is készülődik, hogy átadja helyét a nyár virágban pompázó vidám tündérékének. Ha évszakonként írsz majd egy-egy levelet, a legközelebbi megérkezéséig „Fanni, a modern tündér“ is befejezi látogatását.

Rejtvénymegfejtés

Az április hó 20. számában közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kis olvasóink közül sorsolás útján ajándékban részesültek: 1. Török Honorka, Edelény; 2. Dobos Irén, Nagykőrös; 3. Szokolay Ilona, Békéscsaba; 4. Vékony Olga, Esztár; 5. Bognár Évi, Kálófa.